DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 287
18 d'abril de 2012

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència de l'H. Sr. Antoni Fernández Teixidó

Sessió núm. 16

SUMARI

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
(tram. 354-00143/09, 354-00151/09, 356-00068/09 i 356-00069-09) (retirades) p. 11

Proposta de resolució
sobre la suspensió de l'aplicació dels models de protocols d'usos lingüístics de la Generalitat al Departament d'Economia i Coneixement (tram. 250-00857/09) (decaiguda) p. 12

Sessió informativa
amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre l'impuls d'un nou acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana per als anys 2012-2015 (tram. 355-00076/09) p. 13

Propostes de compareixença
acumulades relatives a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01100/09, 352-01105/09 a 352-01108/09, 352-01112/09 a 352-01115/09, 352-01118/09, 352-01119/09 i 352-01121/09) p. 35

Proposta de compareixença
de Maite Vilalta i Ferrer, professora titular d'hisenda pública i coautora de l'estudi Resultat de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2202-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01125/09) p. 35

Propostes de compareixença
acumulades relatives a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01101/09 a 352-01104/09, 352-01109/09 a 352-01111/09, 352-01116/09, 352-01117/09, 352-01120/09, 352-01122/09 a 352-01124/09 i 352-01126/09 a 352-01131/09) p. 35

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
relatives a la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00108/09, 356-00306/09 i 356-00307/09) (retirades) p. 36

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a les presumptes irregularitats en les adjudicacions de determinades obres per part de GISA (tram. 354-00019/09, 354-00020/09, 354-00023/09 i 356-00011/09) p. 37

Sol·licituds de sessió informativa
acumulades amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la balança fiscal de Catalunya (tram. 354-00093/09 i 354-00167/09) p. 37

→

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00107/09 i 356-00308/09) p. 37

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives a la fallida de Spanair (tram. 356-00526/09 a 356-00560/09) p. 37

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a les participacions preferents de les caixes d'estalvi (tram. 354-00160/09, 356-00335/09 a 356-00338/09, 356-00349/09 a 356-00352/09, 356-00488 a 356-00496/09 i 356-00562/09) p. 39

Sol·licitud de compareixença
del director de l'Agència Tributària de Catalunya per a informar sobre les línies d'actuació de l'Agència i les prioritats en la lluita contra el frau fiscal (tram. 356-00009/09) p. 41

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives al Fons de reestructuració ordenada bancària (tram. 356-00198/09, 356-00199/09 i 356-00210/09) p. 41

Sol·licitud de compareixença
d'Eliseu Muní i Vives, president del Consell Català de la Producció Integrada, perquè informi sobre la problemàtica de la producció integrada (tram. 356-00324/09) p. 42

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives a les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00487/09 i 356-00497/09 a 356-00521/09) p. 43

Proposta de resolució
sobre el suport a la banca ètica (tram. 250-00404/09) p. 43

Proposta de resolució
sobre l'adopció de mesures per a evitar el tall de subministraments bàsics a les famílies que no en poden pagar les factures (tram. 250-00916/09) p. 45

Proposta de resolució
sobre la compareixença trimestral per a donar comptes de l'execució del pressupost i de l'evolució dels ingressos, les despeses i les finances de la Generalitat el 2012 (tram. 250-00937/09) p. 48

Proposta de resolució
sobre la publicació anual de les balances fiscals interterritorials (tram. 250-00941/09) p. 49

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reprodueix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 16

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i sis minuts. Presideix Antoni Fernández Teixidó, acompanyat de la vicepresidenta, Montserrat Capdevila Tatché, i del secretari, Joan Maria Sardà i Padrell. Assisteix la Mesa el lletrat Fernando Domínguez Garcia.

Hi són presents els diputats Salvador Bordes i Balcells, Ferran Falcó i Isern, Lluís Guinó i Subirós, M. Mercè Jou i Torras, Josep Maria Llop i Rigol, Neus Munté i Fernàndez, Montserrat Ribera i Puig i Maria Senserrich i Guitart, pel G. P. de Convergència i Unió; Judit Carreras Tort, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i Juan Milián Querol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Boada i Masoliver, Joan Herrera Torres i Josep Vendrell Gardeñes, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Sergi de los Ríos i Martínez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Economia i Coneixement, Andreu Mas-Colell, acompanyat del secretari d'Economia i Finances, Albert Carreras, i del director general d'Afers Econòmics, Salvador Estapé.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre l'impuls d'un nou acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana per als anys 2012-2015 (tram. 355-00076/09). Conseller, del Departament d'Economia i Coneixement. Sessió informativa.

2. Proposta de compareixença de Maite Vilalta Ferrer, professora titular d'hisenda pública, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01100/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

3. Proposta de compareixença de Maite Vilalta Ferrer, professora titular d'hisenda pública i coautora de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01125/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

4. Proposta de compareixença de Lluís Manuel Alonso González, catedràtic de dret financer i tributari de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01101/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

5. Proposta de compareixença de Valentí Pich, president del Consell General de Col·legis d'Economistes, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01102/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

6. Proposta de compareixença de Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01103/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

7. Proposta de compareixença de José Andrés Rozas, degà de la Facultat de Ciències Socials de la Universitat Abat Oliba CEU, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01104/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

8. Proposta de compareixença de Guillem López Casasnovas, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra i conseller del Banc d'Espanya, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01105/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

9. Proposta de compareixença de Guillem López Casasnovas, catedràtic d'economia i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01119/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

10. Proposta de compareixença de Joan Ramon Rovira Homs, cap del Gabinet d'Estudis Econòmics de la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01106/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

11. Proposta de compareixença de Joan Ramon Rovira i Homs, director del Gabinet d'Estudis Econòmics de la Cambra de Comerç de Barcelona i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01121/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

12. Proposta de compareixença de Núria Bosch Roca, catedràtica d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01107/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

13. Proposta de compareixença de Núria Bosch Roca, catedràtica d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01112/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

14. Proposta de compareixença de Núria Bosch Roca, catedràtica d'hisenda pública i coautora de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01115/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

15. Proposta de compareixença de Marta Espasa Queralt, professora d'hisenda pública de la Universitat de

Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01108/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

16. Proposta de compareixença de Marta Espasa Queralt, professora titular d'hisenda pública de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01113/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

17. Proposta de compareixença de Marta Espasa Queralt, professora titular d'hisenda pública i coautora de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01118/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

18. Proposta de compareixença de Joan Francesc Corona Ramon, catedràtic d'economia aplicada de la Universitat de Barcelona i director acadèmic de l'Institut de l'Empresa Familiar, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01109/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

19. Proposta de compareixença de Joan Francesc Corona Ramon, catedràtic d'hisenda pública i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01116/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

20. Proposta de compareixença de Germà Bel Queralt, catedràtic d'economia aplicada de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01110/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

21. Proposta de compareixença de Jordi Pons Novell, catedràtic d'economia aplicada de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01111/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

22. Proposta de compareixença d'Elisenda Paluzie Hernández, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01114/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

23. Proposta de compareixença de Joan Carles Costas Terrones, professor titular d'hisenda pública i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01117/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

24. Proposta de compareixença d'Eduard Rius i Pey, expert en economia de la salut i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01120/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

25. Proposta de compareixença de Xavier Sala-i-Martín, catedràtic d'economia i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01122/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

26. Proposta de compareixença de Joaquim Solé i Vilanova, catedràtic d'hisenda pública i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01123/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

27. Proposta de compareixença de Ramon Tremosa i Balcells, professor titular de teoria econòmica i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01124/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

28. Proposta de compareixença de Maties Vives i March, economista i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01126/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

29. Proposta de compareixença d'Antoni Zabalza i Martí, catedràtic de teoria econòmica i coautor de l'estudi Resultats de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2002-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01127/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

30. Proposta de compareixença de José Antonio Martínez Álvarez, director general de l'Institut d'Estudis Fiscals, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01128/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

31. Proposta de compareixença d'Àngel de la Fuente, membre de l'Institut d'Anàlisi Econòmica del Consell Superior d'Investigacions Científiques, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01129/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

32. Proposta de compareixença de Mikel Buesa, catedràtic d'economia de la Universitat Complutense de Madrid, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01130/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

33. Proposta de compareixença de María Ángeles García Frías, professora titular de la Facultat de Dret de la Universitat de Salamanca, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01131/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

34. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre les presumptes irregularitats en les adjudicacions de determinades obres per part de GISA (tram. 354-00019/09). Josep Enric Millo i Rocher, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

35. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre les presumptes irregularitats en les adjudicacions de determinades obres per part de GISA (tram. 354-00020/09). Josep Enric Millo i Rocher, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

36. Sol·licitud de sessió informativa de la comissió corresponent amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre el cas GISA (tram. 354-00023/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

37. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre l'actualització de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central del període 2006-2009 (tram. 354-00093/09). Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

38. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre els resultats de la balança fiscal de Catalunya amb el sector públic central del 2006 al 2009 (tram. 354-00167/09). Joan Boada Masoliver, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

39. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00107/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

40. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00108/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

41. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les actuacions amb relació a Spanair (tram. 354-00143/09). Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

42. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre les mesures i els ajustaments econòmics previstos en els pressupostos de la Generalitat (tram. 354-00150/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

43. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre el canvi de les previsions de creixement econòmic i la modificació dels pressupostos del 2012 (tram. 354-00151/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

44. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 354-00160/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

45. Sol·licitud de compareixença del director de l'Agència Tributària de Catalunya davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost per a informar sobre les línies d'actuació de l'Agència i les prioritats en la lluita contra el frau fiscal (tram. 356-00009/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

46. Sol·licitud de compareixença de Joaquim Nadal i Farreras, exconseller de Política Territorial i Obres Públiques, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre les presumptes irregularitats en les adjudicacions de determinades obres per part de GISA (tram. 356-00011/09). Josep Enric Millo i Rocher, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

47. Sol·licitud de compareixença del director general d'Habitatge davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre les mesures per a millorar l'accés a l'habitatge (tram. 356-00068/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

48. Sol·licitud de compareixença del director general de Política Financera i Assegurances davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre les mesures per a afrontar la manca de pagament dels préstecs hipotecaris (tram. 356-00069/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

49. Sol·licitud de compareixença del director o directora general de CatalunyaCaixa davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la intervenció del Fons de reestructuració ordenada bancària en el seu capital (tram. 356-00198/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

50. Sol·licitud de compareixença del director o directora general d'Unnim davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la intervenció del

Fons de reestructuració ordenada bancària en el seu capital (tram. 356-00199/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

51. Sol·licitud de compareixença dels representants del Fons de reestructuració ordenada bancària als òrgans de direcció d'Unnim Banc i Catalunya Banc davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informin sobre llurs funcions i sobre el futur d'aquestes entitats (tram. 356-00210/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

52. Sol·licitud de compareixença del director general de Política Financera, Assegurances i Tresor davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 356-00306/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

53. Sol·licitud de compareixença del director general d'Economia Social i Cooperativa i Treball Autònom davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 356-00307/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

54. Sol·licitud de compareixença de la directora general de l'Institut Català del Crèdit Agrari davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 356-00308/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

55. Sol·licitud de compareixença d'Eliseu Muní i Vives, president del Consell Català de la Producció Integrada, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la problemàtica de la producció integrada (tram. 356-00324/09). Montserrat Ribera i Puig, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, del Grup Parlamentari Socialista, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Sergi de los Ríos i Martínez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

56. Sol·licitud de compareixença del director de l'Agència Catalana del Consum davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les actuacions de l'Agència amb relació a la problemàtica de les participacions preferents (tram. 356-00335/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

57. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances de Catalunya davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui la visió de la seva entitat sobre la problemàtica de les participacions preferents (tram. 356-00336/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

58. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caixes d'Estalvi davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui la visió de la seva entitat sobre la problemàtica de les participacions preferents (tram. 356-00337/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

59. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Espanyola de la Banca davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui la visió de la seva entitat sobre la problemàtica de les participacions preferents (tram. 356-00338/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

60. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Agència Catalana del Consum davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la problemàtica derivada de la comercialització de participacions preferents d'entitats financeres i les actuacions per a preservar els drets dels consumidors afectats (tram. 356-00349/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

61. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances de Catalunya davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la problemàtica derivada de la comercialització de participacions preferents d'entitats financeres i les actuacions per a preservar els drets dels consumidors afectats (tram. 356-00350/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

62. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Caixes d'Estalvi davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la problemàtica derivada de la comercialització de participacions preferents d'entitats financeres i les actuacions per a preservar els drets dels consumidors afectats (tram. 356-00351/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

63. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Espanyola de Banca davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la problemàtica derivada de la comercialització de participacions preferents d'entitats financeres i les actuacions per a preservar els drets dels consumidors afectats (tram. 356-00352/09). Pere Aragonès i Garcia, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

64. Sol·licitud de compareixença de Miguel Ángel Fernández Ordóñez, governador del Banc d'Espanya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00488/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

65. Sol·licitud de compareixença de Julio Segura Sánchez, director de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00489/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

66. Sol·licitud de compareixença d'Alfons Conesa Badiella, director de l'Agència Catalana del Consum, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00490/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

67. Sol·licitud de compareixença d'Isidre Fainé, president de «la Caixa», davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00491/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

68. Sol·licitud de compareixença d'Adolf Todó, president de CatalunyaCaixa, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00492/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

69. Sol·licitud de compareixença de Jordi Mestres, director general d'Unnim, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00493/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

70. Sol·licitud de compareixença de Manuel Troyano, director general de Caixa Penedès, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00494/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

71. Sol·licitud de compareixença de Josep Ibern, president de Caixa Laietana, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00495/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

72. Sol·licitud de compareixença de Manuel Pardos Vicente, president de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre les actuacions del Govern amb relació a les participacions preferents de les caixes d'estalvis (tram. 356-00496/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

73. Sol·licitud de compareixença de Jofre Farrés, secretari general de l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre els afectats per les participacions preferents (tram. 356-00562/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

74. Sol·licitud de compareixença de Vicenç Navarro, catedràtic de ciències polítiques i socials de la Universitat Pompeu Fabra, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00487/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

75. Sol·licitud de compareixença de Gonzalo Bernardos Domínguez, vicerector d'Economia de la Universitat de Barcelona, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00497/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

76. Sol·licitud de compareixença de M. Carme Sabater i Sánchez, directora de la Coordinadora d'Usuaris de la Sanitat, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00498/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

77. Sol·licitud de compareixença d'Àngels Guiteras, presidenta de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00499/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

78. Sol·licitud de compareixença de Xavier Puig, president de la Confederació d'Associacions Empresarials del Tercer Sector Social, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00500/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

79. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat SAP-UGT davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00501/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

80. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat CAT davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00502/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

81. Sol·licitud de compareixença de Toni Castejón, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00503/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

82. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat SPC davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les re-

tallades del Govern (tram. 356-00504/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

83. Sol·licitud de compareixença de Manel Parada, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00505/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

84. Sol·licitud de compareixença de Pere Hervas, representant del sindicat CATAC, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00506/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

85. Sol·licitud de compareixença de Carles Membrado Garcia, representant del sindicat CATAC, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00507/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

86. Sol·licitud de compareixença d'Albert Anton Rius, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00508/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

87. Sol·licitud de compareixença d'una representació del sindicat CSIF davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00509/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

88. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00510/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

89. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Interins de la Generalitat davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00511/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

90. Sol·licitud de compareixença de Manuel Espinola, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00512/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

91. Sol·licitud de compareixença de Guillem Sabaté, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00513/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

92. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Dempeus davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00514/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

93. Sol·licitud de compareixença d'Albert Tomàs Torrelles, president de Metges de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00515/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

94. Sol·licitud de compareixença de Juan Torres López, catedràtic d'economia de la Universitat de Sevilla, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00516/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

95. Sol·licitud de compareixença de Francisco Álvarez Molina, director d'Ética Family Office, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00517/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

96. Sol·licitud de compareixença de Carme Borbonès i Brescó, presidenta de Càritas Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00518/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

97. Sol·licitud de compareixença de Josep Marquès i Baró, president de Creu Roja Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00519/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

98. Sol·licitud de compareixença d'Imma Fuyà Lassnig, presidenta de la Federació de Pares d'Alumnes de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00520/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

99. Sol·licitud de compareixença de Rosa Cadenas, presidenta de l'associació Dincat, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè expliqui les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00521/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

100. Sol·licitud de compareixença de Cándido Conde-Pumpido, representant de l'Associació d'Afectats pel Cessament d'Operacions de Spanair, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00526/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

101. Sol·licitud de compareixença de Jordi Mauri, representant del comitè d'empresa de Spanair i de la Unió Sindical Obrera de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00527/09). Subgrup Parlamentari

Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

102. Sol·licitud de compareixença d'Antonio Batlle Moreno, administrador concursal del concurs voluntari de creditors de Spanair, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00528/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

103. Sol·licitud de compareixença de Jordi Pérez, delegat de la Confederació General del Treball a l'empresa Newco de Barcelona, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00529/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

104. Sol·licitud de compareixença de Francesc Damià Calvet i Valera, secretari de Territori i Mobilitat i president de CIMALSA, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00530/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

105. Sol·licitud de compareixença de Jordi Rafael Bagó, conseller de Volcat 2009, SL, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00531/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

106. Sol·licitud de compareixença de Felipe Muntadas-Prim Lafita, director general d'Avançsa, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00532/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

107. Sol·licitud de compareixença d'Agustín Cordón, director general de Fira de Barcelona, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00533/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

108. Sol·licitud de compareixença de Joan Gaspart, president del Consorci de Turisme de Barcelona, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00534/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

109. Sol·licitud de compareixença d'Albert Carreras de Odriozola, secretari d'Economia i Finances i president del Consell d'Administració de Catalana d'Iniciatives, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00535/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

110. Sol·licitud de compareixença de Manuel Albanell, director general d'Iniciatives Empresarials Aeronàutiques, SA, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00536/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

111. Sol·licitud de compareixença de Benny Zakrisson, vicepresident executiu de Scandinavian Airlines, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00537/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

112. Sol·licitud de compareixença de Ferran Soriano, expresident del Consell d'Administració de Spanair, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00538/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

113. Sol·licitud de compareixença de Ricardo Oso Andrés, representant de la Unió Sindical Obrera de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00539/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

114. Sol·licitud de compareixença de Carlos Caballero Martínez, representant del sindicat CTA, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00540/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

115. Sol·licitud de compareixença de Federico Cárdenas Ares, representant del Sindicat Independent de TCP de Línies Aèries, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00541/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

116. Sol·licitud de compareixença de Cristina Artigas Ansón, representant del Sindicat de Tripulants Auxiliars de Vol de Línies Aèries, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00542/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

117. Sol·licitud de compareixença de Vicente López Navarro, representant de la Unió General de Treballadors, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00543/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

118. Sol·licitud de compareixença de Luis Enrique Cantón García, representant de l'Associació Sindical Espanyola de Tècnics de Manteniment Aeronàutic, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00544/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

119. Sol·licitud de compareixença de Natalia Castaño Graham, representant de Comissions Obreres, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00545/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

120. Sol·licitud de compareixença d'Antoni Castells i Oliveres, exconseller d'Economia i Finances, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi

sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00546/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

121. Sol·licitud de compareixença de Joaquim Nadal, exconseller de Política Territorial i Obres Públiques, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00547/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

122. Sol·licitud de compareixença del director general d'Indústria davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00548/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

123. Sol·licitud de compareixença de Mercedes Hernández Segovia, representant de Spanair, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00549/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

124. Sol·licitud de compareixença de Rafael Suñol, exvicepresident executiu de Catalana d'Iniciatives, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00550/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

125. Sol·licitud de compareixença d'Oriol Balaguer, exdirector d'Aeroports de Catalunya, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00551/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

126. Sol·licitud de compareixença de Joan Roca Sagarra, secretari del Consell d'Administració de Catalana d'Iniciatives, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00552/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

127. Sol·licitud de compareixença de Miquel Martí Escursell, vicepresident de Femcat, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00553/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

128. Sol·licitud de compareixença de Josep Lluís Carod-Rovira, exvicepresident de la Generalitat, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00554/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

129. Sol·licitud de compareixença de Josep Huguet, exconseller d'Innovació, Universitats i Empresa, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00555/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

130. Sol·licitud de compareixença de Josep-Ramon Sanromà i Celma, conseller delegat de l'Institut Català de Finances, davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi sobre la fallida de Spanair (tram. 356-00556/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

131. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació d'Afectats pel Cessament d'Operacions de Spanair davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost perquè informi dels perjudicis que ha generat el tancament de Spanair als afectats (tram. 356-00560/09). Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

132. Proposta de resolució sobre el suport a la banca ètica (tram. 250-00404/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 66, 44; esmenes: BOPC 125, 46).

133. Proposta de resolució sobre la presentació del projecte de llei de modificació de la Llei 19/2010, de regulació de l'impost sobre successions i donacions (tram. 250-00511/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació (text presentat: BOPC 88, 61).

134. Proposta de resolució sobre la suspensió de l'aplicació dels models de protocols d'usos lingüístics de la Generalitat al Departament d'Economia i Coneixement (tram. 250-00852/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 239, 38).

135. Proposta de resolució sobre la suspensió de l'aplicació dels models de protocols d'usos lingüístics de la Generalitat al Departament d'Economia i Coneixement (tram. 250-00857/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 239, 42).

136. Proposta de resolució sobre la subscripció de participacions preferents i altres productes financers de risc i sobre les accions i mesures dirigides a les entitats financeres que en comercialitzen (tram. 250-00874/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 250, 40).

137. Proposta de resolució sobre l'abús comès per les entitats financeres en la comercialització de participacions preferents i sobre la restitució del capital invertit als consumidors que ho hagin sol·licitat (tram. 250-00894/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 250, 53).

138. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per a evitar el tall de subministraments bàsics a les famílies que no en poden pagar les factures (tram. 250-00916/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 25).

139. Proposta de resolució sobre la compareixença trimestral davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost per a donar comptes de l'execució del pressupost i de l'evolució dels ingressos, les despeses i les finances de la Generalitat el 2012 (tram. 250-00937/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 264, 44).

140. Proposta de resolució sobre la publicació anual de les balances fiscals interterritorials (tram. 250-00941/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 264, 47).

141. Proposta de resolució sobre la no-instal·lació a Catalunya de complexos lúdics com el del grup Las Vegas Sands Corporation (tram. 250-00950/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació (text presentat: BOPC 264, 54).

El president

Senyores i senyors diputats. Si... *(Pausa.)* Gràcies, molt amable –molt amable.

Si a vostès els sembla, donem inicis al treball de la comissió.

(Pausa.)

Estàvem... Sé que vostè, senyora diputada, estava preparant les coses per alleugerir els treballs de la comissió, no en tinc cap mena de dubte. No en tinc cap mena de dubte. *(Veus de fons.)* N'estic convençut –n'estic convençut. Per això he guardat, senyora diputada, un respectuós silenci, esperant que vostè ho enllestís en la línia adequada.

Dit això, el primer punt, el primer punt que abordarem, si els sembla, és el de les substitucions i el de les retirades de diverses iniciatives, que n'hi han, i algunes que queden posposades, que també n'hi han. N'hi han un munt. Ho dic perquè algun diputat o diputada estava una mica inquiet amb la llargada de la comissió. Deuen haver-hi toros aquesta nit, o alguna cosa d'aquest tipus. Toros –toros. I aleshores, doncs, podrem, si els sembla, orientar l'ordre del dia.

Substitucions?

(Veus de fons.)

Senyores i senyors diputats, si es poden centrar... Demanem ara mateix les substitucions. Jo crec que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió en té una, si més no. *(Veus de fons.)* Doncs, procedeixi si és tan amable, diputada.

Montserrat Ribera i Puig

Sí, el senyor Salvador Bordes, que substitueix el senyor Josep Llop.

El president

Moltes gràcies, diputada. El senyor Chumillas, pel Partit Popular.

Pedro Chumillas Zurilla

El senyor Juan Milián substituirà el senyor Coto.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Partit Socialista?

Rocío Martínez-Sampere Rodríguez

La senyora Judit Carreras substitueix el senyor Jaume Collboni, i el diputat Roberto Labandera substitueix el diputat Josep Maria Sabaté.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Esquerra Republicana de Catalunya, alguna substitució? *(Pausa.)* No? Ni una? *(Pausa.)* Bé.

Ara anem, si els sembla, senyories, als punts que es retiren de l'ordre del dia, tant en el capítol de peticions de compareixences, tant en l'àmbit dels projectes de llei perquè comparegui el Govern o altri, i les resolucions, projectes de resolució, que també es retiren.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

(tram. 354-00143/09, 354-00151/09, 356-00068/09 i 356-00069-09) (retirades)

Comencem per Esquerra Republicana. Diputat De los Ríos, té vostè la paraula.

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí. Retiraríem els punts 41, 43...

El president

Si em permet un momentet, diputat... *(Pausa.)* El 41, el 43...

Sergi de los Ríos i Martínez

...47, 48.

El president

...47 i 48.

Sergi de los Ríos i Martínez

I ja està, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat De los Ríos.

Altres grups parlamentaris? *(Pausa.)*

Proposta de resolució
sobre la suspensió de l'aplicació dels models de protocols d'usos lingüístics de la Generalitat al Departament d'Economia i Coneixement (tram. 250-00857/09) (decaiguda)

De Ciutadans, senyor Cañas, tenim una proposta. N'és vostè conscient?

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidente, soy plenamente consciente, pero soy plenamente consciente de que no encuentro el papel con el número. Pero si usted me lo recuerda, yo gustosamente propondré el aplazamiento.

El president

Són la 134, diputat, i la 135. Perquè ens demanen vostès...

Jordi Cañas Pérez

La 134 y 135, que hemos comentado con el letrado que la 134 y la 135 son la misma... *(Veus de fons.)*

El president

Si li sembla, fem decaure la 135...

Jordi Cañas Pérez

Exacto.

El president

...i posposem...

Jordi Cañas Pérez

La 134...

El president

...no retirem, posposem la 134.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente.

El president

D'acord. *(Veus de fons.)* Endavant, diputada.

Montserrat Ribera i Puig

La 135 decau...

El president

La 135 decau.

Montserrat Ribera i Puig

I la 134 es posposa.

El president

I la 134 es posposa.

Diputat De los Ríos, vol fer alguna qüestió, algun aclariment complementari?

Sergi de los Ríos i Martínez

Sí. A part de les retirades que he anunciat anteriorment, posposem la 137.

El president

La 137 queda, doncs, posposada.

Sergi de los Ríos i Martínez

Posposada, eh? Les anteriors eren retirades, aquesta és posposada.

El president

Gràcies, diputat. Diputat Herrera? *(Pausa.)* Diputada Montserrat Ribera?

Montserrat Ribera i Puig

Sí, nosaltres demanaríem retirar la 133, que està feta conjuntament amb el Partit Popular i que portem aquí un document... Bé, tenim..., això és la còpia, eh?

El president

Sí, d'aquest paper en tenim còpia, però entenc que el retiren, aquest punt. *(Pausa. Veus de fons.)*

Montserrat Ribera i Puig

Jo diria que és posposada. Ho diu al final –ho diu al final.

El president

I vostè diria el mateix, senyor Chumillas? *(Veus de fons.)* Doncs, llavors deu ser veritat. Si ho diuen tots dos alhora, deu ser veritat. *(Veus de fons.)* Posposada, eh? *(Pausa.)* Molt rebé –molt rebé.

Diputat Herrera o diputat Boada, vostès modifiquen algun punt de l'ordre del dia?

Joan Herrera Torres

Em posa en un compromís..., perquè es vegi el 2 de maig. Posposaríem la 136.

El president

Posposada al 2 de maig. Senyor Boada?

Joan Boada Masoliver

Sí, quant a les propostes de resolució, el que plantejaríem és que la proposta número..., que fa referència a Eurovegas, que no sé quin número és, si em perdona...

El president

És concretament la 141.

Joan Boada Masoliver

La 141, el que faríem seria posposar-la, en principi. Més que res perquè consti en acta que la setmana que ve, a la propera sessió parlamentària, hi haurà una moció subsegüent a la interpel·lació que farà referència a aquesta i que creiem, doncs, que té molt més contingut que no pas aquesta. Però en principi la posposem, amb la idea, segur, que quan entri altra vegada la retiraríem, però a l'espera... Però avui no la discutiríem.

El president

En principi, de totes maneres, la retiren avui i queda posposada per a un proper ple. *(Veus de fons.)* La retiren avui, queda posposada per a un proper ple.

Alguna altra iniciativa d'algun altre grup parlamentari? *(Pausa.)*

(Veus de fons.) A no ser que vostès ja vulguin retirar punts, també. Com vostès diguin. Digui, senyor Boada.

Joan Boada Masoliver

Perdoni, president. Jo voldria poder-ho discutir amb tots plegats, perquè tampoc sé exactament quines són les decisions del grup majoritari ni de..., algunes que coincideixin amb tots plegats. Jo crec que sobre la marxa –ja en tenim una idea, ja hem fet algunes converses– anirem prenent decisions sobre aquest tema.

El president

Li sembla adequat..., ho dic per guanyar en celeritat al treball de la comissió. Com que posposarem la reunió de la comissió per acomiadar el conseller, tindrem cinc minuts. Aniria bé que es posessin d'acord en aquell interval i en podrem retirar totes aquelles, a l'hora de votar, que no siguin pertinents. Moltes gràcies.

Diputada Rocío Martínez-Sampere, té la paraula.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, només, president, per aclarir-nos. Perquè aleshores vol dir que a part del que vegem en compareixences, en sol·licituds de compareixença informatives, voldrà dir que de les propostes de resolució presentades només queden vives la 132, la 138, la 139 i la 140. *(Pausa.)* D'acord, president.

El president

Veu, diputada, com totes aquelles temences d'un ordre del dia tan i tan llarg han quedat una miqueta menys, en fi, dures, si més no?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Si no li sap greu, president, quan acabem jutgem a quina hora haurem acabat aquesta comissió.

El president

Dependrà de vostès, diputats i diputades. Gràcies, diputada.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i es reprèn a un quart de cinc i tres minuts.

El president

El primer punt de l'ordre del dia saben vostès que és una sessió informativa de la Comissió d'Economia i Finances, a petició específica i pròpia del conseller.

Sessió informativa

amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre l'impuls d'un nou acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana per als anys 2012-2015 (tram. 355-00076/09)

Li donem la benvinguda i comencem amb els treballs de la comissió per a aquest primer punt.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, reprenem els treballs de la comissió. Ho fem abordant el primer punt de l'ordre del dia, que és la sessió informativa amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre l'impuls d'un nou acord estratègic per a la competitivitat de l'economia catalana per als anys 2012-2015.

Una sessió informativa a sol·licitud del mateix departament i del mateix conseller, a qui donem, senyor conseller, la benvinguda. Sigui vostè molt ben rebut als treballs de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost. I fem extensiva aquesta benvinguda al senyor Albert Carreras, secretari d'Economia i Finances –sigui vostè, senyor Carreras, molt benvingut– i al senyor Salvador Estapé, director general d'Afers Econòmics –sigui, senyor Estapé, també molt benvingut als treballs d'aquesta comissió. Saludem també, alhora, les senyores Obach i Fernández i els senyors Carné i Espuelas. Siguin tots molt benvinguts a aquesta comissió, acompanyants del conseller d'Economia i Coneixement.

Vostès tenen, senyor conseller i senyor Estapé, al voltant d'uns quaranta minuts per fer la intervenció. Seguirà un torn en què fixaran, els grups parlamentaris, per espai d'uns deu minuts cadascú, la seva posició. Contestaran vostès per un espai el més rígid que puguin, i tindran cinc minuts, els grups, per acabar amb aquest punt de l'ordre del dia.

Senyor conseller Mas-Colell, té vostè la paraula.

El conseller d'Economia i Coneixement
(Andreu Mas-Colell)

Senyors diputats, haig de començar per donar-los les gràcies per l'oportunitat de presentar l'estratègia Catalunya 2020 i d'informar-los sobre el desenvolupament de l'acord estratègic. Els ho agraeixo particularment perquè això també em permet manifestar que, a més de preocupar-nos de les inevitables incidències del dia a dia, que realment són més que incidències, també s'està fent esforç –estic segur que ho estem fent tots– per pensar en com serà el nostre país a mitjà termini, no només la setmana que ve o d'aquí a dues setmanes.

Faré la presentació conjuntament amb el director general d'Afers Econòmics.

Primer els parlaré un momentet de l'estratègia Catalunya 2020. D'acord amb el nou marc fixat per la Unió Europea, amb l'estratègia Europa 2020, i amb l'experiència que porten els dos acords estratègics per a la competitivitat de l'economia catalana anterior –n'hi va haver un del 2005 al 2007 i un altre del 2008 al 2011–, el Govern proposa ara l'estratègia Catalunya 2020, que és un instrument per a la millora a llarg termini de la competitivitat de l'economia catalana i de l'ocupació, i que estableix o intenta establir el full de ruta de la reactivació econòmica sobre la base de preservar el model de cohesió social i que caldrà desenvolupar a partir del diàleg amb els agents econòmics i socials. El que avui es presenta és el document de base per a aquest diàleg amb els agents econòmics i socials.

L'estratègia Catalunya 2020 proporciona uns objectius i un marc estable per guiar les polítiques de competitivitat fins al 2020, o el dos mil vint –això sempre es refereix com el «vint-vint»–, i per impulsar la reorientació del model productiu cap al creixement intel·ligent, sostenible i integrador que promou la Unió Europea. Aquestes tres paraules són les paraules clau de la Unió Europea: intel·ligent, sostenible i integrador. La força i la credibilitat de l'estratègia Catalunya 2020 rauen també en la identificació amb uns objectius consensuats a l'àmbit de la Unió Europea i àmpliament acceptats pels governs i pels actors econòmics i socials que la integren.

Parlem un moment de la situació actual. La fi del model de creixement econòmic dels darrers anys, basat en la forta presència de la construcció, i la crisi financera internacional han afectat els fonaments de l'economia catalana. En els darrers quatre anys s'han perdut més de 400.000 llocs de treball i ha augmentat el nombre de persones en situació de vulnerabilitat i de pobresa.

La gravetat de la situació actual en gran part s'explica per les limitacions del model de creixement anterior, que, malgrat els beneficis a curt termini, va frenar el creixement de la productivitat i el procés d'adaptació al nou entorn mundial. Va deixar darrere seu una bombolla immobiliària que trigarà a diluir-se a causa de l'elevat endeutament generat en el sector privat, i més recentment en el sector públic. La forta exposició del sector bancari als actius immobiliaris i l'alt volum d'endeutament exterior de l'economia són factors que agreugen la situació financera. D'altra banda, les necessitats de consolidació fiscal dels comptes limiten la capacitat del sector públic i frenen el creixement econòmic.

La creixent globalització de l'economia ha fet més evidents que mai els dèficits de productivitat i competitivitat, i els punts més febles que tenallen el desenvolupament econòmic i social de l'economia catalana. La recessió ha tingut l'efecte més devastador en el mercat laboral català. L'ha tingut més que a la resta de països del nostre entorn i ha comportat un gran increment de l'atur, la principal causa de pobresa de la població en edat de treballar. La taxa d'atur del conjunt de la població en edat de treballar és del 20 per cent, i supera el 40 per cent en el cas dels joves de setze a vint-i-quatre anys. L'atur de llarga durada ja afecta gairebé la meitat de les persones desocupades. Aquestes taxes comporten una pèrdua inacceptable de capital humà per al país, a més del drama personal que representen.

Una part important dels joves té poques possibilitats de trobar feina, i això no tan sols és conseqüència de la crisi, sinó també de la manca de formació. Un 22 per cent dels joves no obté la titulació de formació obligatòria, i la taxa aproximada d'abandonament prematur del estudis després de l'ESO és del 29 per cent, molt superior a la mitjana europea i lluny de l'objectiu del 10 per cent fixat en l'estratègia Europa 2020. Ens queden vuit anys per arribar a l'objectiu, hauríem d'arribar-hi abans.

La destinació de les exportacions catalanes s'ha diversificat en els darrers anys, però el mercat comunitari europeu encara en concentra el 65 per cent. La perspectiva d'un creixement europeu feble limita, doncs, la capacitat de les exportacions com a motor de la recuperació. D'altra banda, les exportacions catalanes penetren poc en les zones on hi ha més creixement de la demanda mundial: en els mercats emergents i en desenvolupament.

La dràstica reducció dels ingressos pressupostaris els darrers anys palesa la feblesa del sistema de finançament de la Generalitat, que té una estructura de despesa molt rígida a causa de l'elevat component de prestació de serveis –educació, sanitat, serveis socials i seguretat. D'altra banda, els escenaris de consolidació fiscal obliguen a disminuir progressivament el dèficit, i això redueix la capacitat de resposta a la crisi.

El potencial financer de l'economia catalana, a més, està i ha estat per l'elevat dèficit fiscal: la diferència entre les aportacions de Catalunya a la caixa comuna de l'Estat i el retorn. El Govern estima que el dèficit fiscal mitjà de Catalunya entre 2006 i 2009 va ser d'un 8,2 per cent del PIB, mentre que durant el període 1986-2009, d'un 8 per cent. Aquest dèficit representa una detracció de recursos nets continuada i molt elevada, que frena les capacitats de modernització de l'economia catalana i d'atenció a les necessitats socials.

El Govern ha de liderar una estratègia econòmica que condueixi el país cap a un procés de canvi cap a l'establiment de les bases d'un creixement econòmic sostenible que generi més i millors llocs de treball. Tot i el

context de contenció de despesa que condiciona l'acció de govern a curt termini, el país necessita un full de ruta que orienti el disseny de les polítiques públiques en un horitzó de mitjà i llarg termini i que generi el clima de confiança necessari per al redreçament de la situació econòmica i la construcció d'un model de creixement econòmic sobre una base sòlida. La situació de crisi excepcional requereix una resposta ambiciosa, motivadora i concreta.

En aquest sentit, el 25 de març del 2011 el Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement, CAREC, va presentar l'Informe del CAREC per a la cimera econòmica sobre la situació i els reptes de l'economia catalana, que constitueix el punt de partida del nou marc de concertació per a la competitivitat del país. En aquest informe el CAREC hi descriu la situació i les perspectives de l'economia catalana, i identifica les prioritats que han de guiar les polítiques orientades a la reactivació i el creixement de Catalunya. El CAREC proposa actuacions estratègiques per facilitar la sortida de la crisi i recuperar la confiança necessària per encarrilar l'economia catalana cap a un creixement equilibrat i sostingut. Així mateix, identifica quatre grans reptes que condicionen l'evolució de l'economia catalana: l'ocupació, el finançament, la productivitat i la confiança, que el CAREC destaca la necessitat de trobar elements de consens per avançar cap a l'objectiu comú d'una economia catalana més oberta i competitiva al servei d'una societat més cohesionada i equitativa.

Per aquest motiu planteja que l'estratègia de competitivitat per a l'economia catalana s'ha de construir sobre la base de quatre idees vertebradores. Primer, aprofitar la crisi per facilitar una transformació profunda de l'economia catalana. Dos, construir a partir del que tenim, en el sentit de recuperar el projecte d'una Catalunya emprenedora, amb un nucli industrial fort i arrelat que arrossegui sectors econòmics més intensius en ocupació i que es projecti cap a nous sectors emergents basats en el coneixement. Tercer, posar fi a les barreres i les rigideses que llasten l'economia catalana. Els poders públics han de facilitar l'activitat empresarial, l'han d'acompanyar i l'han de proveir de les condicions necessàries perquè progressin els sectors empresarials amb futur i se n'eviti la destrucció. Quart, per construir el futur cal refermar alguns valors. En l'escenari posterior a la crisi la confiança s'haurà de basar en la qualitat del marc institucional normatiu propi de Catalunya, marc compromès a buscar el millor equilibri entre l'equitat i l'eficiència i a incentivar els comportaments que generen valor per a la societat.

L'estratègia Catalunya 2020 es planeja d'acord amb dues recomanacions del CAREC. Primera, les idees s'han de materialitzar amb propostes operatives i concretes. Segona, cal reforçar la confiança a partir del consens institucionalitzat. Tenint en compte aquest segon punt –reforçar la confiança a partir del consens institucionalitzat– i la voluntat manifestada en particular a la cimera econòmica del mes de març pels agents econòmics i socials i pels grups parlamentaris que hi eren presents, a la cimera per a la reactivació, el Govern de la Generalitat es referma en la convicció de la necessitat de construir, en un marc de consensos institucionals, els pilars de l'estratègia competitiva a llarg termini i a donar continuïtat als acords estratègics per a la competitivitat als quals m'he referit fa uns minuts.

A aquest efecte, ofereix el document Estratègia Catalunya 2020, que va ser aprovat pel Govern el 10 d'abril, com a document de base per a la negociació amb els agents econòmics i socials.

Demano permís al president per passar la paraula al director general d'Afers Econòmics, el senyor Salvador Estapé, perquè els presenti una..., els faci una presentació succinta del document.

El president

Gràcies, conseller. Senyor Estapé, endavant amb la paraula.

El director general d'Afers Econòmics
(Salvador Estapé)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, agrair-los l'oportunitat que se'ns brinda de poder explicar aquesta proposta d'estratègia catalana 2020. Si els sembla, m'ajudaré d'un powerpoint que els serà lliurat al llarg de la tarda d'avui.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Bé, a la... La presentació, l'estructuraré en tres parts. Una, el marc, que, de fet, és al que ha fet incidència el conseller. En segon lloc parlaré dels antecedents de forma breu. I em centraré, després, concretament en els continguts del document de l'estratègia Catalunya 2020, fent referència al que serien els trets definidors, les idees principals, a veure com s'alinea amb l'estratègia europea 2020, quins són els eixos estratègics. I després acabaré parlant de l'elaboració, el desplegament i com s'organitza. I, finalment, apuntaré no només els eixos estratègics sinó que miraré de desgranar també el que serien els objectius operatius i els àmbits. Evidentment, el punt últim no és el 3.3, sinó que és el 3.7.

Bé, a la primera part, a la situació de l'economia catalana, ja hi ha fet referència el conseller, així com a les recomanacions que van sortir de la cimera econòmica i dels treballs del CAREC. Deixin-me ara que els parli d'un altre aspecte rellevant d'aquest marc en el qual s'estructura l'estratègia catalana 2020, que és el de l'estratègia europea 2020. De fet, el passat 17 de juny del 2010, el Consell Europeu va aprovar l'estratègia europea per a la reactivació de l'economia. Aquesta estratègia es centrava a assolir cinc objectius: relatius a l'ocupació, a la recerca i el desenvolupament, al canvi climàtic i l'energia, a l'educació, i a la lluita contra la pobresa i l'exclusió social.

El marc de l'estratègia europea 2020 és important perquè, entre altres fets, doncs, estem ara precisament en un moment en què s'està discutint i debatent el marc

financer pluriennal de la Unió Europea 2014-2020, del qual després es derivaran també les polítiques de..., el finançament de les polítiques de cohesió. I el finançament, també, d'altres polítiques de la Unió Europea, com el de la recerca, agricultura, infraestructures, medi ambient o el mateix..., polítiques socials. Per la qual cosa, doncs, alinear l'estratègia catalana amb l'estratègia 2020 era un fet obligat.

De fet, l'estratègia 2020 s'emmarca dins d'aquests tres grans desideràtums de creixement. Per una banda, el creixement intel·ligent, que seria tot allò que fa referència al coneixement, a la innovació, a l'ensenyament; el creixement sostenible, basat en la utilització eficaç dels recursos, i, després, el creixement integrador, és a dir, aquell creixement que sigui compatible amb una alta ocupació i una millora de la cohesió econòmica, social i territorial. Més endavant els parlaré una mica de com s'alinea l'estratègia catalana amb l'europea.

Més enllà del que és l'estratègia 2020, hi ha un altre condicionant, com són els plans..., el que se'n diuen els *national reform plans*, o els plans o programes de reforma a què estan obligats els diferents estats membres, que han de presentar uns programes de reforma anuals. I que precisament aquestes setmanes estem assistint a les diferents conferències sectorials de les comunitats autònomes amb l'Estat per concretar mesures per incloure en el programa de reformes de l'Estat espanyol, que el presentarà el mes d'abril. En aquest sentit, doncs, el que veiem és que les actuacions del Govern de la Generalitat d'alguna manera han de tenir en compte tant el marc estratègic europeu 2020 com el mateix marc a què l'estratègia europea 2020 obliga els estats membres, a través dels programes de reforma.

Aquest seria una mica el marc en el qual nosaltres hem desenvolupat els treballs de l'estratègia catalana 2020. Ho repeteixo. Per una banda, el context de la situació econòmica en què ens trobem en aquests moments; en segon lloc, la mateixa acció de govern, les recomanacions de la cimera econòmica i dels informes del CAREC; en tercer lloc, l'estratègia europea 2020, que és una estratègia que es va signar per part dels estats membres l'any 2010, i per últim, els mateixos programes de reforma als quals vénen obligats els diferents països de la Unió Europea i que en aquests moments, doncs, es centren en cinc prioritats. Per una banda, la consecució d'una consolidació fiscal favorable al creixement econòmic..., el restabliment del crèdit, l'impuls del creixement i la competitivitat, la lluita contra l'atur i les conseqüències socials de la crisi, i, per últim, la modernització de l'Administració pública.

Passo al que serien els antecedents, antecedents fonamentals perquè nosaltres en l'elaboració d'aquesta estratègia catalana 2020 no partim del buit sinó que partim de l'experiència prèvia dels dos acords estratègics. L'acord estratègic que van signar el 2005 per al període 2005–2007, i un altre per al 2008–2011, que va signar el Govern amb els diferents econòmics i socials. A veure, nosaltres, al llarg d'aquest any, hem..., de cara a renovar l'acord estratègic que acabava aquest passat any 2011, vam fer un treball important de tancament i d'avaluació de l'acord estratègic, detectant aquells que eren els punts més forts, com era precisament el de la taula de concertació amb els agents econòmics i socials. I aquesta és la voluntat també d'aquesta estratègia catalana 2020, que acabi sent també un acord estratègic signat pels agents econòmics i socials que ja van signar els dos anteriors acords estratègics. I per altra, doncs, l'aspecte aquest que també es deriva d'aquest primer, que és aquesta complicitat o aquesta implicació de tots els actors rellevants quan es vol definir un full de ruta d'orientació estratègica del país.

Ara bé, també en aquest treball d'avaluació, doncs, vam detectar algunes febleses que en aquesta proposta d'estratègia catalana 2020 mirem de convertir en elements de millora. En primer lloc, i això és important també remarcar-ho, que són febleses que surten d'un treball d'avaluació que s'ha fet amb la mateixa participació dels agents socials implicats en l'acord estratègic. Doncs, hi havia potser una escassa focalització, és a dir, una excessiva quantitat de mesures, la qual cosa en dificultava el seguiment i feia que els criteris de priorització fossin poc clars. De fet, parlàvem al voltant de més d'un centenar de mesures. D'aquesta manera, en la proposta que avui presentem, doncs, el que fem és incloure mesures molt més selectives i buscar aquelles que realment siguin determinants per a la competitivitat. No vol dir que n'hi hagin d'altres que puguin ser també molt importants i molt rellevants, però si no tenen un efecte determinant per a la competitivitat i la millora de l'ocupació, doncs, no estan dins d'aquesta proposta d'acord, d'aquesta estratègia catalana 2020, i poden estar en altres àmbits o en altres esferes del Govern.

Després, també es detectava una estructura potser massa rígida, i això s'ha fet palès en el moment en què esclata una crisi econòmica, la qual cosa, doncs, també dificulta molt l'adaptació de l'acord que s'havia signat per a quatre anys als canvis de l'entorn. En aquest sentit, la proposta d'estratègia catalana 2020 que avui es presenta, doncs, procura ser més flexible i posar un èmfasi molt més gran en la revisió i l'adaptació als canvis d'un entorn que avui, més que mai, doncs, és molt incert.

I per últim, el que hem buscat és, en aquest cas, no centrar-nos tant en el seguiment i l'avaluació a partir de l'execució pressupostària, que si bé és un indicador que pot ser poc polèmic o poc qüestionable, sí que molts cops, doncs, és poc significatiu. I aquí el que buscarem seran indicadors més d'*output*, més d'impacte. Doncs, bé, aquest seria l'antecedent fonamental. És a dir, nosaltres evidentment aprofitem la feina feta en els anteriors acords estratègics. Extraiem, doncs, les lliçons, tant des del punt de vista dels punts forts que mantenim com aquelles, potser, febleses que hem pogut detectar i mirem, de cara a aquesta proposta, de mirar de millorar-les.

Passo a continuació a centrar-me ja més concretament en l'estratègia, aquesta estratègia catalana 2020, que es presenta com un document de bases, eh? Un document de bases que va aprovar el Govern el passat 10 d'abril i que es posa al diàleg i a la concertació amb

els agents socials. Al llarg del 2011 van tenir lloc diferents reunions del comitè de la comissió de seguiment –de fet, hi van haver tres reunions de la comissió de seguiment de l'acord estratègic: una, el 14 de juliol, una altra, el 20 d'octubre, i una última, el 19 de desembre. Eren les comissions de seguiment en què participaven els membres del Govern amb els agents econòmics i socials. En aquest cas, doncs, els que fins ara també eren els membres de la comissió de seguiment de l'anterior acord estratègic: Comissions Obreres, UGT, Cepyme, Pimec i Foment. I el que es va fer és anar a mirar de consensuar un primer document amb unes propostes àmplies i genèriques, també amb una visió més compartida de l'orientació que se li havia de donar a aquest nou..., a aquesta reedició de l'acord estratègic.

Va quedar clar que l'acord estratègic anterior era un acord estratègic que, naixent com havia nascut l'any 2008, doncs, no podia incorporar els elements que venien marcats per l'estratègia europea 2020. Es va fixar aquesta estratègia europea 2020 com a element clau al voltant del qual vertebrar i alinear la nostra estratègia, i es van també consensuar les propostes de millora que s'havien extret dels anteriors acords estratègics. És a dir, anar més cap a una reducció de les mesures, concentrar-se molt més en aquelles que tenen un impacte en la competitivitat i en l'ocupació.

D'aquesta manera, doncs, es va proposar que l'estratègia catalana 2020 s'articulés al voltant de sis àmbits i de vuit eixos estratègics. Aquests vuit eixos estratègics, que més endavant passaré a detallar-los, però que ara ja..., els apuntaré més endavant, doncs, venien precedits de sis àmbits, sis àmbits que són els àmbits en els quals les polítiques del Govern volen incidir. És a dir, els eixos estratègics serien l'orientació de les polítiques, que volen incidir en sis àmbits: en l'àmbit de l'ocupació i la formació, en primer lloc; en segon lloc, en l'àmbit de la cohesió social; en tercer, l'àmbit de la innovació i el coneixement; en quart lloc, el dinamisme empresarial; el cinquè, el de la internacionalització, i el sisè, el de l'economia verda. Aquests són els sis àmbits que es van també consensuar en les diferents comissions de seguiment que van tenir lloc al llarg de la segona meitat de l'any 2011.

L'estratègia, també, catalana 2020 es caracteritza a partir de deu trets definidors, i molts d'ells són coincidents amb els acords anteriors. De fet, per a aquells que ho tinguin més present, doncs, en acords estratègics anteriors es parlava dels deu valors i aportacions que feia l'acord. Doncs, s'han adoptat molts d'ells, amb algunes variants. En primer lloc, el del lideratge: lideratge per part del Govern i diàleg amb els actors socials com a element clau.

En segon lloc, la visió estratègica a llarg termini. Com ha comentat i esmentat el conseller, doncs, malgrat els moments també en què estem vivint en els quals ens marca molt el curt termini, s'ha fet un esforç important per treballar amb una visió compartida a mitjà i llarg termini que sigui aquest full de ruta per a la reactivació econòmica, però que es basi en l'equilibri de mirar a llarg termini, però, per una altra banda, tenir també objectius realistes i assumibles per al Govern en el curt termini. I aquests objectius s'han de materialitzar en propostes concretes i efectives que tinguin un impacte clar i positiu.

En tercer lloc, la proposta d'estratègia catalana 2020 es dota d'una estructura simple, de tal manera que se'n pugui facilitar la gestió, el seguiment i l'avaluació, que potser era un dels elements que en aquest sentit creiem que és millorable dels anteriors acords estratègics. De fet, l'èmfasi en el seguiment i l'avaluació ja s'ha fet manifest amb la mateixa estructuració del Departament d'Economia i la incorporació d'una direcció general d'avaluació i seguiment de polítiques de creixement i estabilitat.

En quart lloc, es construeix sobre unes bases sòlides. És a dir, s'emmarca en l'estratègia europea 2020, parteix de l'experiència dels dos acords estratègics per a la competitivitat, té en compte les recomanacions del CAREC, incorpora els compromisos del Govern i incorpora també les propostes dels agents socials.

En cinquè lloc, el contingut és flexible i adaptable a l'entorn, estableix mecanismes per fer-ne una revisió més dinàmica en funció de l'avaluació i dels canvis de l'entorn. És a dir, no agafa compromisos tancats a quatre anys perquè en aquests moments, ateses les incerteses que vivim, doncs, el que es proposa és treballar més amb bases..., amb una orientació a vint anys i amb bases de renovació i d'avaluació i seguiment anuals.

En sisè lloc, per tant, doncs, l'èmfasi en el seguiment anual i en les avaluacions tant quantitatives com qualitatives, enfortint el que seria el sistema d'indicadors d'àmbit i eixos estratègics que permeti fer un seguiment tant de l'impacte de les actuacions en el creixement econòmic, la creació de llocs de treball, la sostenibilitat ambiental, el benestar de la població o l'equilibri territorial. És a dir, no s'agafarà només i exclusivament l'execució pressupostària com a indicador d'avaluació i de seguiment.

En setè lloc, és un element central en l'acció de govern. Per això forma part d'un sistema de planificació i de pressupost, i s'integra en el pla de govern i en els plans sectorials dels departaments. És a dir, aquesta proposta d'estratègia catalana 2020 no és un pla que està separat del que és la mateixa acció i el pla de govern.

En vuitè lloc, l'estructura organitzativa també procurem que sigui una estructura organitzativa que afavoreixi i garanteixi la transversalitat en la formulació dels objectius i del seguiment de l'execució de les mesures.

En novè lloc, vetlla per la transparència, la participació, el compromís i el consens amb criteris d'eficàcia i eficiència. És a dir, el model de gestió fomenta el debat i recull i incorpora propostes externes a través de sistemes de participació dinàmics i d'un pla de difusió i comunicació.

I per últim, en desè lloc, igual..., ho repeteixo. En gran part molts d'aquests deu valors, doncs, ja estaven en els anteriors acords, i aquest molt especialment, és el de la participació. El de la participació i el diàleg, que es canalitzen a través o per mitjà de les comissions de

seguiment i les diferents comissions en què participen els diversos actors.

Deu trets definidors. I, jo diria, tres idees principals o tres idees força, que d'alguna manera ja les he esmentat. La primera és que és un full de ruta per a la reactivació econòmica que es plasma en aquests vuit eixos estratègics i que d'alguna manera proporciona uns objectius i un marc estable per a les polítiques de competitivitat, un marc estable a mitjà i llarg termini. I això és el que donen aquests vuit eixos estratègics compartits.

En segon lloc, fa visible el compromís de Catalunya amb el projecte europeu a través dels sis àmbits. I és important remarcar la importància d'aquest compromís amb el projecte europeu, sobretot en un moment, ho repeteixo, en què s'està debatent el marc financer per al 2014-2020, del qual després es derivaran totes les polítiques d'ajuts i de finançament tant en matèria de cohesió com en altres àmbits.

En tercer lloc, que és important, promou també la revisió de la despesa pública amb els objectius de millorar-ne la qualitat i l'eficiència, i això es farà sobretot treballant amb l'organització i treballant de forma transversal amb els diferents departaments. En uns moments com els actuals, és important que un element com aquest, de l'estratègia catalana 2020, serveixi sobretot per ajudar a una major eficiència en la despesa pública.

I en quart lloc, com a idea força, la idea de la transparència. I en aquest sentit, doncs, es mantenen les comissions que ja existien en els anteriors acords i es fa un esforç especial també, i intens, en el que és treballar amb els indicadors i amb l'avaluació. En aquest sentit, també incorporarem tant l'Ivàlua, amb el qual ja treballem, com també l'Idescat per millorar tots els aspectes relacionats amb el seguiment i l'avaluació.

Deia la importància, i això m'ho han sentit ja en repetides ocasions, de l'estratègia europea 2020. Bé, l'estratègia europea 2020, que vindria a ser..., hi ha una part, diguéssim, més de..., jo a vegades dic: «Més de poesia.» I això es troba en molts dels documents europeus, aquesta poesia del creixement integrador, sostenible, intel·ligent, que no seria més que... Creixement integrador vol dir lluita contra la pobresa, cohesió social, sostenible tant des del punt de vista de millora i d'eficiència energètica com una aposta més per l'economia verda. I després, el creixement intel·ligent, que vol dir, doncs, reforçar totes les polítiques de coneixement i innovació. La poesia, doncs, té una prosa.

La prosa serien aquestes iniciatives emblemàtiques de l'estratègia 2020, l'agenda de noves qualificacions i llocs de treball, la joventut en moviment, la plataforma europea contra la pobresa, una Europa que utilitzi eficaçment els recursos, una unió per a la innovació i una política industrial per a l'era de la globalització, i una agenda digital per a Europa. Bé, nosaltres hem mirat que aquests sis àmbits –el de l'ocupació i la formació, la cohesió social, l'economia verda, la innovació i el coneixement, el dinamisme empresarial, i per a nosaltres, molt especialment també, la internacionalització, que potser ja es dóna per descomptada en l'estratègia europea 2020, però que en el cas de Catalunya, doncs, és un element fonamental– constitueixin aquests sis àmbits, que són sis àmbits que, a més a més, recullen també les diferents propostes per part dels agents socials que van tenir lloc a les comissions de seguiment, eh? De fet, la mateixa d'ocupació i formació era una proposta molt concreta dels agents, de poder incorporar la formació i l'ocupació en un mateix àmbit.

Bé, aquests serien els àmbits que és on han d'incidir les polítiques públiques. Les polítiques públiques s'orienten al voltant d'aquests vuit eixos estratègics: el de la millora de l'ocupabilitat, especialment a través de l'orientació professional i la formació, en primer lloc; en segon, el de la millora del funcionament del mercat laboral; en tercer, el de facilitar l'accés de les empreses al finançament; el quart eix estratègic, la promoció o promoure la reorientació estratègica de les empreses; el cinquè, promoure l'emprenedoria, la iniciativa emprenedora; el sisè eix seria el d'impulsar la transició cap a una economia més eficient en l'ús dels recursos; en setè lloc, l'impuls de la modernització de l'Administració i la simplificació administrativa, i el vuitè, l'impuls de les infraestructures estratègiques que necessita el teixit productiu.

Cadascun d'aquests eixos es desplega en uns objectius operatius que s'han de concretar anualment en actuacions quantificables –aquestes actuacions quantificables són productes i serveis, és a dir, quan baixem a les actuacions són coses concretes: productes i serveis– que tinguin una incidència directa en els sis àmbits prioritaris. És a dir, productes i serveis que incideixin en l'ocupació i la formació, en la cohesió social, en la innovació i el coneixement, en el dinamisme empresarial, i la internacionalització i l'economia verda.

Per definir els objectius operatius s'han tingut en compte, a més de les aportacions dels departaments... És a dir, aquest és un treball..., el treball que avui es presenta és un treball que s'ha anat fent al llarg dels darrers mesos, amb les incorporacions de les propostes dels agents però també molt especialment amb un intens treball amb els departaments de la Generalitat. I d'aquí també, la importància de fer-ne un seguiment i una avaluació anual per, si cal, anar rectificant el tret.

Quant, per entendre'ns, a la fase en què estem i el que es presenta avui en dia, l'elaboració i el desplegament d'aquesta estratègia catalana 2020, que es posa a disposició dels agents per tal de ser concertada... I, de fet, la primera reunió de la comissió de seguiment serà el proper mes de maig, el dia 17 de maig. En aquests moments, doncs, estem en el que seria aquesta primera fase que incorpora aquest rectangle amb uns tons més grisos, eh?, que seria aquesta definició d'àmbits, eixos estratègics i objectius operatius. Estem ja treballant, com comentava, amb Ivàlua, estem treballant amb Idescat i amb el conjunt dels departaments, per anar definint el que serien els indicadors i per anar-ne fent l'avaluació que ens permeti fer una revisió i un ajustament de les actuacions per a l'any següent, per al 2003.

Quant a l'organització, doncs, aquesta proposta manté, d'alguna manera, la governança que ja existia en l'acord estratègic anterior, l'acord 2008–2011. Manté la comissió de seguiment amb els agents socials –com deia abans, tenim la propera reunió de la comissió el dia 17 de maig–, manté la comissió d'enllaç amb el Parlament. I, de fet, encara que no sigui pròpiament la comissió d'enllaç, però avui ja és una primera presentació en seu parlamentària de la proposta de l'estratègia catalana 2020. I manté també el que seria la part dels consells territorials.

Jo crec que com a punt potser més diferenciador respecte als anteriors acords, doncs, hi ha una incidència més gran en el treball dels departaments, amb una major implicació. Per cadascun dels sis àmbits s'han constituït sis grups de treball que treballen en les actuacions i en la definició de projectes. Per una altra banda, a la banda esquerra de la diapositiva, doncs, s'està amatent i s'incorpora el que pugui sortir de les propostes del Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement, i d'altres que puguin venir d'altres experts.

La Direcció General d'Afers Econòmics, en aquest cas, doncs, actua més com a secretaria tècnica. Però, a més, també, el fet de tenir el que seria la part de la programació dels fons europeus, doncs, també fa que s'estigui amatent al que pugui venir de la Unió Europea, així com dels programes de reforma dels estats membres.

Per últim, l'últim punt era veure una mica què hi ha darrere de cadascun d'aquests enunciats. Hi passaré de forma ràpida, ho tenen en la presentació que se'ls ha lliurat. Aquí parlem d'una matriu. És important entendre que aquí hi han aquests sis àmbits que és on realment volem incidir: el de l'ocupació i la formació, la cohesió social, la innovació i el coneixement, el dinamisme empresarial, la internacionalització i l'economia verda.

Aquests són els àmbits, i hi incidim a través d'unes polítiques, que són les polítiques que vénen reflectides pels objectius, aquests objectius operatius. És a dir que quan parlem de millora de l'ocupabilitat, en especial a través de l'orientació professional i la formació, doncs, tenim un recull d'objectius operatius que poden incidir en alguns o en tots els elements d'aquests sis àmbits, per entendre'ns. La millora de l'orientació professional individualitzada per a les persones en atur, doncs, evidentment incideix en l'ocupació i la formació i incideix en la cohesió social.

Però si ens n'anem a l'últim, a l'1.11, «impulsar la mobilitat professional i formativa», doncs, incideix en l'ocupació i la formació, potser no en la cohesió social, però sí que en el dinamisme empresarial i la internacionalització. Si agafem «impulsar l'aprenentatge de l'anglès», doncs, aquest cas clarament té una incidència en l'ocupació i la formació, encara que podria tenir-la també, bé, en aquest cas, en la innovació i coneixement i en la internacionalització. És a dir que mirem de veure exactament si realment incidim allà on volem incidir, que són aquests sis àmbits, que són sis àmbits que estan molt alineats amb l'estratègia europea 2020.

El segon eix és el de la millora del funcionament del mercat laboral. Aquí es proposen quatre objectius operatius: el de la millora de l'eficiència i la informació dels mecanismes d'intermediació laboral, el de la promoció del model de relacions laborals que impulsi la productivitat i preservi l'ocupació, la millora de la qualitat del treball i les condicions laborals, i evitar el frau relatiu al treball no declarat i a la percepció indeguda de prestacions. Sempre s'ha procurat que cadascun d'aquests objectius, doncs, incideixi en més d'un àmbit.

El tercer és el de facilitar l'accés de les empreses al finançament, millorant l'accés al finançament de les empreses i promovent nous instruments de finançament.

El quart és el de la promoció de l'orientació estratègica de les empreses, i aquí es recullen actuacions de millora de l'eficàcia i l'eficiència en el sistema de recerca, desenvolupament i innovació, l'impuls de la recerca en noves tecnologies, amb aplicacions per a l'economia productiva, impulsar la innovació empresarial, augmentar la internacionalització de l'economia, facilitar la transició de les empreses cap a activitats de més valor afegit, promoure la millora de la gestió empresarial i gestió de les persones, impulsar la responsabilitat social com a estratègia de competitivitat, promoure un turisme de qualitat, impulsar projectes d'impacte en el teixit empresarial català i anticipar situacions de risc empresarial i detectar oportunitats de creixement.

Un, també, dels eixos fonamentals és aquest cinquè, de promoció de l'emprenedoria, i entesa en un sentit ampli, eh? Tant des del punt de vista del que seria introduir valors d'emprenedoria en el sistema educatiu com promoure la iniciativa empresarial, el cooperativisme i el treball autònom, promoure l'activitat econòmica vinculada al territori, potenciar la creació d'empreses de base tecnològica i promoure l'economia social per complementar el servei d'atenció a les necessitats socials creixents. És a dir, és una..., promoure l'emprenedoria, però també promoure les empreses. No quedar-nos només amb el que serien els valors de l'emprenedoria sinó anar més a potenciar la creació d'empreses, i si poden ser tant de base tecnològica com empreses més de caràcter social, doncs, benvingudes.

El sisè és impulsar la transició cap a una economia més eficient en l'ús dels recursos. De fet, en l'estratègia europea 2020 el *green economy* és una estratègia molt important. Hi han molts països que ja han fet apostes decidides, com és el cas de Dinamarca. Nosaltres aquí contemplem sis actuacions: la promoció o promoure l'orientació cap a la sostenibilitat del teixit productiu, promoure un ús eficient de l'energia i altres recursos, promoure les fonts d'energia renovable i promoure la minimització i valorització de residus.

En penúltim lloc, el setè és l'impuls de la modernització de l'Administració i la simplificació administrativa. I aquí, doncs, hem de vetllar per la regulació normativa, que no incideixi negativament en la com-

petitivitat, hem d'impulsar la concurrència competitiva en la contractació pública, implementar un nou model de relació de les empreses amb l'Administració, modernitzar l'Administració a través de les tecnologies de la informació i la comunicació, implementar l'obertura de dades i agilitzar i modernitzar l'Administració de justícia.

I, per últim, seria el d'impulsar les infraestructures estratègiques que necessita el teixit productiu. És evident que en la situació en què estem, i una mica també el que en els propers anys, doncs..., en aquests moments a la dotació... No és que hi hagin grans dèficits de dotació d'infraestructura, n'existeixen, però aquí, doncs, tenim infraestructures que en aquests casos el que hem de mirar és de poder cobrir els dèficits de dotació o potenciar les que ja tenim perquè incideixin en el teixit productiu.

En aquest sentit, doncs, es proposa potenciar els ports catalans com a porta d'entrada de les mercaderies del sud d'Europa, sobretot de les mercaderies provinents d'Àsia; impulsar el transport de mercaderies per ferrocarril, l'activitat logística i la intermodalitat; augmentar la competitivitat i l'eficiència del sector del transport de mercaderies per carretera; augmentar la connectivitat dels aeroports i ports catalans i potenciar el seu paper com a motors econòmics locals; augmentar la connectivitat ferroviària de passatgers amb Europa; millorar les infraestructures de telecomunicacions, i dinamitzar les infraestructures rurals. Com he dit, en cadascuna d'aquestes actuacions, doncs, es mira que tinguin una incidència en més d'un dels àmbits.

I amb això, doncs, acabaria.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller, i moltes gràcies, senyor Estapé, per les seves intervencions. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Té la paraula, en primer lloc i per un espai de deu minuts, el Grup Parlamentari Socialista. Diputada Martínez-Sampere, endavant.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé. Gràcies, president. I donar la benvinguda al conseller d'Economia i Coneixement i als membres de la seva conselleria que estan avui presents en aquesta comissió. Aquesta compareixença per nosaltres és molt i molt important, molt i molt esperada. Perquè vostès saben, deixi-m'ho dir així, que amb l'acord estratègic ens sentim una mica pares de la criatura, eh?

Va ser una aposta molt important que va fer el Govern catalanista i d'esquerres, la va fer el 2005, quan hi havia un *boom* econòmic però enteníem que era necessari fer un diagnòstic compartit de la situació per reorientar el nostre model productiu, perquè efectivament la construcció tenia un pes massa exagerat en els nostres factors de creixement. I creiem que va ser un acord estratègic que va funcionar. I, per tant, des del dia u, eh?, si m'ho permeten, des del dia menys u, perquè va ser una de les condicions que es van posar en l'acord d'investidura del Govern Mas, quan el Grup Socialista es va abstenir, dèiem de la importància de reeditar aquest acord estratègic, òbviament adaptant-lo a les noves condicions i a les noves necessitats econòmiques.

I volia començar així, deixi'm dir-li-ho, conseller, perquè el que diré ara, entenguin-ho vostès, que són un govern que tenen una mica la pell fina i que qualsevol crítica l'entenen com una terrible irresponsabilitat..., i qualsevol votació al Parlament, majoritària, que s'aprova –tot i que és on resideix la sobirania del poble de Catalunya– també l'entenen com una irresponsabilitat i com un acte en contra del seu Govern. Entengui, per tant, si us plau, que el que diré a partir d'ara no ho ha d'entendre tant com una crítica sinó més aviat com una exigència, eh? És a dir, que les coses segur que es fan bé, però a veure si entre tots les podem fer una mica millor.

Com li deia abans, jo crec que des del dia u, des de l'acord d'investidura, des de diverses mocions al Parlament... Recordaran vostès que des de la cimera anticrisi, el que es coneix com a cimera anticrisi, que va tenir lloc fa més d'un any, el 25 de març de l'any 2011, el nostre discurs ha estat el mateix: austeritat. Segurament sí, ve imposada pel club on hem decidit estar, que és Europa, tot i que a vegades ens fa pagar uns peatges massa cars, però això ha d'anar acompanyat per un discurs de reactivació econòmica i també de cohesió social, perquè si..., la cohesió social és un actiu econòmic de primer ordre. I, per tant, creiem que era necessari no fer aquest..., ni presentar els pressupostos, com a vegades vostès els presentaven, com un exercici comptable de compliment d'un dèficit, sinó que era importantíssim donar a aquest país una narrativa compartida de creixement. I fer-ho tots plegats, de no deixar ningú enrere.

Vostès ens presenten el 10 d'abril, és a dir, quinze mesos després, un document de bases –de bases. No un document negociat, consensuat..., un document de bases. I, per tant, la meva primera pregunta en una cosa que ja existia, que ja funcionava i que, per tant, s'havia de fer estrictament de zero, és: ens podem permetre amb aquesta situació econòmica haver perdut aquests quinze mesos? No hem trigat potser una mica massa a fer una cosa tan i tan important, tan i tan necessària com és reorientar, adaptant-lo tant com sigui, el nostre model de creixement? Insistir per on tornarem a créixer? Ens ho podem permetre, conseller? Aquesta, sincerament, seria la meva primera pregunta. Perquè, com pot imaginar-se, a falta d'escoltar la seva resposta, a nosaltres ens fa la sensació que estem trigant massa. Que presentem uns pressupostos amb aquestes obsessions per les retallades i ens oblidem massa de parlar de com tornarem a créixer, on tornarem a créixer i, sobretot, com ho farem tots plegats.

En segon lloc, jo crec que si veiem el procés d'on veníem..., no? Nosaltres insistíem molt a dir que l'acord estratègic era un diagnòstic compartit i un full de ruta compartit. Perquè els canvis econòmics no els pot fer només el Govern sinó que s'han de fer juntament amb els agents actius, amb els agents econòmics i socials, que és qui els ha d'acabar implementant. I vostès aquí

parlen de «consulta als agents econòmics i socials». I consultar està molt bé, però implicar-los està encara millor. La nostra pregunta és: quina contribució, o com han contribuït...?

Em sembla, conseller, que vostè ha citat no sé quantes vegades la paraula CAREC. I els experts també són molt importants, no podem renunciar a cap dels talents que tenim. Però els agents econòmics i socials, que són els que van estar allà des del primer dia, fent, sentint-se part implicada d'aquest acord estratègic, creiem que consultar-los no és suficient, creiem que s'haurien d'haver implicat en aquest document.

En tercer lloc, vostès deien: «Hem explorat les febleses dels anteriors acords estratègics.» I jo crec que això és una actitud adequada. Sempre..., com que les coses sempre es poden millorar s'ha de fer una avaluació del que es feia bé, del que no es feia tan bé. I segur que hi han millores a fer. Però, en tot cas, permetin-me també dir-los, no?, que vostès presenten com uns objectius operatius... Alguns, diguem-ho així, objectius que a mi no m'ho semblen tant, d'operatius.

Podem anar directament a l'eix 1, no? Diuen vostès: «Facilitar l'accés dels joves al mercat de treball.» Doncs, si és que jo crec que això..., el món mundial està d'acord a facilitar l'accés als joves al mercat laboral. El problema és com ho farem, i amb quins instruments ho farem. I, per tant, presentar aquests objectius com a operatius, doncs, em sembla sincerament que encara estaríem massa a les beceroles del que hauria de ser un vertader pla de reactivació econòmica.

En últim, per últim lloc, vostès no han parlat en cap cas del pressupost. És a dir, els fulls de ruta jo crec que són molt importants, de marcar com un horitzó de confiança, d'esperança. Però també és important saber en quins instruments caminarem per aquest full de ruta. És obvi que ningú diu: «Volem cotxes que vagin a 120 per hora...» És el límit, ara? *(Pausa. Veus de fons.)* Segur, segur que ningú reclama això.

Entenem tots molt bé que això potser en aquests moments no ho podem tenir, a curt termini. Però sí que podem tenir..., és a dir, si tenim... Permeti'm la metàfora, però si tenim butllofes al peu no podrem tenir certes tiretes, certa cirurgia a curt termini que ens permeti seguir caminant? I un relat de a qui farem carregar les motxilles més pesades? Perquè si no tenim això a curt termini, serà molt difícil també que creguem en el llarg termini. Ningú els exigeix un pressupost de 6.500 milions com tenia l'últim any l'acord estratègic –entenem perfectament els condicionants de la situació–, però sí que uns certs instruments que ens diguin com farem això.

I per acabar, president, si em queden dos minuts, simplement posar també de manifest, sense cap acritud, algunes de les contradiccions que a nosaltres ens sembla que presenta aquest document que vostès avui ens han vingut a presentar. Advertia el senyor Estapé, jo crec que molt correctament, sobre la poesia que a vegades trobem en els documents europeus, no? El que jo diria és: podem advertir contra la poesia dels documents europeus, però no acabem amb la contradicció en els documents catalans. Perquè hi han moltes afirmacions que es fan en aquest document que van directament..., que són directament oposades a moltes de les accions que fa avui el seu Govern.

Deixi'm posar-li, si vol, dos exemples. Vostès diuen «promoure les fonts d'energia renovable» o «promoure la qualitat de l'ocupació i el marc de relacions laborals», al mateix temps que fan votacions que atempten directament contra aquests dos objectius. I això, sincerament, ens preocupa. Vostès podrien dir, conseller: «No, miri, això és un punt zero. A partir d'avui ho rectificarem, això anirà millor. Hem entès que només amb retallades no ens en sortirem, hem entès que tots aquests objectius són necessaris per tirar endavant.» Però aleshores jo també li preguntaria, conseller, com voten vostès una llei d'estabilitat que, a no ser que comencem a créixer avui a més del 3 o el 4 per cent, implica Catalunya a fer unes retallades i, per tant, una absència de recursos per fer totes aquestes coses que s'han de fer d'aquí al 2032, com a mínim. Si això és així, com ens en sortirem?

Perquè, escolti, jo li deia al principi –i he començat així– que és molt important, molt important, a part del miracle sobre el pacte fiscal, que *ojalá* que es materialitzi, donar als ciutadans de Catalunya expectatives sobre on volem anar i com ho volem fer. I això és molt important. Però encara és pitjor donar-los aquestes expectatives i caminar en sentit contrari, perquè això simplement ens portarà a la frustració. I a mi m'agradaria sincerament que ens expliquessin una mica com vostès encaixen aquestes contradiccions que veiem dia rere dia del seu Govern amb aquest pla que avui ens presenten.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. Diputat Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyor Mas-Colell, benvingut, i benvinguts també el senyor Albert Carreras i el senyor Estapé. A veure, és un document més sobre estratègia. Ja n'hem vist uns quants, en aquests darrers anys, en aquests darrers mesos. I de les..., bé, de les coses que em van quedar a la meva feina durant uns quants anys, una de clarísima és que l'estratègia fa referència al futur, no? Fa referència al futur, evidentment, i estem parlant de cap a l'any 2020. Clar, això que faci referència al futur està molt bé. Però tenim un present molt, molt, molt complicat –molt complicat. Llavors, això és una carta als reis, segueix sent una carta als reis.

El propòsit de seguir la directiva europea d'anar concretant les estratègies en objectius realistes i que això es materialitzi en propostes concretes, en fi, a mi m'hauria agradat veure-ho en el repàs que ha fet el senyor Estapé dels punts. Objectius operatius, un per un, doncs, jo me'ls he mirat també, i sempre he entès que un, diguem-ne, objectiu és operatiu quan es pot mesurar, quan és quantificable, quan hi ha algun paràme-

tre que ens diu si puja o baixa. Llavors, trobo que tots aquests quadres, aquestes matrius, on es veu quins..., bé, què afecta, quins nivells afecta cadascun..., molt poquets, molt poquets són realment quantificables.

O sigui, impulsar l'aprenentatge de l'anglès. Això està clarísssim. Un sap si s'impulsa o no s'impulsa, és una qüestió. Hi han més hores, no hi han més hores; se'n fan més aquí o se'n fan més allà. Promoure la igualtat d'oportunitats i les capacitats ocupacionals de les persones a través de les TIC? Estem al núvol, encara. L'estratègia. D'això, en diem «objectiu», però en podien haver dit «eix estratègic».

Llavors, què passa? Doncs, que hi ha massa cosa, massa cosa per fer. I en un pressupost s'ha de prioritzar. Pensem que és bo per a Catalunya que es prioritzi de debò, que es prioritzi. Totes aquestes coses s'han d'aconseguir fins al 2020. Però per on comencem? Implementem, com pot, aquí... Un a l'atzar, eh? *(Pausa.)* Aquest és concret, no, aquest el deixem. Potenciar la creació d'empreses de base tecnològica –és més important, això?–, millorar l'accés al finançament de les empreses, o facilitar l'accés dels joves al mercat laboral, o... És la crítica que he de fer, que aquí falta dir: «Primer, això; segon, això; tercer, això.»

Tenim vuit eixos estratègics: quin és el més important dels vuit? Dintre de cada eix estratègic hi ha una sèrie d'objectius. Quin és el més important dels vuit? Perquè entenc que la numeració no és un ordre, és una relació merament lògica. No, perdó... Sí, no té cap..., no en qüestiona la importància. Sembla que és molt important i que és una tasca a fer, i que manca. És a dir, primer això. Perquè és que no hi han recursos per a tot, això ho sabem. Llavors, no ho podrem fer tot. O l'altra cosa, la contemporització..., el políticament correcte és una mica de cada cosa. I amb una mica de cada cosa no ens en sortirem.

D'altra banda, jo esperava que en un document sobre la política estratègica econòmica a Catalunya d'aquí al 2020 es tingués en compte una dada com l'estancament demogràfic. No hi ha cap país al món, em sembla –si n'hi ha algun, m'ho diuen, senyors diputats, diputades–, on estigui estancada la demografia que estigui creixent. Sí que n'hi han on creix la demografia i no creix l'economia, eh? Però que estigui estancada la demografia i creixi, no en conec. Llavors, aquí hi ha un punt on no es diu res, no es menciona. Jo no sé si és el lloc on mencionar-ho, però, vaja, jo posaria la mà al foc que o fem alguna cosa amb la demografia o seguirem amb un estancament tipus Japó, eh? Tot caríssim, poques coses per comprar, per fer, tal, i no hi ha manera. Què té a veure, quina relació és la que hi ha entre demografia o creixement demogràfic i creixement del PIB, i per quins mecanismes? Jo no en sóc un expert, no ho sé, però dono una dada, en fi, que es veu, eh? Llavors, potser al meu país, doncs, m'agradaria que es tingués en compte, perquè veig molt negre que es pugui complir tot això si no arreglem el tema demogràfic.

El punt 7.3, objectiu del setè eix, punt 3, diu: «Implementar un nou model de relació de les empreses amb l'Administració.» Aquí sí que hi voldria insistir. Els darrers anys, o darrers decennis, la relació, el model de relació de l'Administració amb les empreses catalanes passa per controls, impuls, subvencions, agències, participacions, consorcis, fundacions i un etcètera enorme que li treu iniciativa i flexibilitat. Aquest em sembla el punt més important de tots: d'alguna manera, que es retiri la Generalitat de l'empresa privada –que es retiri, que deixi fer. Que ho faci *a posteriori*, però no ni abans ni durant. Si no, la clàssica empenta empresarial catalana d'aquest segle no la retrobarem –no la retrobarem. I, doncs, jo crec que he donat prou peu per potser que digui alguna cosa el senyor conseller.

Moltes gràcies.

El president

Senyor Herrera, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té vostè la paraula.

Joan Herrera Torres

Gràcies, president. També agrair-los al conseller, al senyor Andreu Mas-Colell, al senyor Carreras i al senyor Estapé la seva compareixença.

Permetin-me que comenci explicant, si em permeten la llicència, no?, una altra pel·lícula –una altra pel·lícula. Perquè resulta que veníem de temps en què s'havien produït els marcs dels acords estratègics fruit del consens. I vostès recordaran que, fruit del consens, es van elaborar dues estratègies: la del 2005 al 2007 i la del 2008 al 2011. I tot just quan el seu Govern va començar, els agents socials van demanar al Govern l'any 2011 la necessitat de renovar l'acord estratègic. Hi van insistir, hi van insistir i hi van tornar a insistir. I el que es van trobar és que el Govern no ho va considerar oportú. Des del nostre punt de vista, el Govern no va donar importància política, social i, ho afegeixo, econòmica –importància econòmica– a la necessitat d'una estratègia de concertació, una estratègia per a la competitivitat de l'economia catalana, que ha reproduït els esquemes anteriors i ha pres nota del que s'havia fet bé i òbviament ha corregit allò que no s'havia fet bé.

Però, en canvi, avui el Govern ens porta aquest acord estratègic 2012-2015, i aquí permeti'm que hi afegeixi l'altra pel·lícula. Resulta que mentre vostès no donaven importància als marcs de concertació social –ni importància política, ni econòmica ni social–, la Unió Europea els deia: «Sense un marc de concertació vostès no accedeixen a determinades polítiques.» I això és el que ens ha dut a trobar-nos amb aquest marc.

En la primera part de la pel·lícula vostès ho van fiar tot al CAREC, a un consell d'assessors, sense entendre que vostès es poden assessorar per qui vulguin, només faltaria, però que un element clau i fonamental en tot país és la concertació social. I jo la primera crítica que vull fer i vull expressar és que tinc la impressió, tenim la impressió, que per part del Govern i per part de la conselleria hi ha hagut un cert menyspreu al marc de concertació social. Perquè si no, no ens expliquem que ens vinguin amb el primer paper, quan fa setze

mesos que governen. I el primer paper deriva de la demanda europea que els diu: «Vostès, si no es plantegen un paper de concertació social, no accedeixen a determinat tipus de polítiques.» Per tant, aquesta és la primera reflexió que els volíem traslladar.

La segona d'elles, amb l'acord estratègic que vostès ens plantegen. Jo els volia fer la reflexió si entenen que totes i cadascuna de les polítiques s'ubiquen en aquest marc de creixement intel·ligent, sostenible i integrador, que coincideixo amb el senyor Estapé que sona a poesia. Però nosaltres tenim alguns dubtes, i el principal dubte és: les receptes d'austeritat que vostès practiquen –ho mana Europa–, sumades al biaix de partit, que no volen tocar la política d'ingressos, suposen que avui hi hagi un escenari d'un excés d'asfíxia. I, per tant, que aquests acords i aquest acord estratègic que vostès ens plantegen el que ens duguin és un escenari inevitablement de recessió.

Perquè el problema de fons és que quan vostès diuen..., el senyor Mas-Colell ho ha dit en declaracions reiterades darrerament, i fins i tot el president Mas ho ha dit: «Amb les retallades no n'hi ha prou...» Quan vostès ens plantegen al paper que ens han presentat, i en el paper que han distribuït als agents socials, que no hi haurà cap partida, que s'ha de fer més amb menys, ens plantegen un impossible. Els ho dic d'una altra manera. Vostès plantegen l'informe del CAREC..., que des del nostre punt de vista és un informe molt esbiaixat des del punt de vista ideològic i dels assessoraments... Ho vaig dir a la cimera que va haver-hi del CAREC, vaig tenir una intervenció socialdemòcrata, i els puc dir que era tota una transgressió en aquell marc tenir una intervenció merament socialdemòcrata. Però jo el que els dic i els afegeixo és: si això ho feien el 2011, avui estem a un any després, i els marcs no són immòbils.

Dit d'una altra manera: les polítiques d'austeritat no estan donant confiança, no estan estabilitzant les finances, i estan sent molt injustes. I des del nostre punt de vista, l'anàlisi que vostès plantegen el plantegen des d'una perspectiva com si no hagués passat res des del 2011, en un any, i han passat moltes coses. I una de les coses que ha passat precisament és ja no només la injustícia que provoquen determinades polítiques d'excés d'austeritat, sinó la ineficàcia d'aquestes polítiques. I aquesta era l'altra reflexió que els volíem fer.

En el marc d'aquesta reflexió, a nosaltres ens preocupa que vostès no defensin una política de país per davant d'una política de partit. I m'explicaré. El president Mas deia l'altre dia: «Defensin una política de país per davant d'una política de partit.» Hi estem d'acord. Una política de partit legítima és dir que cal abaixar impostos, però en un context com l'actual és una barbaritat. I, en canvi, vostès ho han plantejat. Han primat, legítimament, la perspectiva de partit per davant de la perspectiva de país, allò que portaven al programa més enllà del context econòmic, si calia fer-ho o no. I, per tant, nosaltres el que els diem és: cal fer aquesta política de país i, per tant, plantejar una política redistributiva, tirant enrere les rebaixes fiscals que han fet. I fins i tot algunes de les rebaixes fiscals que va fer... –i aquí ens apuntaran, aquí trobaran el nostre suport, senyor Mas-Colell–, les rebaixes fiscals que va fer, algunes d'elles, el Govern d'entesa.

Nosaltres el que entenem és que avui la proposta que fan, i aquest és el gruix de la intervenció, quan plantegen aquesta austeritat i quan en l'acord que ens plantegen no es plantegen propostes pressupostàries concretes ni prioritats pressupostàries concretes, s'ubica en un diagnòstic, el de l'austeritat, que és injust però que està demostrant-se ja inútil, i no només a Catalunya sinó en el context també europeu. I amb un diagnòstic, permetin-m'ho, que no s'ubica en la realitat.

És aquí on nosaltres volem fer algunes preguntes. Vostès creuen sincerament que és possible la reactivació econòmica amb la proposta d'austeritat que fan? Aquest document planteja un horitzó real? No fan cap reflexió entorn que aquesta austeritat està escanyant l'economia, a més de ser profundament injusta pel que fa als sectors socials que afecta? Vostès creuen que es pot parlar d'un marc de concertació social amb la reforma laboral? La senyora Rocío Martínez-Sampere els preguntava entorn a les energies renovables, i jo li plantejo una altra qüestió. Vostès, que parlen de la concertació social, creuen que amb una reforma laboral com l'actual són factibles aquests objectius estratègics? Nosaltres entenem que no, perquè dinamita el marc de concertació social.

Vostès creuen que la cohesió social, a més d'injusta, és un factor que fa perdre competitivitat a la nostra economia? Nosaltres creiem que sí, que la manca de cohesió social té efectes devastadors des del punt de vista de la cohesió social, però fa perdre *punch* a la nostra economia d'una forma clara. I aquí hi afegeixo una preocupació. Quan vostès parlen de la cohesió social, en el 5.2, en el document que han distribuït, el que ens trobem és que tornen al discurs de l'austeritat, aquest discurs del «més amb menys», no? Que és entendridor, aquest discurs, però, com deia el senyor Estapé, és poesia. I ho fien tot, atenció, a la innovació social en el marc de la cohesió social. Ho sento, no es pot parlar de cohesió social amb els drames que tenim avui i amb una part de la societat que queda al marge, queda al marge de la societat i queda al marge de l'economia, sense instruments precisament perquè aquesta gent s'insereixi.

Dit d'una altra manera: aquest document és invàlid si vostès no plantegen una nova estratègia pel que fa a la renda mínima d'inserció que permeti més recursos i permeti, precisament, la cohesió en aquest país. Perquè hi ha gent que s'està quedant al marge, que s'està quedant –si m'ho permeten, però és que és literalment així– a la intempèrie. A la intempèrie. I això té un efecte sobre la cohesió social, però, ho afegeixo, sobre la reactivació econòmica d'una forma clara i diàfana: els consums, etcètera. Els diners que surten de l'economia especulativa o de qui té més i van a parar als sectors més vulnerables tenen un efecte positiu sobre l'economia. A més, és un element cohesionador socialment, perquè òbviament, com vostès saben, això suposa un major consum. I el que ens preocupa és que en el punt 5.2 del document que hem distribuït ho fien tot a la innovació social, sense parlar d'una reforma de

la renda mínima d'inserció ni dels elements bàsics de la cohesió.

Economia verda. Vostès fan reflexions genèriques, i la senyora Martínez-Sampere els ho ha dit. Es pot apostar per les renovables havent votat el Reial decret 1/2012 plantejat pel Govern de Mariano Rajoy en què es retira el sistema de retribució a les energies renovables? Nosaltres creiem que no. Però, vaja, expliqui'ns-ho, no? Quines estratègies pensen plantejar en matèria d'estalvi i eficiència? Pensen impulsar les empreses de serveis energètics com el nostre grup parlamentari els ha plantejat des de fa bastant temps? En quins sectors? A quins edificis de la Generalitat pensen introduir aquestes empreses de serveis energètics? Són propostes concretes, no... Entengui'm, no..., no és poesia.

I aquí sí que vull introduir una reflexió forta. En un moment de manca d'ingressos, quan la Generalitat té capacitat fiscal per no només explorar sinó implementar elements de fiscalitat verda, com han fet altres comunitats autònomes i altres estats, la pensen utilitzar, la fiscalitat ambiental? Perquè el nostre diferencial amb Alemanya o, per exemple, amb Dinamarca, en percentatges de PIB i instruments fiscals en matèria de fiscalitat ambiental és de quatre punts –quatre punts, eh?, amb Dinamarca. I la fiscalitat ambiental des del nostre punt de vista... –hi ha el tòpic aquest que la fiscalitat indirecta és injusta, la directa ho és–, nosaltres entenem que la fiscalitat ambiental, el fet de fiscalitzar els hàbits més contaminants, introdueix un element de progressivitat, si vostès m'ho permeten, en la fiscalitat indirecta. I jo crec que avui el Govern de la Generalitat té marges per fer-ho. No és que ho cregui, eh? És que hi ha experiències, comparades amb altres comunitats autònomes governades per partits del Partit Socialista Obrer Espanyol, o algunes pel Partit Popular, amb instruments fiscals, que no els reiteraré perquè els hem plantejat en multitud d'ocasions, i que vostès no toquen. Per nosaltres aquest és un element concret, precisament –concret, precisament–, pel que fa a l'economia verda.

I, per últim, els sindicats. Vull que ens diguin què han plantejat als agents socials i concretament als sindicats en el seu acord estratègic. Perquè a nosaltres el que ens expliquen, el que ens diuen i critiquen és que no plantegen cap proposta en matèria de salut, que no hi ha cap dotació pressupostària, que no hi ha garantia de drets, entenent que és fonamental la garantia de drets per a una estratègia de competitivitat –no n'hi ha cap–, que no hi ha marc de concertació social i no hi ha, a més, elements per a la concertació social. Per tant, ens agradaria que ens ho diguessin.

I, per últim, tinc una curiositat malèvola, si m'ho permeten, no? Han parlat de poesia, i segurament l'estratègia catalana 2020 forma part de la poesia. Jo crec que forma part del *hardcore*, si em permeten l'expressió, ubicar en l'estratègia catalana 2020 experiències com la d'Eurovegas. Per què, com ho hem dit al principi? *(Pausa.)* Busco papers, eh?, ho repasso, i el que em trobo és que parlen d'un creixement intel·ligent, sostenible i integrador. És així? *(Pausa.)* El senyor Mas-Colell ha parlat de la bombolla immobiliària. És així? *(Pausa.)* Jo ho he sentit, i tinc entès...

El president

Senyor Herrera, disculpi'm, porta ara tretze minuts.

Joan Herrera Torres

Perdoni, acabo, senyor president. M'he excedit, perdoni'm, eh? Després, a la rèplica, m'escurçaré.

Jo crec que, precisament, en aquest model no hi ha molta intel·ligència, molta sostenibilitat, ni és gaire integrador i, per descomptat, aposta clarament per la bombolla immobiliària. I tenia aquest dubte que m'agradaria que m'aclarissin.

El president

Moltes gràcies, diputat Herrera. Ara és el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya. Diputat De los Ríos, pot fer ús de la paraula.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair al conseller Andreu Mas-Colell la seva presència en aquesta comissió. També al senyor Albert Carreras i al senyor Salvador Estapé, per les explicacions d'aquest acord estratègic. Aquest acord estratègic que s'allargarà a 2012-2015 i que, en definitiva, reconeix una sèrie d'antecedents, i nosaltres considerem que això és una bona notícia. Hi ha uns antecedents –va ser l'acord estratègic 2005-2007, i posteriorment el 2008-2011– fets pels dos governs anteriors. Em refereixo a la passada legislatura i a ara fa dues legislatures.

Breument vull recordar el moment en què es va produir el primer acord estratègic, signat el febrer de l'any 2005, però que es van impulsar els seus treballs als inicis de l'any 2004. Tot just en aquell moment el Govern catalanista i d'esquerres feia tot just un mes que havia accedit al Govern de la Generalitat i es van produir els primers casos de la famosa paraula «deslocalitzacions», que es va fer popularment, doncs, coneguda arran de decisions de diferents empreses, moltes d'elles multinacionals, que van abandonar el nostre país per desplaçar..., bàsicament parlem de desplaçar centres de producció fora del nostre territori.

En aquell moment el Govern va reaccionar amb una molt bona decisió –amb una molt bona decisió–, i jo crec que és just reivindicar el que va ser una gran feina, que va ser posar en marxa aquell primer acord estratègic. Això succeïa el gener-febrer del 2004 i el febrer, en dotze mesos, ja teníem l'acord estratègic –16 de febrer de 2005, en concret. Ja teníem el primer acord estratègic fet, aprovat i consensuat.

I deia que és bo perquè en altres conselleries no hem vist aquesta actitud. Aquest mateix matí hem tingut l'oportunitat, en una compareixença amb el conseller Mena, de veure com no s'ha aprofitat, per exemple, una feina anterior, una feina anterior aprovada l'any 2010, que era un pla industrial. No s'ha aprofitat, senzilla-

ment s'ha derogat i se n'ha fet un de nou. En la nostra opinió, bastant –bastant– fluix.

Què vull dir amb això? Que la bona feina que s'ha fet s'ha d'aprofitar. I aquest és un cas que, si més no, voldria subratllar i, per tant, reconèixer a aquest Govern actual pel que fa als acords estratègics. I, de fet, gràcies a aquests acords estratègics anteriors s'ha pogut fer..., aprofitar-los i fer una bona anàlisi, amb aquests punts forts, aquests punts febles, i aquesta millora dels punts febles. Si no haguessin existit acords estratègics anteriorment, això no s'hauria pogut fer, i això vol dir millorar aquells punts febles de decisions estratègiques anteriors. I això no s'hauria pogut fer. Per tant, aquí tenim una continuïtat de la cadena quan estem parlant de coses tan serioses com és la competitivitat, la internacionalització i la qualitat de l'ocupació de l'economia catalana.

De totes maneres, deixin-me dir-los que en opinió d'aquest grup parlamentari, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, arriba tard –arriba tard. L'anterior va ser vigent a 2008-2011, i, per tant, entenem que aquí durant el 2012 ja s'haurien hagut de començar. És a dir, aquesta compareixença que tenim avui s'hauria hagut de produir, al nostre entendre, fa dotze mesos. És a dir, ja treballar amb uns documents de bases perquè quan comencés el 2012 ja tinguéssim un nou document que donés continuïtat a aquell que acabava a 31 de desembre de 2011, que hauria estat, diguéssim, la manera correcta. Per tant, entenem que anem exactament –exactament– dotze mesos tard.

Estem d'acord amb els punts febles que vostès, fins i tot, han detectat analitzant els anteriors, eh?: aquesta manca de flexibilitat, és cert; dificultat de la priorització, és cert. Hi havia una dificultat en aquest primer..., si no ho recordo malament, vuitanta-set mesures en diferents estratègies, etcètera. Totes elles revisades de dalt a baix des d'àmbits d'infraestructura, de formació, de recerca i desenvolupament, etcètera. I, realment, hi ha tantíssimes mesures..., que totes elles són necessàries, però que afegeixen una dificultat quant a la priorització. I això és cert –i això és cert. A més a més, hi ha una dificultat afegida, que moltes d'aquestes mesures que han d'estar en els documents estratègics de la nostra economia no depenen del Govern de la Generalitat directament –no depenen del Govern de la Generalitat. Amb les eines que tenim, amb els instruments que tenim, no podem prendre decisions sobre aspectes estratègics de la nostra economia que estan inclosos tant en el primer document 2005-2007 com en el 2008-2011. No podem, no podem decidir. I és per això que des d'un punt de vista, doncs, metafòric nosaltres diem, des d'Esquerra Republicana, que necessitem una nova caixa d'eines –necessitem una nova caixa d'eines.

Decisions com les que acaba de prendre el Govern espanyol en aquestos moments en matèria de recerca i desenvolupament, que poden deixar moltíssims projectes de recerca i desenvolupament que en aquestos moments estan a mitges en centres de recerca del nostre país. Doncs, els poden deixar absolutament penjats. I aquesta decisió del Govern espanyol afecta directament –afecta directament– més d'una d'aquestes mesures contingudes en els anteriors i que probablement quan acabi, diguéssim..., quan aquest document de bases esdevingui el nou document estratègic segurament contindrà aquestes mesures. I no hi podem fer res.

O en matèria d'infraestructures. Quan el senyor Chumillas deia: «Això és una inconcreció, aquestos plans...» Senyor Chumillas, no és així. Miri, la mesura 38, eh?, del primer acord estratègic. La llegeixo literalment: «Finalment, i amb el finançament de l'Estat, es considera del tot necessària la nova línia ferroviària per a passatgers i mercaderies d'ample internacional que permeti la connexió amb França, i així amb el desenvolupament del corredor» –parlava del transversal– «i de la connexió dels ports de Barcelona i de Tarragona.» Febrer del 2005. Han passat set anys. Probablement –probablement– aquesta mesura..., ara parlem..., evidentment és un document de bases. Però probablement aquesta mesura tornarà a sortir –tornarà a sortir. Han passat set anys i continuem ara..., a hores d'ara, eh?, el dia que som, 18 d'abril del 2012, tenim exactament el mateix problema que teníem el febrer del 2005 en aquest cas concret: que ni el port de Tarragona ni el port de Barcelona tenen connexió ferroviària amb ample de via europeu. I això és absolutament estratègic per convertir el nostre país en una porta d'entrada no al nostre territori immediat sinó a Europa –a Europa. I això són llocs de treball, això vol dir dinamisme de l'economia catalana, etcètera. I això no depèn del Govern de la Generalitat.

I, a més a més, conseller, avui hem tingut notícies al respecte, quant a l'aplicació de l'addicional tercera de l'Estatut. Parlo d'infraestructures de l'Estat a Catalunya. Parlo d'infraestructures de l'Estat a Catalunya i que afecten directament acords estratègics anteriors i futurs i presents. I el secretari d'Estat de les Administracions Públiques ha dit que tenia discrepàncies perquè contenen partides, els ingressos, que no se suporten en els pressupostos de l'Estat. És a dir, diu que l'addicional tercera no s'ha de suportar en els pressupostos generals de l'Estat. Estem davant d'un cas de deslleialtat, novament deslleialtat, del Govern espanyol cap a Catalunya –deslleialtat. No compleixen els pactes. Qualsevol pacte que Catalunya arriba amb Espanya no el compleix, la part espanyola, senzillament no els compleix. No són de fiar –no són de fiar. L'altre dia sortia una dada: en quatre segles Espanya ha tingut catorze suspensions de pagament. És que no són de fiar –és que no són de fiar–, encara no sé què fem aquí dins.

Senyor conseller, què pensa fer davant d'aquest anunci del secretari d'Estat d'Administracions Públiques? Perquè, clar, incompleix les seves pròpies lleis. Al mateix temps s'ha aprovat una llei d'estabilitat pressupostària que permet la intervenció de la Generalitat. Que li recordem que encara ha de passar el tràmit pel Senat, i estan a temps, Grup Parlamentari de Convergència i Unió, de rectificar al Senat –estan a temps de rectificar al Senat. I, per un altre costat, un pressupost general de l'Estat que no la inclou ni la inclourà, amb el que acaba de dir el secretari d'Estat, en el que ens toca quant a disposició addicional tercera.

Senyor conseller, ens agradaria saber la seva opinió, perquè és que això afecta la competitivitat de l'economia catalana. I parlo d'un punt en concret –i parlo d'un punt en concret– que probablement..., i està a dins, i evidentment està a dins de les línies estratègiques que aquest document de bases ens guia, eh? En concret, en el vuitè eix estratègic: «Impulsar les infraestructures estratègiques que necessita el teixit productiu.» Doncs, estem en un carreró sense sortida. Perquè si amb aquells que hem de pactar no compleixen cap tipus de pacte, doncs, haurem de prendre decisions. I potser ja no caldrà pactar res més sinó realment prendre el nostre propi camí.

Moltes gràcies, senyor conseller, i, per tant, li adreço aquesta pregunta concreta: disposició addicional tercera.

El president

Moltes gràcies, diputat De los Ríos, per la seva intervenció. Ara és el torn del Subgrup de Ciutadans. Diputat Cañas, endavant.

Jordi Cañas Pérez

Gracias presidente; gracias, señor *conseller,* por su presencia en esta comisión, y gracias al director general de Asuntos Económicos, señor Salvador Estapé, por la presentación de este documento.

Realmente si el documento que sobre la estrategia de Catalunya 2020, el acuerdo estratégico para la competitividad de la economía catalana y la mejora del empleo, es éste, a mí me gustaría saber por qué ustedes han tardado un año en presentarlo. Porque si uno coge el documento presentado por la Unión Europa y lo resume, sale esto –si hace un mal resumen. Si lo hace bueno, sale otra cosa.

¿Qué han hecho ustedes? Lo han cogido, lo han resumido, lo han alambicado, le han cambiado algunos nombres a los conceptos y lo han presentado. ¿Lo han presentado a tiempo? No. No solo lo presentan un año más tarde de lo debido, sino que, además, lo presentan más tarde de lo que ustedes mismos se habían comprometido. Porque es que ustedes tenían que haber presentado este documento en febrero de este año, y lo presentan dos meses después.

Y presentan un documento que llamarlo un documento de bases es ser muy generoso. Es un resumen, y es un resumen no solo del documento, repito, realmente de bases de la Unión Europa, sino que, además, es un mal resumen de un documento suyo: el acuerdo estratégico que ustedes presentaron el 19 de diciembre.

Entonces, yo sinceramente no entiendo la demora, a no ser que aquellos a los cuales les hayan encargado ustedes el powerpoint, pues, no lo hayan podido planificar en sus horas dedicadas al departamento, porque, si no, no le veo otra explicación. E intentaré decir por qué. Primero, porque yo sí que tenido a bien leerme los documentos de la Unión Europa y que ustedes me los presentaron. Segundo, porque todavía mi capacidad da para entender aquello que significa lo mismo con otras palabras. Entonces, cuando ustedes definen seis estrategias fundamentales y ocho ejes estratégicos, lo único que presentan como novedad es ponerlos en una matriz. Pues, muy bien, es un gran trabajo. Lo que no entiendo, repito, es cómo han tardado tanto.

Decían, los principios de la Unión Europa, que el crecimiento de la unión tenía que ser inteligente, sostenible e integrador. Bueno, este documento evidentemente no es ni inteligente, ni es sostenible, ni es integrador. Entre otras cosas, porque no hace aquello que debería.

Es decir, el documento de bases de la Unión Europa, el del año 2010, que empieza diciendo «el año 2010 debe marcar un nuevo principio»... Bueno, nosotros, el nuevo principio, lo empezamos a marcar el 18 de abril de 2012. No está mal, ¿eh?, dos años después. Claro, como nos lo podemos permitir, ¿eh?, como estamos tan bien, pues, tardamos dos años en presentarlo. Bueno.

Pero es un documento de bases sobre el cuál ustedes tenían que hacer una transposición pero con medidas concretas. Es decir, concretar los principios rectores del documento, de una estrategia para el crecimiento inteligente, sostenible e integrador, que le han llamado la «Agenda 2020». Esto es lo que ustedes tenían que haber presentado hoy aquí, dado que han tardado más de un año en hacerlo. Presentar una transposición, una adaptación, no mucho más sofisticada, ¿eh? Un resumen. Pero su parte del trabajo, la parte que les corresponde como comunidad autónoma, es decir, en aquello que tienen capacidad de legislar, de promover, de impulsar como Administración, lo van a hacer. Ésa es su función, no volvernos a decir de otra forma y resumido aquello que ya nos dijo la Unión Europa. Es una cuestión de principios, de cómo se deben hacer las cosas. Es que ya lo dijo la Unión Europa, lo que había que hacer; ustedes solo tienen que adaptarlo y decir cómo lo van a hacer. Yo creo que no es muy complejo.

Hombre, supongo que lo que es complejo es decir cómo, pero, claro, es allí dónde ustedes no dicen nada. Porque, claro, cuando uno mira los presupuestos elaborados por este Gobierno en los años 2011 y 2012, puede resumir que son justamente el negativo de aquellos ejes estratégicos que define la Unión Europa, y que ustedes mismos definen en su resumen. O sea, lo que ustedes proponen..., han hecho justo lo contrario en las medidas adoptadas presupuestarias. Es decir, en las verdaderas líneas estratégicas de aquellas que signifiquen inversión de recursos públicos para aplicar medidas concretas, en sus dos presupuestos que han aprobado.

Y ustedes dirán ahora: «Ah, es que el problema son las balanzas fiscales.» Pues, entonces, entre lo que dijo el señor Homs ayer, que este Parlamento era un problema y que a los problemas mejor no hacerles caso, y que su única excusa para no hacer y no proponer ninguna medida es: «Tenemos unas balanzas fiscales cuyo cálculo, el que más nos conviene, es el déficit del 8 por ciento. Hacemos el trilero, no enseñamos ningún otro cálculo y, por lo tanto, no tenemos margen de maniobra y, por lo tanto, hasta que no tengamos el pacto fiscal no podemos hacer nada...» Y todo esto, junto y

con un *hashtag*... Pues, entonces, de verdad, poco más he de decir.

Porque podríamos entrar a analizar un poco más el documento. Lo podíamos hacer desde un punto de vista semiótico y desde un punto de vista casi del significado, ¿no? O sea, cuando ustedes en este gráfico de organización no pintan en rojo la comisión de enlace con el Parlamento..., yo no sé si tendrá un significado simbólico, yo creo que sí, ¿eh? Incluso el tamaño de esta comisión de enlace, si lo enfrentamos con los expertos y el CAREC y su posición, y, estos sí, enlazados en rojo. Porque, claro, que ustedes digan que el documento marco..., que las bases del marco de actuación de este documento son lo propuesto por el CAREC... ¿Quieren que les haga a ustedes la relación de las propuestas del CAREC y cuál es la situación actual de las mismas? Porque no hace falta. Como ustedes les ponen un cuadrito delante, yo me he preocupado de ponerles una cruz, y no cumplen ustedes ninguna. Solo una, la de la reforma laboral. Y no es cosa suya, aunque la apoyaran.

Y después, ya le digo..., brevemente, analizando el documento, pero es que tiene poco que analizar. No lo digo porque no sean susceptibles de apoyo las propuestas, pero es que no son ninguna novedad. Es que cuando uno aporta un documento a una comisión aporta un documento que aporta novedades, ¿eh?, y descubre nuevas formas, nuevos escenarios, nuevas estrategias, pero no dice lo obvio, no transita los caminos ya recorridos. Pero incluso en ese sentido a uno le preocupa, y a mí y a Ciutadans nos preocupa muchísimo, el detectar la falta de..., o no sé, ¿o realmente ya hemos renunciado a la política industrial? ¿A una reforma en profundidad de nuestro modelo industrial? Porque por aquí no aparece. No ya de modelo productivo, cosa bastante..., un poquito más etérea incluso. No –no–, de algo que nos ha definido nuestro modelo productivo, que es nuestro tejido industrial. Porque, claro, si lo ponen ustedes dentro del epígrafe –quiero buscarlo– de la *emprenedoria*..., que la *emprenedoria* es otra cosa.

Entonces, cuando uno está diseñando una estrategia de crecimiento de competitividad para Cataluña vinculada a los principios de la Unión Europa, lo que tiene que hacer como Gobierno, y lo que ustedes deberían habernos presentado en esta comisión, es cómo hacerlo. Cómo lo van a implementar, sobre todo, y lo repito y quiero recalcarlo. Porque todas las iniciativas que ustedes han adoptado a nivel de la dotación presupuestaria son..., van en la línea contraria a los principios que este documento y el documento madre plantean. Es muy difícil avanzar hacia los principios que ustedes señalan en este documento, repito, cuando uno tiene que hacer el presupuesto y resulta que invierte mucho menos en aquello que entiende que es estratégico.

Yo, no lo sé, intento siempre simplificar las cosas y entender, digamos, la complejidad de la coyuntura, pero siempre uno busca la lógica en los argumentos y la firmeza y la credibilidad en las propuestas que se esgrimen. Yo casi agradecería que ustedes, si no tienen una estrategia y no la pueden implementar, no la presenten. Ahórrese el papel, el medio ambiente se lo agradecerá, de verdad. Si ustedes van a plantear una estrategia hasta el año 2015 y en los dos presupuestos que les quedan para aprobar van a hacer justo lo contrario, asumamos entre todos que ustedes simplemente no tienen una estrategia para el crecimiento, porque a lo mejor no tiene margen. Yo ahí discrepo, pero siguiendo sus propios argumentos y su propia lógica, que no comparto, es el corolario. Si ustedes no tienen mecanismos ni capacidad, simplemente renuncien a que su Administración tenga ningún tipo de estrategia para el crecimiento. Y si la tienen, impleméntenla en las partidas presupuestarias. Si nos anticipan cómo, mejor, porque podremos valorarlo.

Sería bueno que cuando uno diseña una estrategia de crecimiento para un periodo hasta el 2015 o 2020 intentase no consensuar pero sí dialogar, y entender, y escuchar las propuestas del resto de formaciones políticas, aunque eso a veces sea molesto. Pero si lo hace es porque después sus acciones se sustancian sobre esta estrategia. Eso –y acabo presidente– debería ser lo normal. Ver que las estrategias que define un gobierno se acompañan de sus acciones concretas, y que todas van orientadas en esa línea. De no hacerse así, simplemente por no frustrar las expectativas, sería bueno que su Gobierno no las crease.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat Cañas, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputada Montserrat Ribera, té vostè la paraula.

Montserrat Ribera i Puig

Sí. Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair a l'honorable conseller, al secretari d'Economia i Finances i al director general d'Afers Econòmics la seva compareixença avui aquí per explicar-nos aquest nou acord estratègic.

Home, a nosaltres ens sembla que amb aquesta presentació assolim dos objectius. Per una banda, aquesta estratègia, aquest trobar aquest marc estable per a les polítiques de competitivitat, i, per altra banda, complir un acord de la cimera econòmica que es va fer l'any passat. De fet, el nou valor d'aquest acord estratègic, si no ho hem entès malament, és tenir un discurs i tenir una línia i un camí de ruta cap a Europa. Aquest títol: estratègia Catalunya 2020, no? Home, de fet, a Europa..., el 2014 o el 2013 s'acaben tots els fons europeus, suposo que el 2014 és bo –i aquesta seria una de les preguntes que faria– que tinguem una estratègia cap a Europa sobretot en aquest sentit, no?, una estratègia catalana.

El context, de fet, ja s'ha dit, ha canviat radicalment. Això vol dir que necessitem focalitzar molt bé els nostres recursos, focalitzar-los molt bé en els objectius que volem assolir i convertir-los, per tant, en accions efectives. Crec que aquest és un dels objectius que tenim en tots els àmbits, però sobretot en aquest de la competitivitat. I, per tant, un nou model que respongui a temps més actuals, i sobretot a aquesta realitat

tan canviant que tenim i tan difícil i complicada que tenim en aquest dia a dia. És a dir, centrar-nos en allò prioritari, obtindre l'eficàcia i l'eficiència necessàries i, per tant, hem de trobar instruments de polítiques eficients. I nosaltres estaríem totalment d'acord amb aquest document que s'ha presentat, a discrepància de molts altres.

Abans ens ha semblat entendre que era escassa aquesta focalització, precisament per moltes mesures, per mesures potser molt selectives, ara molt més selectives. Per tant, voldríem demanar una miqueta..., i també arran, doncs, del que deia la portaveu del PSC, que deia: «S'han perdut aquests mesos.» S'han perdut aquests mesos o en aquest moment, fins ara, els departaments, igual que es feia abans, anaven fent el que creien necessari? O, pel contrari, no. Hi havia uns indicadors potents que..., tant els dos acords estratègics, en el de 2005-2007 com en el de 2008-2011, hi havien uns indicadors importants que ens ajudaven a saber molt bé on incidíem i amb quins objectius, i quina eficàcia i quina eficiència hi definíem? A mi m'ha semblat que no, per l'anàlisi de punts forts i punts febles. Però, en tot cas, saber si realment existien uns indicadors que ens puguin dir si els altres acords estratègics eren més eficients en aquest sentit del que podria ser aquest o, si pel contrari, no tenien aquests indicadors d'impacte.

Per altra banda, dir que agafant el document, doncs, que ens han donat, nosaltres el trobem un document correcte. Aquest document té vint-i-dues pàgines; potser algú voldria que en tingués 22.000, però pensem que això més aviat seria desinformar, no pas informar, no? I amb uns àmbits molt concrets, que són l'ocupació i la formació, la cohesió social, la innovació i el coneixement, el dinamisme empresarial, la internacionalització i l'economia verda. Amb uns trets definidors o uns valors que pensem molt importants, com poden ser un lideratge o aquesta dicotomia entre la visió estratègica i l'estructura simple. Aquesta estructura simple que ens ha d'ajudar a ser més eficaços –la transversalitat també–, a trobar on tenim aquestes bosses d'ineficiència i a poder resoldre-les, a corregir les duplicitats o a vegades, inclús, les contradiccions que es poden crear a dins de la mateixa Generalitat, com ha passat, doncs, durant molts anys. I això és prou conegut. O aquest pla de comunicació. La flexibilitat i l'adaptació pensem que són uns dels elements més importants, així com també la transversalitat.

Per contra del que algú diu aquí, com s'organitza aquest nou acord? A nosaltres ens sembla molt bé aquesta forma matricial de poder-ho concretar, aquests vuit eixos diferents, de mesures diferents, en els sis àmbits que pensem que són molt importants i alineats amb Europa. I considerem que aquesta forma matricial ens dóna una forma de poder ser molt més eficients, que, en definitiva, és el que busquem, perquè podrem veure si una mesura..., amb els indicadors que suposo que es posaran, quina és la incidència de cada mesura en el que volem aconseguir. I si veiem que amb alguna de les mesures no ho aconseguim, podrem canviar-ho ràpidament pel que sí que ens ho pot donar. És importantíssim, per poder-ho seguir, tenir aquests indicadors, per poder aconseguir els objectius que ens donin els resultats que volem.

També s'ha dit que no hi havia pressupost. Bé, el pressupost tots sabem que està com està. Però, en tot cas, pensem que ha arribat l'hora de fer una gestió eficient dels diners, dels pocs o molts que s'hi puguin aplicar. Tots sabem que s'ha pres ara un acord, en el Ple passat, que probablement s'haurien de fer algunes modificacions i alguns retocs en el nostre pressupost. Per tant, pensem que, s'hi destinin els diners que s'hi destinin, a vegades podem tindre molt pocs diners però, en canvi, si estan ben focalitzats, estan ben prioritzats i ben orientats, poden donar a vegades molt més rendiment que no molts diners i potser no ben focalitzats o mal estructurats. Per tant, jo crec que tindre menys diners tampoc ha de ser..., que tinguem pitjors resultats. El més important és l'impacte de les actuacions, més que els diners que moltes vegades s'hi poden dedicar. I hem d'eliminar els malbarataments i avaluar el que es fa, sobretot amb els diners públics, i quin impacte tenen.

Per altra banda, dir que s'ha parlat de la Llei d'estabilitat. De fet, l'únic que s'ha fet és votar una cosa per complir un acord que van adoptar el PP i el PSOE en la reforma de la Constitució l'estiu passat. I, per tant, pensem que el que s'ha fet amb aquesta llei és allargar els anys que tindrà Catalunya per poder assolir el seu deute. I, per tant, això també ens pot donar més liquiditat a l'hora de poder aplicar moltes més polítiques, sobretot de cara, doncs, al marc de concertació social, que es deia que no hi teníem..., importància. A mi, que em diguin que no hi ha importància en el marc de concertació social, penso que no, quan tenim uns pressupostos en què més del 70 per cent està dedicat a polítiques socials. No parlem de valors absoluts, però quan el Govern tripartit, per exemple, havia destinat més del 70 a polítiques socials? Per tant, pensem que això que hi tenim un menyspreu és totalment fals, eh?

Per altra banda, dir que avantposem, el partit de Convergència i Unió o aquest Govern, la política de partit a la política de país..., pensem que no, en el tema d'abaixar els impostos, i sobretot quan pensem que un impost és injust, com pot ser l'impost del «peatge de la mort». Però, en canvi, sí que tenim en compte algun tipus de fiscalitat indirecta gravada sobre el consum, com podria ser, doncs, per exemple, el cànon de l'aigua, que sí que és progressiu. I a més consum, hi haurà l'aplicació de més impostos.

I, per últim, sí que és veritat que els incompliments de l'Estat espanyol afecten la nostra competitivitat, la de l'economia catalana, i també afecten el pressupost que hauria d'anar en aquest acord estratègic. Per tant, en això estaríem d'acord amb el Grup d'Esquerra Republicana.

Per últim, demanar si creuen que és la línia que hem de seguir, la de no gastar més del que tinguem, i, en tot cas, incidir molt en l'eficiència i l'eficàcia a identificar molt bé els objectius i focalitzar i prioritzar millor. I per la nostra part, no hi haurien més preguntes.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyora Ribera. Ara és el torn del Govern. Honorable conseller, té vostè la paraula.

El conseller d'Economia i Coneixement

Moltes gràcies. *(Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots del conseller d'Economia i Coneixement.)* ...agrair a tots els grups els comentaris que han fet i la seva atenció.

Permetin-me un parell de comentaris generals, que es refereixen a totes les contribucions. Un: aquest és un projecte i és un exercici de pensar en el mitjà i el llarg termini. És difícil de fer, en les circumstàncies actuals, on el curt termini ens domina molt a tots, però crec que és saludable fer-ho perquè, com he dit al matí, és molt amb allò que podem estar d'acord.

La segona observació hi està relacionada. Aquest és un document de bases per a l'acord estratègic. Hi haurà acord estratègic o no hi haurà acord estratègic? Amb tota sinceritat, jo crec que hem de procurar que n'hi hagi, però no és el millor moment ni és l'entorn per pensar que és el millor moment, propici, perquè acabem tots signant el mateix paper. Jo crec que potser això, doncs, acaba sent difícil, eh? Però això no vol dir que no puguem parlar; això no vol dir que la concertació no hagi de continuar. Això no vol dir que de la mateixa manera que ja s'han fet tres reunions de la comissió de seguiment en aquests darrers mesos, en els que vénen hi hagin totes les que calgui, i que això acabi amb un document signat, quan pugui acabar amb un document signat. Si hi acaba, perfecte; si no hi acaba, encara té molt valor que se'n continuï parlant, a pesar que el dia a dia pugui ser molt dur. En fi, aquestes eren consideracions generals que volia dir.

Pel que fa als terminis, també vull fer constar que en els dos acords estratègics anteriors, al marge de si es va arribar a un acord més o menys ràpid, s'hi va arribar relativament ràpid –eren altres temps–, però també va prendre, tot plegat, el seu temps. El segon va prendre un any de preparació, etcètera. Però, en fi, li ho concediré. Normalment no li concedeixo gaires coses al senyor Cañas, però avui li concediré que sí que hauria sigut millor presentar-lo al febrer. S'ha presentat a l'abril. Disculpes. La propera vegada tractaré de no perdre els mesos, eh? *(Pausa. Veus de fons.)* No, vostè ho ha dit i, per tant, li dono la raó.

Ara ja vaig més per cada grup. Efectivament, el Partit Socialista és el pare o mare dels acords estratègics. Eren tres partits: suposo que tots s'ho apunten –suposo que tots s'ho apunten. O sigui, hi ha pare i mare, i un altre pare i una altra mare. En són tres. Concepció a tres. Però, en fi... I no em prenc el que ha dit, efectivament, com una crítica; m'ho prenc com una exigència.

Suposo que també podria fer una consideració general. Això s'aplica al que ha dit vostè, però també al que més endavant diu el senyor Herrera, que podem coincidir que a nivell europeu no n'hi ha prou amb polítiques d'austeritat. Ho penso així. També és veritat que tenim el nivell d'endeutament que tenim i, en fi, podria recordar d'on ve. Però tenim el nivell d'endeutament que tenim i, per tant, tenim la vulnerabilitat en els mercats que tenim. I aquesta és la realitat, i malauradament no tenim elecció. Ja m'agradaria tenir-ne.

Pel que fa a pressupost, quan s'arribi a un acord, quan aquest document de bases sigui un acord o quan no ho sigui, doncs, cada any es farà el que es va fer amb el primer i el segon acord estratègic. Que era que una vegada estaven fets els pressupostos, es feia un document on es feia una correspondència entre les partides del pressupost i els diferents programes i les diferents línies de l'acord estratègic. Això, també ho farem. Per tant, es quantificarà de la mateixa manera, però jo crec que primer donarem una oportunitat que aquest document de bases pugui evolucionar cap a un acord entre i amb els sectors socials.

Pel que fa a la Llei d'estabilitat, em sumaré –no li sorprendrà– a l'observació que ha fet la portaveu de CiU, que acaba de parlar, sobre aquest tema. El tema de l'estabilitat, vostès el van començar en el Congrés dels Diputats amb el canvi a la Constitució. Ara no estan en el Govern i han decidit fer una gran història sobre si és zero o si és 0,5; vostès deuen saber el que fan. Nosaltres..., el tema en què ens vàrem concentrar era un tema de molta substància per a Catalunya, perquè era el tema de si teníem vuit anys o teníem vint anys per reduir el nostre dèficit al 13 per cent. Òbviament, vuit anys era una impossibilitat absoluta, mentre que estic convençut que en vint anys ho podrem fer. Necessitem un cert nombre d'anys, que en el Projecte de llei d'estabilitat que hem sotmès al Parlament de Catalunya és fins als 18, per arribar al 0,4 de dèficit. Això ja és, més o menys, el moment en què el creixement del deute queda acotat. I a partir de llavors ens poden quedar dotze o tretze anys, o més –en fi, fins i tot, potser quinze anys–, perquè el nivell d'endeutament pugui baixar fins al 13 per cent.

Com que sóc optimista i penso que tindrem creixement durant aquests tretze anys –no puc contemplar un futur de Catalunya amb un període de tretze anys sense creixement–, com que tindrem creixement en aquests tretze anys, una vegada acotat el nivell de deute, serà relativament fàcil reduir-lo fins al 13 per cent, perquè el creixement econòmic ens hi ajudarà. El numerador és el mateix, el denominador va augmentant. Per tant, aquest era un aspecte molt important i aquesta és la raó per la qual vam acabar votant aquesta llei, que, ho repeteixo, segueix principis que vostès van establir.

Passo al Partit Popular. Bé, ja he explicat el caràcter general que té això. Si es vol, se'n pot dir «carta als Reis»; jo preferiria dir-ne «programa de futur». Ha mencionat el tema de l'estancament demogràfic, de la demografia. És un tema interessant, i en prenc nota, i estaria bé que consideréssim la demografia entre els temes a tractar.

Si puc anar-me'n a una especulació semiacadèmica, no és clar com va la causació. El fet és que el nostre..., es podria pensar que el creixement econòmic que hem tingut en els últims anys és conseqüència de l'augment de la població, o que l'augment de la població és con-

seqüència del creixement econòmic. Quasi m'atreviria a dir que és més el segon que el primer. No ho sé, però, en tot cas, el tema de la demografia inclou l'aspecte d'immigració.

Prenem nota, també, del tema aquest de retirar-se de l'empresa. No sé si aquí l'he entès bé, però no és la inclinació d'aquest Govern estar activament present a la vida econòmica. I, de fet, com sap, i com està en els pressupostos aprovats en el Parlament, tenim la intenció de privatitzar algunes de les poques empreses que té la Generalitat.

Passo a Iniciativa per Catalunya. Primer, una clarificació. Això no ens ho ha imposat Europa, hem triat nosaltres modelar les bases sobre el document d'Europa. I fent una referència a la contribució del senyor Cañas, en política adoptar un document d'una certa instància i adoptar-lo és una manera de fer política, perquè és una manera de dir que és un document que ens agrada. No cal, en política, ser tan original. Es pot simplement adoptar el que ja t'agrada... Per tant, ho repeteixo, i és important: això, no ens ho imposa Europa, Europa no està per aquest..., sinó que ho hem adoptat perquè ens ha semblat bé.

Em pregunta si..., en el tema de les retallades... Jo aquí li voldria fer una consideració de futur, perquè es vagi preparant, eh? Vostès, d'aquí a molt poc, descobriran la dura realitat, perquè és previsible que vostès, en breus setmanes, participin o donin suport al Govern d'Andalusia. És més que probable, eh? Doncs, miri, es trobaran que el Govern d'Andalusia es trobarà amb les mateixes circumstàncies que el Govern de Catalunya. O sigui que vostè s'ha d'anar preparant per anar repetint el discurs que la política europea que li interessa és una política d'expansió, però, atès que Europa no segueix una política d'expansió, el Govern que vostè recolza a Andalusia no pot permetre's una política d'expansió perquè té un deute, etcètera. Si vol, jo ja li ho passo –m'ho tinc molt après, eh?–, i vostè pot fer-ho servir.

Sí que tenim una estratègia per al PIRMI. L'estratègia que tenim per al PIRMI és no servir d'excusa ni de placebo per al que té la responsabilitat principal per al tema del PIRMI, que és el Govern central. La Generalitat no té ni en els somnis més somnis la capacitat econòmica per cobrir –per cobrir–, per exemple, tots els que acaben l'assegurança d'atur. Simplement no la té –no la té. És una qüestió de números, i no de pocs números –i no de pocs números. Això és responsabilitat del Govern central. El Govern central té una política sistemàtica, que avui mateix –avui mateix–, ja ho veuran, amb el tema de sanitat es manifestarà de passar les responsabilitats a les comunitats autònomes. Amb el PIRMI nosaltres podrem fer el compromís econòmic, un compromís econòmic substancial, un compromís econòmic que no és inferior al que vostès varen fer durant l'època en què estaven al Govern. I això és el que podem fer –i això és el que podem fer–, no hi podem fer més.

(Pausa.)

No sé què m'ha preguntat sobre economia verda, edificis i tal. Li asseguro que en la mesura que puguem, doncs, farem el que calgui per l'economia verda –en la mesura que puguem. Perquè el que no li puc admetre és que vostè pensi que no valorem certes coses, perquè en aquests moments no hi han recursos econòmics per fer-les. Això també ho sentirà a Andalusia, eh?, d'aquí a poc; en sis mesos sentirà aquestes històries. Bé.

El senyor Sergi de los Ríos, d'Esquerra Republicana. Bé, el document de bases pretén arribar a un acord estratègic en línia perfectament amb els dos acords estratègics anteriors. Té la mateixa estructura organitzativa, hi participen exactament les mateixes organitzacions. El moment és diferent, i, per tant, jo he de manifestar que espero que s'arribi a un acord, espero que s'hi arribi ràpid però també reconec que els temps són difícils i que potser això fa difícil arribar a acords formals en aquest moment. Però en continuarem parlant, i de parlar no ens en cansarem.

Sobre arribar tard. Bé, potser un mes o dos, però vostès també es van prendre el seu temps en el primer i el segon acord estratègic. Pel que fa a les infraestructures, el pressupost, les manifestacions a què vostè feia referència avui, deixi'm simplement dir que nosaltres no renunciarem mai a la disposició addicional tercera. Punt. No hi renunciarem mai.

El senyor Cañas m'ha preguntat que per què he trigat un any. Ja ho he contestat. És un resum del document de la Unió Europea. Em fa l'efecte que hi ha bastant més treball, perquè sobretot hi ha el treball de les reunions, de consultar, d'arribar a acords preliminars, etcètera. I, sobretot, hi ha el valor polític que ens volem enganxar a la dinàmica europea, que és una dinàmica ja prou consensuada a nivell europeu. O sigui que no li demanaré excuses per copiar el que es fa a Europa. Ens sembla, en general, que Europa és molt bon referent. De fet, és molt millor que d'altres.

Sobre política industrial, efectivament hi ha la relació amb l'emprenedoria. En el document més llarg..., que suposo que es reparteix, no? En el document més llarg que es reparteix, de fet, la indústria queda molt mencionada. Hi ha una opció clara per al desenvolupament industrial. En aquest sentit, el document, que en altres pot semblar que és molt curós i no pren compromisos, en aquest tema, precisament, pren compromisos. Perquè un no es pot imaginar un document que digués: «La indústria és una cosa del passat, a partir d'ara l'únic que farem serà turisme i enginyeries, i etcètera.» I no, no diu això. Diu que la indústria continua sent i que volem que sigui una opció fonamental de l'emprenedoria a Catalunya.

Finalment, pel que fa a la intervenció de CiU, dir que sí, que hi ha tot un conjunt d'indicadors. I, de fet, s'ha fet un treball d'avaluació utilitzant indicadors, que ja es va presentar a la cimera de la CAREC, del primer i el segon acord estratègic. I, per tant, es continuarà fent servir aquesta base d'indicadors. I s'ha apuntat el que ha observat sobre l'acord d'estabilitat, i evidentment tractarem d'evitar el malbaratament. Però, de totes maneres, repeteixo que aquest és un document que vol intentar l'exercici difícil de propiciar un diàleg i de propiciar una concertació en un moment en què la situació i els ànims poden estar, per raons molt ente-

nedores, diguem-ne, no amb el repòs suficient per facilitar-ho.

Però em sembla que és important que tractem de poder mantenir diàleg i concertació, i adonar-nos que per sobre de la tensió i de les situacions del moment, que en el fons tots entenem d'on vénen encara que a cada un de nosaltres ens pot agradar més o menys com ens tocarà, per damunt de tot això, tenim una perspectiva d'un país. D'un país que té una base econòmica forta i que pot aspirar a un creixement sa, i podria dir sostenible, inclusiu i intel·ligent. I per això ens lliga tan bé amb aquesta perspectiva europea. Tractem, doncs, de mantenir diàleg i concertació, arribem a un acord signat o no arribem a un acord signat.

El president

Moltes gràcies, conseller, per la seva intervenció. Torna a ser el torn dels grups parlamentaris. Recordin que ara sí que haurem de ser molt precisos. No podríem passar dels cinc minuts que els toca a cadascun dels grups. Diputada Martínez-Sampere, té vostè la paraula.

(Remor de veus.)

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Moltes gràcies, president. Ens ajustarem al temps, tot i que és curiós, conseller, que vostè a la rèplica, al torn d'aclariment del que li hem preguntat, provoca encara més preguntes. Jo no sé, president, si això és una mica una comissió que va com els crancs, cap enrere, eh?, del que hauria d'acabar sent. Per tant, anirem a píndoles, conseller, no tenim temps de fer més.

Hi han diverses coses que ens han cridat l'atenció, per dir-ho de manera elegant. Vostè diu: «No, acord estratègic..., ho intentarem. Ara no és el millor moment de pactar, segurament, amb els sindicats.» Si no és ara, conseller, quan? Si no és ara, conseller, quan és el millor moment?

I, pregunta número 2. Què fan vostès per poder acabar acordant? Per poder-los acabar implicant, els agents econòmics i socials? Clar, votant la reforma laboral, doncs, difícil –difícil– que es trobin.

Segona cosa, conseller. Vostè em diu: «Hi han objectius a mitjà termini, és molt important.» I tant que és molt important, li ho reclamem des del primer dia: posem horitzons a mitjà termini al creixement de la nostra economia. I vostè diu: «És que els temps fan que ara a curt termini no puguem fer les coses.» Però és que el problema no és que no les facin, és que les desfan, vostès. Que s'allunyen d'aquests objectius que posen, amb les seves accions i amb les seves votacions a Madrid. I és sobre el que li demanàvem explicacions, i vostè no les ha donat.

En tercer lloc, conseller. De debò, ja n'hi ha prou d'aquest discurs, d'aquesta cantarella que vostès tenen des del primer dia de dir: «Aquí no tenim elecció, no podem fer una altra cosa.» Evidentment que l'austeritat ens la marca Europa, i les retallades. Però hi ha elecció sobre a què s'apliquen i qui afecten. I tant que hi ha elecció! No a Andalusia, on veurà que hi ha diferències i que hi ha marge. Ho veiem en els ajuntaments del nostre país. Miri's els pressupostos de Santa Coloma. Que són uns pressupostos fàcils? No! Retallen un 25 per cent, però no creuen certes línies vermelles, conseller.

Per tant, sí que hi ha marge i sí que hi ha elecció. I n'hi ha per al PIRMI. Escolti, 50 milions d'euros per solucionar el tema greu del PIRMI... Miri, ho pot fer amb aquest nom impropi que utilitza la diputada Riera per referir-se a l'impost de successions i donacions –Ribera, Ribera–, el «peatge de la mort». I crec que no només la gent ho entendrà, conseller, sinó que ho aplaudirà. Sincerament. Per tant, sí que té alternatives –sí que té alternatives.

I no em puc estar d'acabar amb el tema de la Llei d'estabilitat, no? Perquè diuen: «Ho van fer vostès amb la reforma de la Constitució...» Deuen recordar que Convergència i Unió va fer aquella exclamació, crec que es va aixecar de la votació, no?, no va ni efectuar-la. Perquè, escolti'm, el Partit Socialista no està en contra del principi de l'estabilitat pressupostària a mitjà termini, és un principi de sentit comú: a mitjà termini el que ingressem públicament ha de ser similar el que gastem. Efectivament que sí. El problema és com s'implementa aquest principi. Jo no sé, diputada Ribera, si vostè sap el que van votar l'altre dia a Madrid. Van votar «dèficit zero». És a dir, «la Merkel», a qui estem discutint-li l'estratègia, diu: «Dèficit 0,5.» I vostès voten «dèficit zero», més restrictius que el que marquen Sarkozy i Merkel a Europa: dèficit zero, eh? Per tant, dogmatisme absolut en la manera d'entendre la gestió de les finances.

I segon tema, importantíssim per al nostre autogovern. Deia vostè, conseller, que el PP deia 2012 i nosaltres vam fer aquest exercici, eh?, que abans es deia sucursalisme, ara és responsabilitat patriòtica, d'allargar l'endeutament fins al 2032. Però, tot i així, i ho sap perfectament, van votar la intervenció *de facto* de Catalunya, com hem llegit al *Financial Times* i avui en declaracions del Govern d'Espanya. Escoltin, la política de peix al cove tots la coneixem, però és que vostès han regalat directament el cove. I això no ho podem fer amb l'aplaudiment de Convergència i Unió. Ho sento, i li ho poso en qüestió. I trobo que és un tema greu del qual espero, conseller, sincerament, que tindrem ocasió de parlar.

El president

Moltes gràcies, diputada Martínez-Sampere. Pel Partit Popular, diputat Chumillas, té vostè la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. No hi afegirem res. Només dir-li, senyor conseller, que no parlàvem tant d'immigració com de natalitat. La immigració, evidentment, arriba quan l'economia va bé. L'assumpte és que la nostra economia anava bé perquè, com s'ha vist, hi havia una bombolla de tot tipus i vivíem de préstec. No és d'això del que parlem perquè això s'ha acabat. Per això, si ara l'economia no viu de préstec, que no po-

drà, la idea és que pot venir un estancament perquè no vindrà ningú de fora.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat Chumillas. És el seu torn, diputat Herrera. Té vostè la paraula per Iniciativa per Catalunya Verds.

Joan Herrera Torres

Gràcies, president. En primer lloc, expressar una gran preocupació. Si no és ara, quan? Si no és ara, amb un escenari de crisi, que necessitem més que mai la concertació, quan? I, clar, fruit d'aquesta percepció radicalment diferent, aquestes polítiques. Vostès aposten per una política de no-concertació, recolzen la reforma laboral. *(Veus de fons.)* No, no..., és legítim. Però jo crec, francament, que un escenari de no-concertació és anar a la grega. Què vol que li digui? Anar a Grècia. Vostès que parlen tant de Grècia... *(Veus de fons.)* Sí, sí. I el que cal, si volem sortir d'una altra manera de la crisi, és concertació social. I, per tant, em preocupa molt el diagnòstic, la base del diagnòstic que vostè fa.

En segon lloc, parlem de l'endeutament. I tant! Perquè l'endeutament, i vostè ho sap, creix a partir, precisament –a partir, precisament–, d'un canvi d'escenari econòmic i d'una base fiscal dèbil. Una base fiscal dèbil que vostès van contribuir a debilitar –jo estava a Madrid– amb reformes fiscals successives, quan donaven suport a la barrabassada, des del meu punt de vista, d'aquella màxima d'«abaixar impostos és d'esquerres» que plantejava Rodríguez Zapatero.

I la pregunta és..., la pregunta clau és: i vostès, amb la seva política, redueixen el deute? No. A més, és que no és útil, la seva política. I aquest és el plantejament que nosaltres li fem.

Tercera consideració, i ara ho dic com a avís. Jo ja sé que vostè ha estat uns anys a Estats Units, no? Iniciativa per Catalunya Verds és una força estrictament catalana, i molts de vostès ho saben perfectament. Compartim coalició amb Esquerra Unida i Alternativa, que té com a referent Izquierda Unida. Ho dic perquè ens situem tots a partir d'ara, eh? I jo me n'alegro, eh?, que a Andalusia el Partit Socialista Obrer Espanyol i Izquierda Unida defineixin una majoria parlamentària. Però ho dic també com a informació de partida, a partir dels recursos que s'utilitzaran.

I el que sí que li dic és que el problema de fons és que els instruments fiscals que tenim no els utilitzem. Com ho ha dit? «El peatge de la mort», en terminologia dels *think tanks* conservadors nord-americans –no «conservadors», ultraconservadors nord-americans. No ho dic jo, eh?, ho diuen els *think tanks* ultraconservadors als Estats Units, no? És un instrument fiscal que s'utilitza. I nosaltres el que creiem és que en un context com l'actual no pot desaparèixer. És més, plantegem que recuperi l'últim tram de la reforma que vam plantejar al Govern d'entesa. Ho vam dir: «Són 600 milions d'euros.» Vostè creu, senyor Mas-Colell, que amb 600 milions d'euros no es poden fer coses?

Perquè sap què ha succeït amb la renda mínima d'inserció? Que ens hem estalviat 50 milions d'euros. Però que això ha suposat que passem de trenta mil a divuit mil persones que rebran la renda mínima d'inserció a final d'any. A l'àrea de Barcelona, sap quantes rendes mínimes d'inserció s'han produït?, s'han donat? Tres. Quan vostès parlen de la renda mínima d'inserció, quan en parlen, per mi expressen una profunda insensibilitat social –profundíssima. I jo tolero tot el debat, però aquest..., que parlin amb aquesta lleugeresa, i permeti-m'ho, sobre la renda mínima d'inserció i que ens vulguin fer creure que no hi ha diners, quan són 50 milions d'euros, que és molt menys del que hem deixat de recaptar amb l'impost de successions, i que tenim instruments fiscals per fer-ho... Estem afectant el moll de l'os de la convivència del país! I aquí sí que jo crec que superen determinats límits.

I, per últim, veurem què passa, veurem què passa a Europa. Quan lamentablement no són els governs del sud d'Europa, els més afectats per la crisi d'austeritat, els que diguin: «Prou a aquesta política d'austeritat.» La seva responsabilitat com a bon governant, si diu que defensa el país i no el partit, hauria de ser anar a Europa a dir: «No podem acceptar aquest escenari de retallada perquè ofega l'economia.» Però malauradament no seran vostès qui ho faran, seran d'altres. Potser el Govern de progrés francès, i potser després els canvis que es poden arribar a produir a Itàlia o a Alemanya. I jo crec, sincerament, que vostès, amb això, primen, no l'interès de partit, un biaix ideològic per davant de l'interès de país –un biaix ideològic, un biaix ideològic. La creença que les polítiques d'austeritat *per se* porten progrés, encara que s'estigui demostrant que això no és veritat.

I això és el que jo crec que fa que avui el diagnòstic que plantegen tingui un problema. I el gran problema, com li he dit al principi, és aquest diagnòstic en què vostès creuen que precisament ara és difícil. No, no; precisament ara cal aquest marc de concertació social.

El president

Gràcies, diputat Herrera, per la seva intervenció. Ara és el torn d'Esquerra Republicana de Catalunya. Diputat De los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor conseller, molt breument. Ens preocupa..., quan ha expressat, doncs, aquesta poca importància que donaria vostè a arribar a aquest nou acord estratègic, a la poca importància de la concertació social. Nosaltres entenem més que hauria de prendre com una oportunitat aquest nou acord estratègic. Una oportunitat perquè, amb l'excusa de l'acord estratègic, el nou acord estratègic, es produeixi un gran acord i, per tant, un gran procés de concertació social.

I, precisament, quan parlem d'un gran acord per al país, perquè estem en uns moments difícils, dificilís-

sims, i precisament en aquests moments tan difícils és quan més necessaris són els grans acords. Allò que el president d'Esquerra Republicana, Oriol Junqueras, en diu «el New Deal per a Catalunya, en el marc català». I precisament seria una gran oportunitat, un acord estratègic d'aquestes dimensions.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat De los Ríos, per la seva intervenció. Ara és el torn del Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, endavant.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. *Conseller,* yo no le he pedido excusas, obviamente. Tampoco las va a dar, y lo ha dicho: «No pediré excusas por copiar un documento.» Pero si no es por copiarlo, es por copiarlo mal, no por copiarlo bien. Porque es que ustedes lo han copiado mal.

Y usted dice: «Es que no es una obligación seguir lo que dice la Unión Europea.» ¿Cómo que no es una obligación? Claro que es una obligación. Ustedes, como Administración subestatal, están en la obligación de cumplir los acuerdos firmados por el Gobierno de España, entre los cuales está, en este caso, seguir estas recomendaciones de crecimiento y de reactivación económica. No es voluntario. A usted ya sé que le gustaría ser un estado, pero de momento no lo es. Y el día que lo sea, pues, a lo mejor puede decidir usted no firmarlo, no suscribirlo o no acogerse, pero mientras tanto usted se acoge.

Pero cuando copie, copie bien... Porque fíjese..., es que le voy a decir una cosa: esto aunque parezca una clase no lo es. Y usted no está aquí en el papel de profesor, está aquí en el papel de un *conseller* de Economía que viene a dar explicaciones, a explicar teóricamente este documento –que no lo ha hecho usted–, y, después, a dar explicaciones a las preguntas que le hacen los representantes de los diferentes grupos parlamentarios. Pero no para pasarnos un examen a nosotros; que aquí no estamos para pasarle a usted otro examen. Cuando hace usted este repaso, así, grupo tras grupo –yo me felicito esta vez, que no ha dicho que no me contesta–, pero cuando hace usted repaso parece que nos examina. Y no, no, no: nos tiene que responder.

Y yo, cuando le pregunto... Perdone, pero cuando yo veo este documento, me gustaría que hubiera sido aquello que propone, que es un documento base, marco, para un acuerdo estratégico, y no lo es, y le digo por qué considero –quizás equivocadamente o quizás acertadamente, para mí obviamente es de forma acertada– por qué no, usted lo obvia. Pero es que no me obvia a mí, es que no le contesta a nadie. Pues, bueno, puede ser una forma..., no sé si es muy inteligente, inclusiva y sostenible, de capear esta comisión, pero desde luego que no es la adecuada.

Porque a mí me gustaría tener un documento estratégico evaluable, con unos objetivos claros, con un documento marco que marcase unos objetivos claros, no principios. Mire, ¿sabe lo que pasa?, es que yo tengo un mal hábito. Me gusta leerme los documentos que ustedes nos proporcionan. Y, claro, es muy lamentable y muy decepcionante que el Pla de govern 2011-2014 tenga más concreción en sus propuestas que el documento estratégico de la estrategia de Cataluña 2020, el acuerdo estratégico de 2012-2015. Pero, bueno, hombre, trabájenlo un poco más.

Un documento marco no es un documento que enumera principios y objetivos, sino que define una estrategia, y cuando... Como este Parlamento se ha vuelto un Parlamento muy marinero –muy marinero *(veus de fons)*; marinero, marinero, marinero–, usted sabrá mejor que yo, porque yo soy..., no soy... No es que no haya podido, pero, vamos, solo he hecho poquitas clases en un instituto municipal de vela. Pero me enseñaron que el rumbo era una cosa, ¿no?, y que el rumbo se podía alcanzar con trazadas diferentes. Lo que siempre me dijeron es que si uno quería avanzar hacia su rumbo tenía que avanzar, no podía irse para atrás. Es una trazada muy rara. O sea, uno no puede tener un objetivo y hacer justo lo contrario. Es rarísimo. Yo..., no sé. Así no se gana la Copa América, ¿eh?, ni se gana una regata. Y, desde luego, lo que no se hace es un buen gobierno.

Un buen Gobierno no puede proponer una cosa y hacer la contraria. Un buen Gobierno no puede presentar un plan estratégico para la competitividad de nuestra comunidad que es un mal resumen de un documento de hace dos años. Un buen gobierno no puede tardar un año e incumplir sus propios objetivos de calendario a la hora de presentar dicho documento.

Un bueno gobierno lo que tiene que presentar es un documento, dada la coyuntura complicadísima –y acabo, presidente–, con unos objetivos claros que puedan servir como elemento de negociación, pero con unos objetivos evaluables, con porcentajes, porcentajes de PIB que uno quiere alcanzar, recursos... Lo lógico, lo normal, vamos. Pero cuando uno viene a pasar un examen a esta comisión, porque ustedes vienen aquí a pasar un examen de evaluación de los grupos, aunque les moleste –les *neguitegi*, ¿eh?, les *faci nosa*–, pero cuando ustedes vienen aquí a pasar el examen, yo tengo que poder tener elementos de criterio para poder evaluar y que no me vengan a hacer un examen. El día que uno este en el Gobierno intentará pasarlo, pero mientras tanto lo que uno que tiene que hacer es responder a aquello que se le propone.

El president

Gràcies, diputat, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputada Ribera, té vostè la paraula.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, president. Jo..., només, per contestar una mica el tema de l'impost de successions. Suposo que em deixaran opinar que jo considero que és un impost injust. I com que considero que és un impost injust..., és com si en aquest... Miri, morir-se es mor tothom, i si

ara poséssim un impost sobre respirar, considerarien que és just. També respirem tots.

Per tant, jo entenc que és un import injust, però hi han altres sistemes alternatius d'imposició. Podríem gravar perfectament per un altre lloc: la política d'increment d'ingressos. Però no té per què ser aquest quan es considera que és aquest. I si és injust és injust per a un de ric, per a un de pobre o per a un que viu al carrer. És que és igual d'injust.

I, senyor Herrera, no parlem a la lleugera de la renda mínima d'inserció. I la gent que estem en els ajuntaments coneixem molt bé aquest tema, vostè ho ha dit, ho coneixem molt bé i sabem que hi ha gent que se la mereixia i gent que no se la mereixia tant. I, simplement, doncs, això és el que s'ha de mirar. I, per altra banda, només aclarir que nosaltres estarem..., el nostre grup estarà per facilitar, doncs, aquest diàleg i aquesta concertació que reclamava el conseller, en el sentit d'arribar a un bon port amb aquest acord estratègic.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada. Crec que el conseller vol respondre.

El conseller d'Economia i Coneixement

Sí, jo voldria dir-los un parell de coses. Una sobre si donem importància a la concertació o al tema de l'acord estratègic. A veure si ens entenem. Nosaltres estem a favor de la reforma laboral. Nosaltres pensem que la reforma laboral és bona, nosaltres pensem que la reforma laboral acabarà tenint els efectes –i si no és aquesta caldrà fer-ne una altra– desitjables. Per tant, hi estem a favor, i no ho neguem.

També li reconeixeré, i és de sentit comú, que reconec que en aquests moments això pot fer les coses difícils per signar un acord amb els sindicats. Em sembla normal. Em sembla normal: als sindicats no els agrada la reforma laboral. Nosaltres hem aprovat la reforma laboral, segurament això dificulta signar un acord. D'acord. Doncs, haurem d'esperar que..., el que és important és que el diàleg continuï perquè segur que hi hauran moltes coses amb les quals ens podrem posar d'acord. I si jo tinc raó, i si penso que la reforma laboral pot crear una situació millor per a l'atur, potser la posició dels sindicats canviarà. Això és com ho veig jo. Els sindicats ho poden veure d'una altra manera. El moment segurament no és l'òptim per a l'acord, per fer l'acord. Però això no vol dir que no s'hagi de parlar, això no vol dir que no s'hagi de discutir, això no vol dir que no s'hagi de pensar en el llarg termini.

I el segon punt que volia dir és tot aquest assumpte de la Llei d'estabilitat. Miri, jo crec que vostès –ara em refereixo al Partit Socialista– han canviat de posició, perquè en un cas estaven al Govern, en l'altre estaven a l'oposició, i deuen saber el que els convé més. Si Catalunya acaba intervinguda serà perquè hi ha una reforma constitucional que no existiria si vostès no l'haguessin proposada –si vostès no l'haguessin proposada. La Llei d'estabilitat segueix de la reforma constitucional, i, en qualsevol cas, el nostre vot no va ser decisiu. Nosaltres vam negociar..., hi ha una majoria absoluta del PP. Nosaltres vam fer una transacció per aconseguir una millora en el tema de l'endeutament. Però no s'enganyi, qui ha obert la porta a la intervenció de Catalunya són vostès. I, tercer punt... *(Veus de fons.)* Sí, però espero que no passi –espero que no passi. No, no se sulfuri, és així.

I, finalment, el tercer punt, vull dir-li que té raó. El senyor Herrera té raó i, per tant, modero la meva observació sobre Andalusia. Vostès són un partit català, ho sé. Ho sabia a Amèrica, també, eh?, ho he sabut sempre. Tenen una coalició, i per això un pot fer extrapolacions, una coalició és una relació especial. Però sí que efectivament vostès són un partit català i no voldria posar la menor ombra de dubte sobre això.

El president

Bé. Si hi ha algun grup que vol fer alguna puntualització haurà de ser una brevíssima puntualització, perquè voldríem donar, si a vostès els sembla, per acabada aquesta primera part de la comissió. *(Remor de veus.)* Els prego que guardin silenci. Quin grup vol fer alguna puntualització? *(Pausa.)*

Crec que vol fer-ho el Grup Socialista, el grup parlamentari. Endavant, diputada, té vostè la paraula.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

No, és que atribuir les culpes de tots els mals del món al Partit Socialista... Ja sé que Convergència i Unió ens hi té habituats, però, a veure, escoltin una cosa: de llei d'estabilitat en va fer una l'Aznar sense que s'hagués reformat la Constitució. No té res a veure una cosa amb l'altra. La Constitució imposa un principi, i després es concreta. I la intervenció a les comunitats autònomes es concreta en la llei que va presentar, votar el PP, i que va votar també Convergència i Unió. I aquest vot, perdoni'm, conseller, no s'entén des de cap punt de vista. I és el que li recriminem. Li demanem explicacions sobre el seu vot.

No vingui a dir aquí que a sobre és culpa del Partit Socialista que estigui passant tot això, perquè qui l'han votat són vostès, els que han votat aquesta llei. Més dogmàtica, més restrictiva i que impedeix el nostre autogovern.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Gràcies, senyor conseller, senyor Carrera i senyor Estapé, per la seva intervenció. Ja veu que ha estat profundament il·lustrativa per a tots els diputats i diputades d'aquesta comissió.

Ara interromprem només per cinc minuts, però de rellotge. El temps que ens doni a fer dues coses: acomiadar els nostres convidats... I, alhora, com deien vostès, els demano, al senyor De los Ríos en particular, que puguin arribar finalment a donar-nos, cara a les vota-

cions, el fil conductor que ens faci estalviar una bona estona per seguir els treballs de la comissió.

Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de set del vespre i deu minuts i es reprèn a les set i cinc minuts.

El president

Senyores i senyors diputats, a veure si els sembla correcte el que tractarem de fer, que si ho fem jo crec que, per a la seva tranquil·litat, abans de les vuit haurem acabat amb els treballs de la comissió. *(Remor de veus.)* Estiguin tranquils..., estiguin tranquils perquè ho aconseguirem, però hem de fer-ho correctament. I és agrupar, en la línia que ens vagi suggerint –senyora diputada, senyores diputades...– el lletrat, les votacions que coneixem a l'engròs. De manera que si hi ha alguna votació que es proposa que no respecta exactament allò que algun grup parlamentari vol, doncs, aquella la retiraríem. Però ara tenim una visió del que a l'engròs volen els grups, i això ens permetria –molt bona tarda– que això prosperés molt ràpid.

I ens queden quatre, només quatre propostes de resolució, que podem també enllestir molt ràpid. L'única consideració que els demano és: depèn de vostès que totes les compareixences es vulguin justificar o no, perquè els grups no fixaran posició. No hi haurà debat, però si hi ha algun grup que vol justificar alguna posició en particular, aquesta presidència, naturalment, no pot dir que no.

Propostes de compareixença
acumulades relatives a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01100/09, 352-01105/09 a 352-01108/09, 352-01112/09 a 352-01115/09, 352-01118/09, 352-01119/09 i 352-01121/09)

Anem al primer bloc. Lletrat, si vostè és tan amable... *(Pausa.)* La primera votació a la qual procediríem és... *(Remor de veus.)* Si van prenent nota, senyores i senyors diputats: votaríem la 2, de la 8 a la 17 –inclosos, naturalment, totes, des de la 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 17– i la 22. *(Pausa.)* Hi ha algú que necessiti fer algun tipus d'intervenció, que ha de ser específicament breu? *(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)* Endavant.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. No, que explique cuál es el patrón.

El president

Diputado, es que lo he explicado y usted no estaba.

Jordi Cañas Pérez

Entonces, perdóneme, porque en cinco minutos, han sufrido..., un problema de espacio temporal.

El president

Però li ho explico, diputat, li ho explico breument. És a dir, el lletrat... Senyor Cañas, el lletrat, coneixent a l'engròs el sentit de les votacions, les agrupa perquè prosperin o no. Aquesta és la idea. Si el lletrat, pel que tots han manifestat, veu que prosperen, les agrupem. Unes prosperaran i les altres no. I ens estalviem la votació per votació. Si hi ha algú que creu que algun punt ha de ser separat del que acabo de dir, la votem a banda.

Anem, doncs, a la primera votació: 2, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 i 22.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Quinze vots a favor i 2 abstencions –15 vots a favor i 2 abstencions. Prosperen.

Anem a agrupar la segona votació. *(Veus de fons.)*

Proposta de compareixença
de Maite Vilalta i Ferrer, professora titular d'hisenda pública i coautora de l'estudi Resultat de la balança fiscal de Catalunya amb l'Administració central 2202-2005, amb relació a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01125/09)

La 3. *(Veus de fons.)* És que han demanat... Diputat Boada, organitzem-ho com hem convingut. Si hi ha algú, ni que a vostè li sembli sorprenent, que vol una votació separada sobre algun tema, és té. *(Veus de fons.)* Sí, però si hi ha algú que vol una votació separada que s'ha demanat, es té. Votem la 3.

Vots a favor de la 3?

Aquí el que es produeix és un canvi del Partit Popular, que vota a favor d'aquest punt i abans s'havia abstingut. Res més a dir.

(El punt tercer de l'ordre del dia és aprovat per unanimitat.)

Propostes de compareixença
acumulades relatives a la Proposició de llei de publicació de les balances fiscals (tram. 352-01101/09 a 352-01104/09, 352-01109/09 a 352-01111/09, 352-01116/09, 352-01117/09, 352-01120/09, 352-01122/09 a 352-01124/09 i 352-01126/09 a 352-01131/09)

Diputats i diputades, resta dels punts: 4, 5, 6, 7, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32 i 33. Fins aquí: 33. Les que acabem de dir.

Vots a favor d'aquestes compareixences?

Sis.

Vots en contra d'aquestes compareixences?

Nou.

Abstencions?

Dues.

No prosperen.

Passem, justament ara... *(veus de fons)*, a partir d'aquí, eh? De la 34... *(El president dóna la paraula a Jordi Cañas Pérez.)*

Jordi Cañas Pérez

Perdón, presidente, una puntualización. Si el..., o sea, entiendo perfectamente lo que usted me ha comentado, pero no entiendo en absoluto cuál es la decisión de la agrupación, cuál es el criterio de agrupación.

El president

Ben senzill, diputat: que prosperin o no. Temàticament... O sigui, a veure, agrupem temàticament, això per començar.

Jordi Cañas Pérez

No, perdone, pero temáticamente...

El president

Diputat Cañas, ara hem votat totes les de les balances fiscals.

Jordi Cañas Pérez

Sí, por eso no entiendo por qué no se han votado agrupadas todas las de las balanzas fiscales.

El president

Hem votat totes les de balances fiscals, totes. El que passa és que sabíem que un grup de peticions prosperaven, i les hem votat conjuntament perquè sabíem que prosperaven. I sabíem també que un altre grup no prosperaven, i les hem votat conjuntament perquè no prosperaven. Entén ara la lògica de la votació?

Jordi Cañas Pérez

Entiendo la lógica de la votación, lo que no entiendo es ese conocimiento de cuáles prosperaban y cuáles no prosperaban.

El president

Doncs, ben senzill, diputat. Perquè per estalviar-los a vostès votació per votació, hem anat parlant amb els grups parlamentaris per saber *(remor de veus)* quines prosperaven i quines no. I hem reservat el dret dels grups parlamentaris..., que si vostè creu que en alguna hi ha un dubte, demana la separació d'aquella.

Jordi Cañas Pérez

No, yo...

El president

I així aconseguirem l'objectiu d'acabar quan vostès volen acabar, que és a les vuit, i si no això ho allargarem.

Jordi Cañas Pérez

No, lo único que quiero evidenciar es la falta de pluralidad a la hora de discutir sobre un tema de balanzas fiscales a la hora de decidir los comparecientes.

El president

D'acord. Però recordi que havíem decidit també conjuntament que els que presentaven les peticions tenien dret a la paraula. Els altres sempre poden parlar, però si ens estalviem comentaris sobre les votacions, diputat Cañas, progressarem més adequadament. Però queda –queda– presa nota de la valoració que vostè ens ha fet.

Gràcies, diputat.

(Veus de fons.)

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

relatives a la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00108/09, 356-00306/09 i 356-00307/09) (retirades)

A veure, ara comencem amb el bloc de sessions informatives. Però el Partit Popular ens diuen..., els diputats del PP, que en volen retirar algunes. Quines volen retirar, diputat Chumillas?

Pedro Chumillas Zurilla

Les número 40, 52 i 53, sobre la Cooperativa de l'Aldea. En deixarem vives només dues: la 39 i la 54.

El president

Tornem-hi?

Pedro Chumillas Zurilla

Retirem la 40, la 52 i 53.

El president

La 40, 52 i 53.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí.

El president

Recordin que estaven retirades també la 41, la 43, la 47, la 48... *(Remor de veus.)* Ho torno a repetir: la 40,

la 41, la 43, la 47, la 48, la 52 i a 53. Aquestes estan retirades. *(Veus de fons.)*

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a les presumptes irregularitats en les adjudicacions de determinades obres per part de GISA (tram. 354-00019/09, 354-00020/09, 354-00023/09 i 356-00011/09)

Comencem amb GISA. *(Veus de fons.)* Algú vol fer alguna presentació, sobre aquest tema de GISA, o passem directament a la votació? *(Pausa.)*

Votació. Punts 34, 35, 36 i 46.

Vots a favor d'aquestes compareixences?

Tres.

Vots en contra d'aquestes compareixences?

Tretze.

Abstencions?

Una.

No prosperen.

Sol·licituds de sessió informativa
acumulades amb el conseller d'Economia i Coneixement sobre la balança fiscal de Catalunya (tram. 354-00093/09 i 354-00167/09)

Anem a les balances fiscals, 37 i 38 –sessions informatives, 37 i 38.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

(Pausa.) Tornem-ho a repetir, que al lletrat no li surten tots els vots adequadament.

Vots a favor?

Setze.

I vots en contra?

El diputat de Ciutadans.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a la situació de la secció de crèdit de la cooperativa de l'Aldea (Baix Ebre) (tram. 354-00107/09 i 356-00308/09)

Cooperativa de l'Aldea. Ens queden dues sessions. La informativa, el 39; la compareixença, el 54. Totes dues plantejades pel Partit Popular de Catalunya. La 39 i la 54, cooperativa de l'Aldea.

Vots a favor?

Nou.

Vots en contra –vots en contra?

Abstenció?

Vuit.

Prosperen, aquestes compareixences, tant la 39 com la 54.

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives a la fallida de Spanair (tram. 356-00526/09 a 356-00560/09)

Spanair. Votem de la 100 a la 131, que són sol·licituds de compareixences formulades per Ciutadans. Spanair: de 100 a 131. *(Remor de veus.)* Aquí les tenim agrupades de la 100 a la 131, lletrat. Doncs, anem a veure... Molt bé, les tenim agrupades, juntes, ara. Ara anem a veure quines votacions volen vostès per separat. D'acord? *(Pausa.)*

Grup Parlamentari Socialista. Diputat, endavant, quines vol vostè per separat?

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Separem les 100, 101, 103, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 i 131.

El president

Això agruparia la petició seva de...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

En un bloc.

El president

...bloc. La resta...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

La resta, en un altre bloc.

El president

Diputat Cañas?

Jordi Cañas Pérez

Sí, a mí me gustaría hacer, en este caso, una defensa de las solicitudes de comparecencia.

El president

Pot fer-ho. Té vostè la paraula per dos minuts, diputat.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. La desaparición, evaporación, depredación, despilfarro de 135 millones de euros de las arcas públicas de la Generalitat de Catalunya procedentes de los impuestos del conjunto de ciudadanos de

Cataluña no ha merecido el debate político requerido. Las excusas dadas por el Gobierno de la Generalitat, cuando no la ocultación de los planes de inversión, que llevaron a la Generalitat, a los diferentes gobiernos de la Generalitat, a tomar la decisión de invertir 135 millones de euros en inversión directa, y probablemente no recuperable, en una empresa quebrada merece que este Parlamento escuche la voz de aquéllos que han sufrido y que se han visto directamente implicados en la quiebra de una empresa que ha llevado a miles de trabajadores a la calle. Y que ha supuesto un fracaso estrepitoso en las políticas de inversión de este gobierno y del anterior, en definitiva, de la Generalitat de Catalunya.

Por lo tanto, entendemos que el conjunto de grupos parlamentarios querrán escuchar a aquéllos que directamente han sufrido esta situación, su valoración, sus explicaciones, acerca de cuál ha sido el proceso que ha llevado, repito, a esta empresa, a la quiebra y, con ella, a la pérdida de miles de puestos de trabajo y a la pérdida de recursos económicos imprescindibles en estos momentos de crisis, que podían haber sido empleados de una forma, evidentemente, mucho mejor, mucho más adecuada para potenciar el crecimiento económico de nuestra comunidad.

No entenderíamos que el conjunto de fuerzas parlamentarias presentes en esta comisión no quisiera escuchar a aquellos que han sufrido una pésima decisión política que ha llevado a su empresa a la quiebra.

Muchas gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. Hi ha algun diputat que vulgui fer alguna brevíssima matisació?

Pedro Chumillas Zurilla

Jo..., només separar la 131.

El president

D'acord. Un moment –un moment. Si hi ha algú que vulgui fer una matisació o alguna intervenció? *(Pausa.)* No.

Ara seguim, doncs, agrupant i separant. Tenia la paraula el diputat Boada.

Joan Boada i Masoliver

Voldria separar els 120, 121, 128 i 129.

El president

Gràcies, diputat. Diputat Chumillas, vostè vol separar-ne alguna?

Pedro Chumillas Zurilla

La 131.

El president

La 131. *(Pausa.)* Estem en condicions de votar? Anem a repetir-les, si a vostès els sembla... *(Remor de veus.)* Primer votarem aquest grup d'esmenes que ens ha plantejat el seu Grup Parlamentari Socialista, traient la 131, que es demana separada, la votació. *(Veus de fons.)* Un momentet. Les repeteixo: 100, 101, 103, 113, 114, 115, 116, 117, 118 i 119.

Després votarem aquestes esmenes que demana Iniciativa per Catalunya votades separadament. Són: 120, 121, 128 i 129.

A continuació votarem la que demana separada el Partit Popular: 131.

I a continuació, tot el que queda. D'acord? *(Pausa.)* Procedim.

Sobre la primera votació, la demanada pel Grup Parlamentari Socialista de Catalunya.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Dues.

No prosperen.

Anem a les demanades per Iniciativa per Catalunya, que les recorden vostès, aquelles quatre.

Vots a favor d'aquestes sol·licituds per part d'Iniciativa?

Una.

Vots en contra?

Tretze.

Abstencions?

Tres.

Anem ara a l'específica del Partit Popular, del Grup Parlamentari Popular: la 131.

Vots a favor?

Setze.

Vots en contra?

Cap.

Abstencions?

El diputat De los Ríos, una.

I ara, finalment, la resta.

Vots a favor?

Dos.

Vots en contra?

Tretze.

Abstencions?

Dues.

Anem ara als pressupostos de la Generalitat, que és el punt 42, que és l'única que queda viva, que és una proposta de Ciutadans –la 42. És una votació de l'única que queda viva. La resta s'han retirat.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Sis.

No prospera.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença
acumulades relatives a les participacions preferents de les caixes d'estalvi (tram. 354-00160/09, 356-00335/09 a 356-00338/09, 356-00349/09 a 356-00352/09, 356-00488 a 356-00496/09 i 356-00562/09)

Participacions preferents. Ens queden vives, les següents. El punt 44... *(Veus de fons.)* I del punt 56, els n'estalvio tota la lectura fins al 73. i aquí hi han diverses iniciatives. La 44, i de la 56 a la 73. *(Montserrat Ribera i Puig demana per parlar.)* Diputada Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Nosaltres demanaríem, de tot aquest bloc, votació separada –separada però conjunta d'aquestes que diré, eh?– de la 56 a la 59, de la 60 a la 63, la 66, la 72 i la 73. I la resta, en un altre bloc.

El president

Algú demana alguna altra votació separada? *(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)* Diputat Cañas?

Jordi Cañas Pérez

No, simplemente solicitar al presidente que cuando tengamos que votar las solicitudes de comparecencia propuestas por Ciutadans se permita la defensa.

El president

Li ho he permès, diputat, li ho he permès sempre –li ho he permès sempre. Ho farà a continuació, però sempre li ho he permès. O sigui, vostè... Sempre, ho hem decidit. Vostè ho ha fet, a més. *(Joan Boada i Masoliver demana per parlar.)* Senyor Boada.

Joan Boada i Masoliver

Dues qüestions. Una, de votació separada de la 44, 64, 65, i de la 67 a la 71. La resta, per un altre cantó.

I, la segona qüestió. Jo demanaria, i aquí, a tots els grups parlamentaris a veure si és possible..., a la 57, d'Iniciativa, però també a la 73, de Ciutadans, que demanem que vinguin els representants d'associacions de bancs i caixes, Ausbanc. La que presenta Ciutadans..., nosaltres plantegem que vingui Adicae, que és els que estan aquí, a Catalunya. *(Veus de fons.)* Sí, però Ciutadans posa el nom bé –senyor Jofre–, però posa Ausbanc. És Adicae.

O sigui, si tots estiguéssim d'acord que en comptes de..., que sigui el senyor que diu el senyor Cañas està bé, el senyor Jofre, de la 73, m'entén?, la de la 73. Aquí hi hauria d'haver un canvi tècnic; o sigui, de la 73 i de la 57, d'Iniciativa. La 73 diu que el senyor Jofre Farrés era secretari general de..., hi hauria de dir «Adicae». I nosaltres diem que vingui el secretari general d'Ausbanc i hauria de dir «Adicae».

Si tothom hi està d'acord, són els que han portat tots aquests temes. I directament aquí em sembla que la majoria hi hem parlat, precisament, amb aquest senyor i amb aquestes persones, i perquè sigui... Només és una qüestió tècnica, que si es pot fer...

El president

Senyor Boada, hi estem tots d'acord. No varia l'agrupació, com l'hem produïda, eh?

Joan Boada i Masoliver

No, no, no, no.

El president

No la varia.

Joan Boada i Masoliver

No, no.

El president

Però estem tots d'acord amb aquest canvi. No varia l'agrupació. Perfecte.

Senyor De los Ríos.

Sergi de los Ríos

Votació separada, només de la 44.

El president

Vegem com votarem, si els sembla. Primer votarem de la 56 a la 59, incloent aquí, atenció, la 57. Ho dic per la puntualització que feia el diputat Boada.

Joan Boada i Masoliver

Sí, sí, sí...

El president

De la 60 a la 63; de la 66 a la 73...

Joan Boada i Masoliver

Sí...

El president

I la 72.

Montserrat Ribera i Puig

No.

Joan Boada i Masoliver

Sí. A mi em va bé.

Montserrat Ribera i Puig

No, a nosaltres...

El president

Torni-hi, torni-hi, torni-hi..

Montserrat Ribera i Puig

Nosaltres demanem, en un bloc...

El president

Sí, aquest bloc.

Montserrat Ribera i Puig

Les 56, 57, 58, 59 –ara les dic per números, d'acord?–, les 60, 61, 62, 63, 66, 72 i la 73.

El president

Perfecte.

Montserrat Ribera i Puig

Això, un bloc.

El president

No. He dit de la 62 a la 73. Vostès només demanen 66, 72 i 73.

Montserrat Ribera i Puig

I llavors, per a una altra votació...

El president

Ja està clar –ja està clar–, diputada. Primer, aquest grup.

El segon grup ve d'Iniciativa per Catalunya, la 64, 65, 67, 68, 69, 70 i 71. Després, vindrà la proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya, que és la 44. I la quarta votació, la resta.

Montserrat Ribera i Puig

No queda resta, no hi ha resta.

El president

No en queda cap?

Montserrat Ribera i Puig

No.

El president

Doncs, no hi haurà cap...

Montserrat Ribera i Puig

No hi ha resta.

El president

Doncs, vinga. Votem les primeres.

Montserrat Ribera i Puig

Quins números...?

(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)

El president

Insisteix a fer..., sobre aquest punt? Doncs, faci-ho.

Jordi Cañas Pérez

Sí, claro; claro que insisto. Insisto porque es un tema especialmente..., especialmente sangrante. En Cataluña, más de medio millón de personas viven en la actualidad un «corralito» financiero. Más de medio millón de persones tienen sus ahorros –sus ahorros– bloqueados por una mala praxis financiera de las cajas de ahorros de nuestra comunidad, especialmente.

Y pedimos, primero, la comparecencia del *conseller* de Economía para que dé explicaciones de cuál ha sido el comportamiento y el seguimiento de este gravísimo problema social por parte de la Generalitat de Cataluña. También pedimos que vengan los responsables de los organismos reguladores. En este caso, el señor Fernández Ordóñez, como director del Banco de España... *(Remor de veus.)* También, el presidente de la Comisión Nacional del Mercado de Valores. Pero especialmente los presidentes de las cajas de ahorro que en Cataluña han vendido estos productos financieros a ahorradores de buena fe, haciendo una mala praxis financiera, vulnerando las directrices de la Comisión Nacional del Mercado de Valores, que especificaba que estos productos estructurados no podían colocarse en mercado minorista, y mucho menos al perfil de cliente que estas entidades voluntariamente decidieron. Perfiles de personas mayores sin experiencia financiera que han visto como sus ahorros eran utilizados por estas entidades para equilibrar sus balances, en un auténtico fraude monumental, que, repito, afecta a más de medio millón de catalanes: personas mayores que no pueden acceder a sus ahorros porque las entidades financieras decidieron apropiarse de ellos con malas maneras y de malas maneras.

Es un drama humano, repito, que de una forma terrible ha pasado sin la atención merecida por parte de esta institución. Y en este Parlamento tenemos que escuchar a los responsables de colocar estos productos a esas familias, a aquellos que tomaron las decisiones, a aquellos que marcaron los protocolos a los directores de oficinas para colocar estos productos financieros fraudulentos; a los afectados, para escuchar sus peticiones y que nos expliquen las situaciones dramáticas que viven miles y miles y miles de catalanes.

Acabo, presidente. Pero también a los responsables políticos, que nos tienen que decir cómo actuaba la Administración en su papel de salvaguarda, en su papel de regulación y en su papel de amparo a estos ciudadanos que se han visto atrapados, repito, en un «corralito» financiero sin parangón en el conjunto de Europa.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyor diputat. Passem al primer bloc de votacions. El que hem formulat sota la petició del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. No cal que les repetim: era de la 56 a la 59, de la 60 a la 63, la 66, la 72 i la 73.

Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

(Els punts 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 66, 72 i 73 de l'ordre del dia són aprovats per quinze vots a favor, cap en contra i dues abstencions.)

Anem al segon bloc, el que propiciava Iniciativa per Catalunya: 64, 65, de la 67 a la 71.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Tres.

No prosperen.

Ara votem la que específicament demanava Esquerra Republicana de Catalunya, la 44.

Vots a favor?

Cinc.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Quatre.

No prospera.

Sol·licitud de compareixença
del director de l'Agència Tributària de Catalunya per a informar sobre les línies d'actuació de l'Agència i les prioritats en la lluita contra el frau fiscal (tram. 356-00009/09)

Passem ara a les votacions sobre el FROB. N'hi han tres: la 49, la 50 i la 51. *(Veus de fons.)* Perdó: Agència Tributària. Disculpin, perquè m'he passat. Com que deien que no hi havien les d'habitatge... Queda la de l'Agència Tributària, que és del Partit Popular de Catalunya i és la 45.

Vots a favor?

Unanimitat.

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives al Fons de reestructuració ordenada bancària (tram. 356-00198/09, 356-00199/09 i 356-00210/09)

Ara sí, anem al del FROB: 49, 50 i 51.

I, com ha manifestat el diputat Cañas, vostè també vol intervenir en aquest punt, senyor De los Ríos?

Sergi de los Ríos i Martínez

És una qüestió de votació...

El president

També hi volen intervenir. *(Adreçant-se a Montserrat Ribera i Puig.)* Vostè també vol intervenir? Quina vol, de separada?

Montserrat Ribera i Puig

Nosaltres voldríem la votació separada del punt 51.

El president

Podríem agrupar la 49 i la 50, i separaríem la 51. Jo donaré la paraula als dos grups. Recordin que en cap cas –en cap cas– més de dos minuts. Diputat Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Sí, brevemente, presidente. Es imprescindible que los directores generales de estas dos entidades, de CatalunyaCaixa y Unnim, vengan a esta cámara. Yo recuerdo una comparecencia en esta comisión de responsables de nuestras entidades financieras, de las cajas de ahorro catalanas. Responsables de tercer y cuarto nivel, que ningunearon a esta comisión, no dando explicaciones de cuál era la situación y cómo había..., y cuáles habían sido las decisiones que habían llevado a estas cajas a la intervención y a la nacionalización en el caso concreto de CatalunyaCaixa y de Unnim. Una nacionalización *de facto* y *de iure* por una negligente gestión de estas entidades.

Por lo tanto, como entidades que son, tienen que venir a esta comisión a dar explicaciones. Y especialmen-

te el señor Todó –especialmente el señor Todó–, que, recordemos, tiene un contrato blindado de 8 millones de euros. Un contrato blindado de 8 millones de euros, con un salario de 800.000 euros también blindado, mientras su caja tiene una deuda de 1.200 millones de euros y está en quiebra. Y tienen que venir a dar explicaciones.

Yo no entiendo, sinceramente, o no entenderé que el conjunto de fuerzas políticas de esta comisión no quiera escuchar de primera mano las explicaciones del director general de CatalunyaCaixa y de Unnim explicando y respondiendo las preguntas de estos diputados para entender qué ha sucedido, y recibir las explicaciones que creo que el conjunto de la ciudadanía merece.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat Cañas. Diputat Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Sí, era per demanar, en primer lloc, votació separada de la 51 i explicar el perquè. Nosaltres, des d'Esquerra Republicana defensem que vinguin a comparèixer en aquesta comissió, no els directors de les entitats, que ja ho van fer, sinó els representants del Fons de reestructuració ordenada bancària en aquests òrgans de direcció, perquè són les persones que va nomenar l'Estat i, pel que hem sabut, doncs, amb algun cert acord amb el Govern de la Generalitat, i que han estat els que s'han fet responsables, diguem-ho així, de la intervenció pública a aquestes entitats. I una intervenció pública, que a darrere hi han les diferents operacions de fusió i les operacions de venda d'aquestes entitats, que, alguna, doncs, s'està executant.

Per tant, hi ha hagut tota una sèrie de diners públics en forma d'avals o d'ajudes directes que s'han posat a les entitats financeres. I nosaltres entenem que els representants de la ciutadania, per tant, els representants que designen les administracions públiques en aquests òrgans de direcció, han de venir a explicar quina ha estat la seva actuació i quines són les perspectives de les seves actuacions futures en aquest àmbit.

Hi ha hagut un rescat important d'entitats financeres amb diner públic i, per tant, entenem que s'han de venir a donar, doncs, les explicacions oportunes a aquesta comissió. I per aquesta raó nosaltres hem presentat aquesta sol·licitud de compareixença dels representants del FROB en ambdues entitats.

El president

Gràcies, diputat, per la seva intervenció. Procedim a la votació. Recordin que a petició d'Esquerra Republicana i de Convergència i Unió votarem conjuntament la 49 i la 50, i després la 51.

Les 49 i 50.

Vots a favor?

Sis.

Vots en contra?

Nou.

Abstencions?

Dues.

Ara votem la 51.

Vots a favor de la 51?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, 14 vots a favor, 2 abstencions i 1 vot en contra.

Prospera, la 51; no prosperen, la 49 i la 50.

Sol·licitud de compareixença
d'Eliseu Muní i Vives, president del Consell Català de la Producció Integrada, perquè informi sobre la problemàtica de la producció integrada (tram. 356-00324/09)

Passem ara al punt 55, respecte al Consell Català de Producció Integrada.

Vots a favor?

Catorze.

Vots en contra?

Abstencions?

Tres.

Prospera, el punt 55.

Sol·licituds de compareixença
acumulades relatives a les conseqüències de les retallades del Govern (tram. 356-00487/09 i 356-00497/09 a 356-00521/09)

I, finalment, la darrera: conseqüències de les retallades del Govern, que són des del punt 74 al 99. Està proposada per Ciutadans i el senyor Cañas té dos minuts. *(Pausa.)*

Punts del 74 al 99. Són les darreres compareixences que votem. *(Adreçant-se a Jordi Cañas Pérez.)* Estan proposades totes pel seu grup parlamentari i té vostè dos minuts.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Lamentablemente, ha pasado prácticamente un año desde que solicitamos estas comparecencias. «Prácticamente», no; más de un año. Podría parecer que dicha solicitud de comparecencias ha quedado fuera de lugar, pero justamente la situación económica y los acuerdos derivados del último pleno sobre recortes y la postura de este gobierno, diciendo que iba a ningunear y no iba a hacer caso al mandato parlamentario que le obligaba a tomar y a cumplir

determinadas obligaciones, hacen más pertinente que nunca que este cámara escuche, también, de primera voz, a los representantes de la sociedad civil que tienen que ilustrar a estos diputados acerca de la gravedad de la situación y proporcionar esa información de primera mano que estos diputados deben conocer en sede parlamentaria para tomar sus decisiones.

Cuando algunos apelan a la sociedad civil parece que esa sociedad civil solo tiene que ser sociedad servil, porque cuando tenemos que escuchar esa sociedad civil, parece que algunos no quieren escucharla, y desde luego no quieren escucharla en este Parlamento.

Por ello, seguimos manteniendo la solicitud de estas comparecencias y esperamos el voto a favor del conjunto de fuerzas parlamentarias.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per la seva intervenció. Votem, recordin-ho, de la 74 a la 99, quant a propostes, quant a punts de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Dues.

No prosperen, les peticions del Grup de Ciutadans.

Proposta de resolució
sobre el suport a la banca ètica
(tram. 250-00404/09)

Passem, a continuació, al punt 132 de l'ordre del dia –el punt 132 de l'ordre del dia. Es una proposta de resolució sobre el suport a la banca ètica, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula el diputat Aragonès. Té vostè tres minuts, si s'hi pot ajustar, diputat.

Gràcies.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, president. Amb els tres minuts n'hi haurà de sobres. Aquesta proposta de resolució persegueix, doncs, com molt bé diu el seu títol, expressar el suport del Parlament, instar el Govern de la Generalitat que doni suport al desenvolupament de la banca ètica. Com tots vostès saben, la banca ètica és un model d'institucions financeres alternatiu al que hi ha hagut de manera majoritària fins al moment i que ha estat objecte de crítica i de valoració crítica del seu paper en l'origen de l'actual crisi financera. Un paper molt centrat en l'especulació, i també en l'especulació i la inversió en determinats sectors que generen profundes externalitats negatives des del punt de vista del manteniment de la pau, des del punt de vista de les relacions nord-sud, i també des del punt de vista mediambiental.

La banca ètica és una experiència de posar aquestes institucions, els mercats financers, sota criteris democràtics, i sobretot de posar les inversions que es realitzen sobre el que en diuen criteris ètics, que potser bona part d'altres entitats també ho fan, però no ho fan en la seva totalitat. I, en tot cas, veiem situacions, com, per exemple, la d'alguna caixa catalana que encara avui –el cas de CatalunyaCaixa– comercialitza dipòsits referenciats al preu dels aliments, entrant l'especulació en el mercat d'aliments mundial, no?

Per tant, entenem que en aquests moments en què també hi ha una exclusió financera cada cop creixent en una part important de la nostra societat, és important posar en valor aquelles iniciatives de banca ètica que aposten per la generació d'ocupació, la inclusió social, i tenen, doncs, aquests criteris també mediambientals i d'equilibri de les relacions nord-sud que hem parlat amb anterioritat.

La proposta de resolució tenia unes esmenes presentades per part del Grup de Convergència i Unió en les quals en el transcurs d'aquesta comissió hem arribat a una transacció, i que ja té el lletrat de la comissió i que ara explicaré perquè també, doncs, quedin clars els termes de la votació. La transacció sobre l'esmena 1 de Convergència i Unió és mantenir el punt 1 tal com està, excepte la part que diu: «I la finalitat de la qual resideix que la banca funcioni per persones...» –pam-pam-pam–, fins al final, que aquesta part quedaria, doncs, suprimida.

I el punt 2, l'esmena 2 s'ha transaccionat de la manera següent. En el punt 2*a* canviar «establir» per «estudiar l'impuls», i el punt 2.*b* quedaria suprimit.

I amb això, acaba la meva intervenció.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Diputat Falcó, té vostè la paraula.

Ferran Falcó i Isern

Sí, molt breument. Nosaltres hem transaccionat aquesta moció en els termes en què s'ha manifestat el diputat d'Esquerra Republicana. Per tant, no tenim massa a dir-hi. Sobretot, justificar que aquesta transacció, aquest vot favorable que sotmetrem avui a la consideració d'aquesta comissió, té un punt que el volem dir expressament, que és que aquesta proposta de resolució entenem que no és contraposada al valor que per nosaltres tenen... –i que el tenen, i que no cal defensar avui aquí, perquè ho hem fet sempre–, el valor de l'obra social i de tota la feina que fan les caixes catalanes.

Com que no és una proposta de resolució que es contraposi al valor que tenen les caixes catalanes també en la feina que han fet des d'una perspectiva social i

atenent que hem pogut transaccionar amb Esquerra Republicana tots aquests punts, hi votarem a favor.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya. Pren la paraula...? Té vostè la paraula, diputat Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. Nosaltres hem llegit atentament aquesta proposta de resolució. Hem llegit també les esmenes i acabem de conèixer la transacció. Per tant, doncs, haurem d'improvisar sobre la marxa, perquè hi havia un posicionament amb relació a com estaven, estàtiques, però aquesta fusió, eh?, no la coneixíem fins ara que l'hem sentida. Estem d'acord i votarem a favor del punt 1, tal com ha quedat. Creiem que clarifica exactament el terme que estava plantejat.

El punt 2*a* tinc entès que es manté exactament com estava en la proposta inicial *(veus de fons)*, amb «estudiar», eh?, i creiem que és un pas a favor.

Lamentem que es tregui o que s'elimini l'apartat *b*, perquè creiem que donar suport a la consolidació de la banca ètica a Catalunya és possible que no sigui una funció del Govern, però, en tot cas, sí que és un element important, atesos els valors ètics i socials que crec que són compartits per la majoria en aquesta comissió. I estem a favor de l'apartat *c*. I dic això fonamentalment perquè enteníem que les esmenes de Convergència i Unió desvirtuaven, justament, la línia d'acció en què anava aquesta proposta de resolució.

Per tant, senyor president, nosaltres donarem suport, amb les modificacions que s'han plantejat, al text original d'Esquerra Republicana.

El president

Que, de fet, senyor diputat, en tant que el punt queda retirat, acaba donant suport al conjunt de text transaccionat.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Al conjunt transaccionat, sí.

El president

Gràcies.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Però volia remarcar que hi havia més afinitat amb el text original.

El president

Gràcies, diputat Labandera, per la seva intervenció. Ara és el torn del Grup Parlamentari Popular. Diputat Chumillas, té vostè la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, president. Estaríem encantats de comptar amb una banca ètica, una política ètica, una educació ètica i, en general, un comportament ètic de totes les persones d'aquesta cambra, d'aquesta sala i de fora d'aquesta sala. Ara bé, en aquesta proposta es parla en un terme tan general d'ètica, que, clar, si considerem per banca ètica, com deia el ponent, una banca democràtica, suposo que podríem parlar també de banca cívica. Però, clar, ja sabem tots el que ha passat amb la Banca Cívica, eh?

Vull dir, és un genèric que no diu gaire cosa. De fet, jo em preguntava de quina ètica estem parlant?: de la capitalista, de la marxista, de la conseqüencialista... En puc afegir, eh? La nacionalista, la cristiana, la de consensos, etcètera. O sigui que..., o de l'ètica més generalitzada avui en dia, que és l'absolutament relativista? O sigui, tot canvia d'un dia per l'altre, no passa absolutament res.

Llavors, la banca ètica, com a projecte d'una cosa bona, podria estar en un paper i aquest paper no està aquí al davant. I com que no està aquí al davant, nosaltres, doncs, ens abstindrem.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. És el torn del d'Iniciativa per Catalunya Verds. Diputat Vendrell, té vostè la paraula.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Intervenir, també, per donar suport a la proposta de resolució. Jo crec que és molt positiu que el Parlament es pronunciï i aquesta comissió es pronunciï sobre el desenvolupament de la banca ètica, i bàsicament per una cosa que es diu al principi d'aquesta resolució, que diu que «tota decisió econòmica és, en darrer terme, una decisió ètica», no? Darrere hi han objectius que incideixen en la realitat social –darrere de les decisions econòmiques–, en la recerca de l'interès propi, o de l'interès propi i també de l'interès general. Que, per aclarir-li-ho al senyor Chumillas, que sembla que no ho té massa clar, la banca ètica és la que vol fer compatible la recerca de la rendibilitat econòmica i de la rendibilitat social a partir de tot un seguit de paràmetres, no? I això crec que no només implica les decisions individuals sinó també a les de les administracions públiques.

En aquest sentit, diguem-ne, el comportament de les entitats convencionals o tradicionals, de les entitats financeres, no és precisament que es pugui dir exemplar des del punt de vista ètic aquí, a Catalunya. Bé, i al conjunt de l'Estat, no? Els exemples són nombrosos: l'origen de la bombolla immobiliària, el sobreendeutament familiar, els desnonaments com a conseqüència de les execucions hipotecàries, les comissions abusives llargament denunciades per la Comissió Europea, les remuneracions fora de mida... I el que anàvem a debatre aquesta tarda aquí, que és de la qüestió de

les participacions preferents, que no indiquen, precisament, en el camp de la banca tradicional, comportaments massa ètics. I això no vol dir que tota la banca tradicional es comporti de la mateixa manera i no vol dir que en algun cas hi hagi alguna experiència concreta en la banca tradicional que ha assumit objectius i productes financers de la banca ètica.

Què pretén fer la banca ètica? Arriba a persones que estan excloses de la banca convencional. I la segona qüestió és que en la participació en les decisions d'on van els diners, el client, per dir-ho d'alguna manera, hi pot participar i pot saber amb transparència on van els diners, que això normalment no passa tan així en la banca tradicional.

Nosaltres donarem suport, com deia, a la proposta de resolució. Ens agradava més el redactat original, perquè nosaltres creiem que la banca per a persones que desitgen canviar la realitat amb les seves accions i que valoren la rendibilitat social és precisament l'objectiu de la banca ètica. I, per tant, ens sembla lògic així expressar-ho: l'objectiu no és només guanyar diners per guanyar diners sinó incidir a canviar la realitat social. Inversions amb consciència, ho diu la pròpia..., les inversions de la banca ètica, de tot això.

I la segona qüestió... És a dir, amb consciència, que no participin d'especulació –com s'explicava ara– d'aliments, de compra d'armes, etcètera.

I el punt que també s'ha suprimit em semblava interessant perquè era un compromís concret de dir: «Avancem, que el Govern utilitzi aquests serveis financers tant com sigui possible i que sigui una manera de consolidar aquesta banca ètica.» Tot i així, malgrat els canvis que s'han produït, ens sembla un pas endavant i, per tant, donarem suport a aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

És el torn de Ciutadans. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. Desde el Subgrupo Parlamentario de Ciutadans daremos apoyo a esta propuesta de resolución, no sin antes subrayar el cinismo de aquellos partidos que van a dar apoyo a esta propuesta de resolución, apoyando a las iniciativas de banca ética, e impiden que aquellos directores generales de entidades financieras que han estafado a sus clientes mediante las participaciones preferentes o que han quebrado estas entidades por su negligente gestión vengan a este Parlamento a dar explicaciones.

Yo creo que cuando una comisión parlamentaria, o un parlamento, o unos políticos exigen o promueven una banda ética, deberían empezar por hacer algo que ellos sí que pueden hacer, que es una política ética.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat. Passem a la votació. Recordin que ho fem exactament sobre la base del que ha llegit el diputat Aragonès, que és aquesta transacció, i que consta aquí, a la Mesa. No la llegim per no repetir-la.

Vots a favor?

Quinze.

Abstencions?

Dues.

Prospera, la proposta de resolució.

Proposta de resolució
sobre l'adopció de mesures per a evitar el tall de subministraments bàsics a les famílies que no en poden pagar les factures (tram. 250-00916/09)

Passem, si els sembla, a la 138, que és una proposta de resolució sobre l'adopció de mesures per evitar el tall de subministraments bàsics a les famílies que no poden pagar les factures. La presenta el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Recordi, diputat Vendrell, que té, màxim, tres minuts.

Gràcies.

Josep Vendrell Gardeñes

M'ajustaré als tres minuts. Aquesta proposta de resolució el que planteja és una problemàtica d'emergència social com a conseqüència de la crisi econòmica i de l'afebliment de les polítiques públiques, no? El país pateix una situació jo diria que quasi de pèrdua de cohesió social, de creixement de l'exclusió social. Tenim més de 700.000 persones aturades i quasi un 30 per cent d'aquestes persones no rep cap tipus ja de prestació, un atur de llarga durada que arriba al 35 per cent. El 20 per cent de la població catalana està en risc de pobresa, i això és un de cada cinc catalans.

A l'exposició de motius es planteja un cas real, un cas verídic però que malauradament no és anecdòtic sinó que és un cas molt generalitzable, no? Una senyora d'Arbúcies que fa mesos que no té feina, que no compta amb cap tipus d'ingrés, que ha esgotat les prestacions, i per aquest motiu no pot pagar el rebut, en aquest cas, del gas, i se li talla el subministrament. I això coincideix, precisament, a l'hivern, en un dia de decrement de les temperatures... Aquest fenomen dels impagaments de subministraments bàsics de llum i gas, i també d'aigua, és un fenomen creixent, com assenyalen els informes de Càritas.

Què proposem? Instem el Govern a promoure mesures legals i reglamentàries, i ho diem de fórmula oberta, «que s'estimin convenients» per evitar aquests talls de subministrament. I entenem que això han de ser mesures que afectin les companyies, i no és només una qüestió d'ajuts d'emergència que ja hi ha i que fan, en aquest cas, molt els ajuntaments. I, en segon lloc, que

fins que no es produeixin aquests canvis establir convenis, acords, amb les companyies subministradores de gas i electricitat per evitar que el tall dels subministraments es produeixi. És a dir, línies d'ajuts, descomptes per evitar arribar a aquesta situació.

La idea de fons –i acabo– és una idea que està fent forat a molts països d'Europa, que és garantir l'existència d'un mínim vital, en aquest cas dels subministraments bàsics com l'aigua o electricitat o gas, que en cap cas les persones afectades de situacions de manca de recursos i d'exclusió social es queden d'aquest mínim..., d'aquests subministraments bàsics. I entenem que els mecanismes que ara hi ha a nivell d'Estat, aquest tipus de més o menys tarifes de caràcter social, són pobres, escadussers i que el Govern de la Generalitat podria fer alguna cosa més en aquest sentit.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha esmenes presentades. Les ha presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i el diputat Sardà té la paraula per defensar-les. Endavant, diputat.

Joan Maria Sardà i Padrell

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, destacar que la competència per establir les tarifes energètiques correspon al Govern de l'Estat. I existeixen diverses mesures, com és el *bono social*, encaminades a minimitzar els costos energètics dels usuaris que tenen menys recursos econòmics. En l'àmbit energètic, és el Govern de l'Estat el que té la potestat reguladora dels peatges associats a l'activitat, al transport i distribució de l'energia, deixant al lliure mercat i a les comercialitzadores la venda de l'energia als usuaris consumidors. També és el Govern de l'Estat el que aprova les úniques tarifes existents anomenades TUR. Les TUR són les tarifes d'últim recurs. Sota aquest esquema –es va iniciar ara fa més de deu anys, amb les lleis del sector elèctric i d'hidrocarburs– s'han realitzat transposicions directives europees relatives a la liberalització del mercat energètic europeu.

També, el Reial decret llei 6/2009, de 30 d'abril, va adoptar diverses mesures per a la contenció del dèficit de la tarifa del sector elèctric i va establir la creació de l'anomenat «bono social». Aquesta bonificació s'introdueix a les factures domèstiques dels consumidors que reuneixen determinades característiques i consisteix en una bonificació entre un valor vigent de l'atur i un valor de referència de l'any 2009. Els potencials beneficiaris d'aquest *bono social*, des de l'1 de juliol del 2009, són els titulars del subministrament de menys de 3 quilowatts de potència contractada i els col·lectius en situació de risc social que en siguin els titulars, pensionistes amb rendes amb quanties mínimes, famílies en situació d'atur dels seus membres o famílies també nombroses. La contrapartida a aquesta actuació és que la mesura generés dèficit del sistema, que s'ha de compensar amb repercussions directes o indirectes als costos d'accés al sistema elèctric.

Pel que fa al cas del gas, ja sigui natural o canalitzat, ara fa uns anys es va dur a terme una iniciativa similar al *bono social* sense èxit, ja que el dèficit que hauria generat no va voler ser assumit per les companyies i els operadors, en aquest cas. L'altre aspecte a tenir present és el preu, diria jo, del que és l'envasat, el que és el butà, el propà. El règim de preus, regulats per l'Estat, dels envasos i la liberalització d'aquest sector fa clarament deficitaris els fabricants i productors d'envasos. Comparant-ho amb la resta dels països del nostre entorn té un preu molt inferior de la resta, ja que existeix un mercat regulador.

Respecte –també ho comentava– al tall de subministrament de gas per impagament, aquest procés té un procediment associat i regulat per un reial decret pel qual es regulen les entitats de transport, distribució, comercialització, etcètera. Així doncs, la Direcció General d'Energia, Mines i Seguretat Industrial, que depèn del Departament d'Empresa i Ocupació, verifica les condicions... *(Veus de fons.)* Ja està? *(Pausa.)* Doncs, ja està. Acabo –acabo, acabo, ja està. Verifica les condicions d'acord amb el que disposa la legislació en aquestos casos.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per ajustar-se al temps. És el temps del Grup Parlamentari Socialista de Catalunya, diputat Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. És una comissió molt llarga, són les vuit del vespre i, evidentment, no entraríem en el debat de profunditat que hi ha darrere d'aquesta proposta, que és el tema del tractament de la pobresa al nostre país i de les demandes reals que la ciutadania té avui en matèria de..., pel que fa als ajuts socials. Estem tots més aviat en la idea clàssica que l'ajut social bàsic és el de l'alimentació, però hi ha ajuts tan importants com és el tema de la pobresa energètica, com ho és el dels subministraments bàsics, i en els quals sí que s'haurien de prendre mesures tant per part del Govern de la Generalitat com per part dels governs locals per poder intervenir en aquesta matèria.

Nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, la trobem absolutament assenyada. Creiem que obre un camí en el qual s'hauria de discutir profundament el conjunt de mesures que s'apliquen. Però també traslladem al proposant que les esmenes que presenta Convergència i Unió no ens satisfan, perquè disminueixen justament allò que s'ha de fer. Si un gran acord de país hem de tenir en aquests moments, un gran acord, és el tema del tractament de la pobresa. I els recursos que tenim els hem de destinar justament a aconseguir que els subministraments bàsics, que són imprescindibles per mantenir un mínim de qualitat de vida, no es perdin. I aquí hi ha d'haver mesures legals, hi ha d'haver una certa política en les taxes locals, que, evidentment, s'ha d'impulsar des del Govern de la Generalitat. Però sobretot ha d'haver-hi un procés

de negociació amb les companyies subministradores, eh? Un pla, segurament, que demanaran de rescabalament d'aquests costos, però un pla a terminis perquè aquests subministraments no s'impedeixin i que la gent no perdi aquells mínims de qualitat, que creiem que estan tots en condicions de garantir-los al conjunt dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Per tant, votarem a favor en cas que no s'acceptin aquestes esmenes, perquè entenem que el text original és un text molt enriquit. Ara, el proposant és lliure de fer el que convingui en realitat amb això, i tampoc voldríem sortir d'aquesta comissió donant la sensació que no estem per aquestes mesures. Però pensem que hem de fer l'esforç que la lletra d'aquesta proposició quedi tal com està presentada.

Gràcies, president.

El president

Gràcies a vostè, diputat, per la seva intervenció. És el torn del Grup Parlamentari Popular. Diputat Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. M'alegra que facin servir unes dades d'una institució que m'estimo molt i amb la qual col·laboro habitualment, que es diu Càritas, i malauradament és a aquesta institució a qui correspon d'arribar..., o arriba fins a on no arriben les institucions públiques.

L'estat de benestar tots crec que tenim clar en aquest moment que no pot amb tot el que desitjaríem. Llavors, és una llàstima que hi hagi gent en aquesta situació. És una llàstima que les empreses d'electricitat arribin a tallar una cosa que no és relativament gran a la factura familiar. Però, clar, després hi ha molta gent que demanda una economia verda on l'electricitat, doncs, costi el 20, el 30, el 40 per cent més del que costa feta d'una altra manera. Llavors, tot no es pot tenir –tot no es pot tenir.

Jo els diria, a propòsit d'aquest tema de l'electricitat, que s'ho pensin. O sigui, que muntar electricitat verda és molt més car que muntar-ne una que de vegades és menys verda. I no tinc res més a dir en això.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Esquerra Republicana de Catalunya. Diputat De los Ríos, té vostè la paraula.

Sergi de los Ríos i Martínez

Gràcies, senyor president. Per anunciar el nostre vot favorable a la proposta d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

El president

Gràcies, diputat. Ciutadans. Diputat Cañas, endavant.

Jordi Cañas Pérez

Sí, manifestar nuestro voto a favor de esta propuesta de resolución, aun entendiendo que aquel que tendría que establecer un marco legislativo adecuado para evitar las situaciones dramáticas..., muy bien ejemplificadas en un caso concreto en la exposición de motivos. A veces, desde lo singular, desde los nombres y apellidos de un caso concreto, podemos hacer una abstracción mucho mayor, aunque parezca un contrasentido. Pero creemos que el marco donde se tiene que modificar es en el Congreso de los Diputados.

Sin embargo, creo que es positivo debatir y, como mínimo, tratar una situación que es absolutamente terrible para centenares de miles de ciudadanos de Cataluña, porque evidentemente los márgenes de la pobreza se están ampliando. Y porque la pobreza ya no es únicamente no poder pagar una hipoteca o tener una limitación en recursos, sino también su afectación a servicios básicos, como son el agua, la luz... Algo que a veces no se tiene en cuenta, pero de lo que somos absolutamente dependientes, que son servicios esenciales y básicos. Y que parece que están al margen, a veces, de las actuaciones de las administraciones, protegiendo a los ciudadanos, que deberían siempre, como prioridad, amparar.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputat Cañas, per la seva intervenció. Diputat Vendrell, vostè ara ha de manifestar si accepta o no les esmenes de Convergència i Unió.

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies, president. No les acceptaríem..., em sembla que el redactat que han proposat en el primer punt és prou obert. Mesures..., parla de promoure «mesures legals i reglamentàries que s'estimin convenients». I vull recordar que si les competències reguladores pel que fa a l'energia són de caràcter estatal, les competències pel que fa a la política social, al combat de la pobresa..., són del Govern de la Generalitat. Per tant, no és que no hi pugui fer res, no li demanem que reguli ara el mercat elèctric, li demanem que faci front a la pobresa energètica, no?

I la segona cosa per dir-li..., al senyor Chumillas, que parla que això és una qüestió de Càritas. Càritas fa molt bé la seva feina, tant de denúncia com de treball social, però el combat per la pobresa ha de ser la principal responsabilitat dels poders públics de Catalunya, no només de les entitats socials. Suposo que això el que ve a reflectir és una diferència, evidentment, abismal del que entenem per política social.

Gràcies.

El president

Crec haver-ho entès bé, diputat Vendrell: vostè no n'acceptaria cap de les dues, eh? *(Pausa.)* D'acord.

Votem, doncs, el text, tal qual ha estat presentat per Iniciativa per Catalunya i que fa referència al punt 138.

Vots a favor?

Set.

Vots en contra?

Vuit.

Abstencions?

Dues.

No prospera el punt que acabem de votar.

Proposta de resolució
sobre la compareixença trimestral per a donar comptes de l'execució del pressupost i de l'evolució dels ingressos, les despeses i les finances de la Generalitat el 2012 (tram. 250-00937/09)

Passem el punt 139, que és una proposta de resolució sobre la compareixença trimestral davant de la Comissió d'Economia i Finances i Pressupostos per donar comptes de l'execució del pressupost i l'evolució d'ingressos i de les despeses de les finances de la Generalitat de Catalunya. I la formula el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Endavant, diputat De los Ríos, per a la seva presentació.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, hem presentat aquesta proposta de resolució. Atesos els moments d'extrema incertesa, entenem més necessari que mai fer un control des del Parlament del que és l'execució del pressupost vigent, del pressupost 2012. Per tant, és per això que hem demanat la compareixença en el redactat inicial. És una compareixença trimestral, però vull anunciar que hem arribat a un acord amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió a fi i efecte que sigui semestral. I, per tant, nosaltres, com a grup parlamentari proponent modificaríem la nostra pròpia proposta de resolució i esborraríem la paraula «trimestral» i hi afegiríem la paraula «semestral».

I, per tant, en cas de ser aprovada, el que suposaria això és que un cop hagi vençut el primer semestre de l'any hi hauria una compareixença en aquesta pròpia comissió per donar compte de l'execució del pressupost 2012 a meitat d'exercici.

Moltes gràcies.

El president

Vostè..., el Grup Parlamentari del Partit Socialista de Catalunya. Diputada Martínez-Sampere, té la paraula.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, president. No, de fet, nosaltres ens posicionem favorablement a aquesta proposta de resolució. És més, considerem més assenyada aquesta esmena que han transaccionat amb Convergència i Unió, perquè fer venir el conseller cada tres mesos, doncs, ens sembla una mica excessiu, sincerament.

Però sí que li donem suport, perquè jo crec que el rerefons que hi ha, que és rendiment de comptes en aquest Parlament, és important. I en els temps que vivim, on les previsions d'ingressos i despeses queden, deixin-m'ho dir així, tan desfasades pels esdeveniments, doncs, és important que hi hagi aquesta praxi parlamentària. Crec que ens farà bé al conjunt d'aquesta cambra.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Pel Grup Parlamentari Popular, diputat Chumillas, té vostè la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Tal com preveu el Govern «de la nació», les comunitats autònomes hauran de fer aquest seguiment pressupostari trimestralment. Així doncs, no estaria de més que el conseller vingués. Que s'ha canviat ara de «trimestral» a «semestral», bé, millor dues vegades l'any que una.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. És el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula...

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies. També per donar suport a la proposta de resolució d'Esquerra. La qüestió ve d'un pressupost irreal des del punt de vista dels seus objectius pressupostaris i d'una situació econòmica de crisi molt canviant. Nosaltres hem donat suport, en aquesta ocasió i en altres ocasions, en el Ple de la setmana passada, al debat sobre pressupostos, que el Govern informi al Parlament de quina és l'evolució dels ingressos, de les despeses i de la situació pressupostària.

I, per tant, en coherència, votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És el torn de Ciutadans per Catalunya. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

No..., sí, para manifestar el apoyo a la transacción, ¿no?, finalmente acordada entre Esquerra Republicana y Convergencia. ¿Es así? Pues, la apoyamos fervientemente.

El president

Gràcies, diputat. Diputada Ribera, en nom de Convergència i Unió, té vostè la paraula.

Montserrat Ribera i Puig

Sí. Dir que nosaltres, evidentment, doncs, a aquesta transacció, també hi donarem suport. Només informar que trimestralment –i suposo que la majoria dels membres ja ho saben, de la cambra– s'envia al Parlament l'execució dels ingressos i de les despeses del pressupost del sector públic administratiu. O sigui, ICS, ICASS; també, Generalitat... Bé, tota la Generalitat, ICS, ICASS, etcètera, no? També s'envia la situació de tresoreria d'acord amb el que estableix la llei de finances, de l'article 83.

Per tant, pel fet que trimestralment ja s'enviï i es pugui consultar, també ens sembla millor, doncs, cada mig any. I he de dir, doncs, que el conseller d'Economia i Coneixement o alts càrrecs del departament està previst que, un cop passat l'estiu, doncs, ja vinguin a donar comptes una mica de com va el primer semestre, no? D'acord?

El president

Moltes gràcies, diputada.

Doncs, en els termes que el diputat De los Ríos ha formulat la seva iniciativa.

Vots a favor?

Unanimitat.

Proposta de resolució
sobre la publicació anual de les balances fiscals interterritorials (tram. 250-00941/09)

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és el 140, i és una proposta de resolució sobre la publicació anual de les balances fiscals interterritorials, i la presenta el Subgrup Parlamentari de Ciutadans. Diputat Cañas, té vostè la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Sí. Gracias, presidente. La propuesta de Ciutadans tiene como intención hacer más transparente y aportar información y luz a cómo se territorializa el gasto de la Generalitat de Cataluña en las diferentes provincias, comarcas o municipios de Cataluña, y cuáles son, en este caso, las balanzas fiscales entre los territorios de esta comunidad.

De hecho, lo único que hacemos es hacer una transposición de aquello que se reclamó de una forma unánime por parte del conjunto de fuerzas políticas catalanas, entre ellas Ciutadans, al Gobierno de España, a la Administración general del Estado, para que publicase anualmente la territorialización del gasto público de la Administración general del Estado en las diferentes comunidades autónomas, para poder, a partir de ahí y con diferentes métodos de evaluación, determinar las balanzas fiscales entre territorios.

Sabemos que hay muchas formas de evaluar las balanzas fiscales, tanto las que sirven para justificar los argumentos frentistas, como las que presenta el *conseller* Mas-Colell, las de flujo monetario, y después están las que sirven para obtener una información mucho más acertada, que son las de carga-beneficio. Nosotros dejamos a disposición del *conseller*, en su momento, que determine y decida cuáles quiere presentar. Yo estoy convencido que en el caso de las interterritoriales presentará las de carga-beneficio.

Pero, en definitiva, lo único que queremos es esto: conocer aquello que las fuerzas políticas de este Parlamento pidieron a la Administración General del Estado, cómo funciona nuestra comunidad autónoma, con ningún otro fin que la información y del conocimiento. Desde Ciutadans no utilizaremos la información resultante como una forma de enfrentar territorios en Cataluña, sino para conocer, saber, cómo se invierten los recursos de la Generalitat en el territorio, qué retorno tienen a nivel impositivo de los mismos, y si puede estar habiendo desviaciones excesivas en esta inversión, retorno de los impuestos y del gasto público por parte de la Generalitat. Quien quiera ver algo más allá le puedo asegurar que no es así. Simplemente obtener información que permita a estos grupos y a los gobiernos determinar posibles desviaciones.

También pedimos que como el Gobierno de la Generalitat va a publicar anualmente, como se acordó, unas balanzas fiscales que incorporará en el proyecto de presupuestos anualmente, pues, que, ya que tendrá un grupo de expertos, también publique anualmente las balanzas comerciales de Cataluña con el resto de comunidades autónomas de España –también será un dato que no servirá para nada más que para aportar luz e información.

En definitiva, transparencia, información y hacer lo mismo que pedimos que haga la Administración General del Estado pero en Cataluña. Estoy convencido de que recibirá el apoyo unánime del resto de fuerzas políticas de esta comisión.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies, diputat, per la seva intervenció. El Partit Socialista de Catalunya té la paraula. Diputada Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Moltes gràcies, president. És obvi, no?, que sempre la transparència i la informació, doncs, són bones en general. I, en aquest cas, que és un cas que ens ocupa a tots molt mediàticament, doncs, encara més segurament, no? El que passa és que jo no coincideixo amb el diputat Cañas que no hi hagi aquí una intencionalitat política, no?, a l'hora de presentar aquesta proposta de resolució.

Ja ho dèiem el dia que vam debatre la proposició de llei que presentava el diputat Aragonès al Ple del Parlament, no? Es calculen certes balances fiscals perquè tenen un significat polític i es calcula la balança fiscal de Catalunya respecte a la resta de l'Estat perquè Catalunya és un subjecte polític. I negar això és tant com

negar Catalunya com a entitat, perquè és la que s'ha de calcular.

I és en aquest sentit que nosaltres no votaríem favorablement a aquesta proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputada, per la seva intervenció. Grup Parlamentari Popular. Senyor Chumillas, té vostè la paraula.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Señor Cañas, no..., como usted dice, pues, yo no voy a ver..., no veo ninguna intencionalidad más allá de la que ha expresado. Sin embargo, lo que sí veo es que esto nos va a costar la torta un pan. O sea, si empezamos a hacer balanzas fiscales entre comarcas y entre municipios, en fin... O sea, esto lleva una subida de impuestos inmediata. *(Veus de fons.)* Entonces, ya siento no poderle votar a favor esta... *(Veus de fons.)*

Gracias.

El president

És el torn d'Iniciativa per Catalunya. Té vostè la paraula, diputat Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. No donarem suport a aquesta proposta de resolució de Ciutadans. Nosaltres creiem que és molt normal, i més en un estat compost com el nostre, que hi hagi plena transferència en els sistemes metodològics coneguts al voltant de les balances fiscals, i que això és el que es fa als països de caràcter federal o compost. Hi ha múltiples estudis a Alemanya, a Estats Units, a Austràlia..., sobre les relacions dels subjectes polítics descentralitzats –com serien, en aquest cas, les comunitats autònomes, no?, a Catalunya– amb l'Estat central.

I, per tant, veiem sense sentit comparar coses que no té massa sentit comparar-les, i, a més, la manera com està formulat: comarques amb comarques, municipis amb municipis, que poden tenir la relació financera amb el Govern de la Generalitat, però no entre elles. I, per tant, em sembla que no té –dins del subjecte polític, que és Catalunya– massa sentit fer-ho.

Pel que fa a les balances comercials, hi han també múltiples estudis, però, en qualsevol cas, no es tracta d'avaluar els fluxos econòmics de Catalunya a Espanya, sinó les relacions financeres que té l'Administració, Catalunya, l'Administració de la Generalitat, amb les altres comunitats autònomes i el Govern central.

I jo crec que el tema ja està molt acotat, molt parlat, vist i decidit. I per això no donarem suport a aquesta proposta.

El president

Moltes gràcies, diputat Vendrell, per la seva intervenció. Diputat Aragonès, per Esquerra Republicana de Catalunya, té vostè la paraula.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Quatre idees telegràfiques. La primera. A tothom li agrada que es valori la seva feina, i, per tant, al nostre grup parlamentari estem contents que es valori la feina que fa, perquè en l'exposició de motius el primer paràgraf, doncs, fa esment a una iniciativa legislativa, que és la de publicació de balances fiscals, que hem presentat aquest grup i aquest diputat. Per tant, agraïm al diputat Cañas que valori la nostra feina, i li ho agraïm molt sincerament.

Segona idea. Plantegen publicar les balances fiscals entre municipis, províncies i comarques. I el que busquen és, via la reducció a l'absurd, deslegitimar les balances fiscals entre Catalunya i l'Estat espanyol, perquè, evidentment, a mesura que anem reduint l'escala de les balances fiscals, perden el sentit. Perquè si calculem la balança fiscal entre Granollers i la Pobla de Segur, doncs, potser ignorem que al costat de Granollers, a Canovelles, hi ha una inversió que serveix directament a Granollers. Per tant, intenten –via reduir a l'absurd– deslegitimar la balança fiscal entre Catalunya i la resta de comunitats autònomes i entre Catalunya i l'Estat espanyol, que també té un sentit com a certa unitat econòmica. I, doncs, els estudis, per exemple, de geografia econòmica, tots, ratifiquen Catalunya. I, a més, ho fan una mica més ampli, fins i tot, a vegades coincidint amb el domini lingüístic del català com a regió econòmica.

Tercera idea. Barregen les balances comercials. Clar, són dues coses absolutament diferents. Uns..., qui assigna els recursos en les balances comercials? El mercat. Qui assigna els recursos en les balances fiscals? L'Estat. Precisament, l'assignació de recursos per part del mercat o de l'Estat és el debat etern de la ciència econòmica. Per tant, aquest debat, Ciutadans sembla que vegi que no ha existit mai.

I, en quart lloc, en els termes en què parla l'exposició de motius, que són «les inversions pressupostàries entre els principals municipis de Catalunya i les comarques...» Si és sobre això, ja hi és, que és la relació d'inversions per territori i municipis que hi ha en els pressupostos de la Generalitat.

Per tant, per totes aquestes raons, nosaltres votarem en contra de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputat Aragonès. Ara és el torn del Grup de Convergència i Unió, la diputada Senserrich pot fer ús de la paraula. Endavant, diputada.

Maria Senserrich i Guitart

Gràcies, president. Senyor Cañas, balances comercials, balances fiscals...: no tenen res a veure. A més, si vol

que es publiquin..., ja es publiquen. L'Idescat ho publica anualment. Ho pot saber, ho pot mirar. Sí. La Generalitat..., també la Generalitat... *(Veus de fons.)* Sí, exacte, en qüestions de demanda, però ho pot consultar.

La Generalitat patrocina, juntament amb les altres comunitats autònomes, un projecte a la Universitat Autònoma de Madrid que calcula anualment els fluxos comercials entre comunitats autònomes, amb dades des del 1995. Per tant, transparència? Ja existeix, ho pot consultar.

I, senyor Cañas, ja li ho vaig dir: la tècnica del calamar no funciona.

Moltes gràcies.

(Pausa.)

El president

Diputades i diputats, reconeixeran que és una manera peculiar d'acabar aquest punt *(rialles)* en una tarda com aquesta, però, si els sembla, passem a la votació. *(Jordi Cañas Pérez demana per parlar.)* Diputat, jo crec que hem recollit, tots els grups parlamentaris, la seva bona intenció a l'hora de formular la proposta... De veritat, creu imprescindible requerir-nos la bona voluntat que l'anima? Endavant.

Jordi Cañas Pérez

No... Gracias, presidente. Pero, claro, no se puede inferir voluntad política que yo no he expresado. No tenía más intención que la de la transparencia. Lo que pasa es que se evidencia que aquellos que reclaman transparencia para los demás no la reclaman para si mismos. Simplemente era esto.

Gracias, presidente.

El president

Ha motivat, vostè, senyor diputat, la reflexió de la diputada Martínez-Sampere, que també creu que té alguna cosa a dir per acabar la sessió. Diputada?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Al diputat i amic Cañas, només dir-li que hi han coses que es fan que demostren altres coses. Si jo calculo la balança fiscal entre jo, el meu marit i els meus fills, li asseguro que dirà molt de quin tipus de família i quina concepció de família tinc.

Gràcies.

El president

Acabem. No voldria que aquest president fos titllat de res sinó de ser molt ràpid a l'hora de votar.

Vots a favor de la proposta de Ciutadans?

Un.

Vots en contra?

Catorze.

Abstencions?

Dues.

Doncs, no prospera: un a favor, catorze vots en contra i dues abstencions.

Senyores i senyors diputats, ha acabat el treball de la comissió. Gràcies per la seva col·laboració.

La sessió s'aixeca a un quart de nou del vespre i set minuts.